

Predslov

Milý čitateľ,

práve si sa dostal k Biblickým nugetkám, knihe, ktorá by Ti mala pomôcť spoznať Boha a nájsť cestu ku Kristovi. Nugetkami som ich nazval preto, lebo sú na jedno prečítanie (zjedenie). Každá je krátka a jednoduchým spôsobom napísaná, s jasným cieľom – pomôcť nájsť Pána Ježiša.

Prečo je to také dôležité? Veď v dnešnej dobe zo všetkých strán počúvame o tom, že k Bohu vedie veľa ciest a tak nezáleží na tom, či veríš v Budhu, Alaha alebo Vyššiu bytosť. To je lož! Nedaj sa diablom oklamať! Iba kresťanský Boh má Syna Ježiša, ktorý prišiel na zem, zobral na seba hriechy celého sveta, trpel za ne a nakoniec bol ukrižovaný na Golgotskom kríži. Ale to nebol koniec. Kristus vstal z mŕtvych a žije! Teraz sedí po pravici Otca. On zomrel a vstal z mŕtvych preto, aby sme aj my mohli prísť k Bohu do večnej slávy. Bez Krista to nepôjde, lebo On je jedinou cestou vedúcou k Bohu Otcovi.

Diabol sa snaží ľudí oklamať, skryť pred ľuďmi túto večnú pravdu. Spochybňuje každé Božie prikázanie. Dobrá správa o tom, že v Ježišovi Kristovi môžeme byť zachránení sa volá evanjelium. Ono je tým najúchvatnejším posolstvom všetkých čias. Je aj hlavnou témou týchto biblických povzbudení a bol by som veľmi rád, keby sa stalo aj hlavnou témou Tvojho života.

Moja cesta ku kresťanstvu začala už v útlom veku. Povinne som chodil v nedeľu a vo sviatky do kostola na bohoslužby. Som za to rodičom veľmi vďačný, že ma takto viedli. Bol to dobrý základ, na ktorom potom mohol Pán, ďalej stavať. Rád som počúval biblické príbehy, ktoré rozprával starý farár. Veľmi sa mi páčili, aj keď som im neraz celkom dobre nerozumel. Niektoré príbehy a podobenstvá si pamätám z detstva až dodnes a zanechali vo mne hlbokú stopu. Ale viera ku ktorej som bol v mladosti vedený, bola viera v prísneho Boha, ktorý ma potrestá, keď sa nepolepším. Počúval som o tom, že musím robiť dobré skutky, aby som sa dostal do neba. Nikde som sa nevedel dopátrať odpovede na otázku, koľko dobrých skutkov musím urobiť, aby som mal istotu, že mi bolo odpustené? Moja viera mi nepriniesla istotu a pokoj do mojej duše. Nebo bolo iba pre svätcov, avšak pre mňa – hriešnika bolo tak veľmi vzdialené. Často som nad tým premýšľal a mal som pocit, že tej mojej viere niečo chýba. V kostole som mohol počuť aj slová evanjelia, ale boli

obalené toľkými náboženskými úkonmi a povinnosťami, až v tom všetkom úplne zanikli. A tak Boh v Ježišovi ostal pre mňa skrytý a vzdialený.

V neskorších časoch prišiel do našej dediny Malčice, nový farár, ktorý bol biblistom. Bohu vďaka za neho! Postupne kázal z Biblie a nás veriacich nabádal, aby sme si to, čo on kázal, aj my prečítali doma v Písme. Poslúchol som jeho múdru radu a čítal som najprv príbehy z kázne. Po určitom čase som zistil, že mi Biblia chýba, keď si ju dlhší čas nečítam. A tak som ju otváral čoraz častejšie, až sa nakoniec stála súčasťou môjho každodenného života. Zistil som, že Božie Slovo má v sebe akúsi zvláštnu moc. Začali sa mi postupne otvárať duchovné oči. Boh si použil aj niektorých ľudí v mojom okolí, aby ma pritiahol ešte bližšie k sebe, až som sa nakoniec obrátil. Odovzdal som svoj život Ježišovi Kristovi, ktorý sa stal Pánom môjho života. Duch Svätý mi otvoril oči a ja som mohol uvidieť jednoduchosť a krásu kresťanskej viery. A dal mi v Písme vidieť aj realitu, aký skutočne som. Ježišove slová, ktoré som tam čítal, boli o mne. Moje hriechy boli odkryté, aby som ich mohol zložiť pod Ježišov kríž. A Kristus začal postupne premieňať moje srdce. Čarovné slová "prepáč" a "odpusť", ktoré chýbali v mojom slovníku, som zrazu začal používať. Bez Ježiša by som to nikdy nedokázal. Našiel som to, čo mojej viere dovtedy najviac chýbalo. Chýbala v nej nádej, lebo zákon nedáva nádej, zákon iba odsudzuje.

V Biblických nugetkách je veľa popísané o skutočnej nádeji, ktorá je v Ježišovi Kristovi. Cieľom tejto knižočky je zvestovať čitateľom dobrú zvesť - evanjelium spásy. Drahý čitateľ, chcem Ťa povzbudiť, aby si sa pri jej čítaní pozrel aj do svojej Biblie. Tam nájdeš pravdu, ktorá bude meniť Tvoje rozhodnutia, Tvoje myšlienky aj Tvoj život. Pre tých, ktorí už prijali Pána Ježiša, nech je táto kniha povzbudením a upevnením viery, aby bdeli a zostali verní až do konca.

"Bratia, pripomínam vám evanjelium, ktoré som vám hlásal a vy ste ho prijali, zotrúvate v ňom a prostredníctvom neho dosahujete spásu, ak sa ho držíte tak, ako som vám ho hlásal, ibaže by ste boli nadarmo uverili. Odovzdal som vám predovšetkým to, čo som aj ja prijal: že Kristus zomrel za naše hriechy podľa Písem; že bol pochovaný a že bol tretieho dňa vzkriesený podľa Písem. (1.Korinťanom 15,1-4)

Daniel Zajac

**BOH HĹADÁ
ÚPLNE OBYČAJNÝCH ĹUDÍ,
KTORÍ MU POVEDIA
SVOJE "ÁNO",
ABY SKRZE NICH
MOHOL ROBIŤ
NEOBYČAJNÉ VECI**

Náboženstvo vs. Evanjelium

„Kajajte sa a verte v evanjelium!“ (Marek 1,15)

Existuje veľa náboženstiev, ale len jedno evanjelium. „... človek nie je ospravedlnený zo skutkov podľa zákona, ale iba vierou v Krista Ježiša.“ (Galat'anom 2,16)

Náboženstvo je dielom človeka - evanjelium je Boží dar. Náboženstvo je to, čo chce človek konať pre Boha - evanjelium je to, čo pre človeka koná Boh. Náboženstvo je človek hľadajúci Boha - evanjelium, to je Boh, hľadajúci človeka. Náboženstvo spočíva vo vyvýšení človeka po rebríku jeho vlastnej spravodlivosti - evanjelium hovorí, že Boh zostúpil vtelením Ježiša Krista z Božej slávy, aby sa stretol s hriešnikmi, ako sme my. Náboženstvo je dobrá vôľa ľudí - evanjelium je dobrá zvesť o Božej láske. Náboženstvo reformuje vonkajšok - evanjelium pretvára vnútro človeka. Náboženstvo čistí povrch - evanjelium preniká do vnútra a spôsobuje znovuzrodenie. „... evanjelium ... je mocou na spásu pre každého veriaceho“ (Rimanom 1,16).

Evanjelium to je „dobrá zvesť“. O čom? Je to posolstvo o Božej láske a o spasení, ktoré Boh ponúka ľuďom vo svojom Synovi, Ježišovi Kristovi. Človek nie je sám. Pán Boh mu podáva ruku. Každý, kto verí v Pána Ježiša, získava odpustenie hriechov (Skutky 10,43). Plná dôvera v živého Spasiteľa, to je pravá kresťanská viera.

Bože, Tvoje milosrdenstvo je bez hraníc a Tvoja dobrota je nekonečná. Ďakujeme Ti, že v Tvojom Synovi Ježišovi Kristovi môžeme vierou prijať nezaslúženú milosť. Amen

Boží Baránok

„Ajhľa, Baránok Boží, ktorý sníma hriech sveta.“ (Ján 1,29)

Ked' Kristus visel na kríži, hriech dosiahol svoj vrchol. Najhorší prejav hriechu sa udial práve na Golgote. Na kríži vidíme obnažené ľudské srdce so všetkou svojou skazenosťou. Niektorí vravia, že ľudia sa odvtedy polepšili. Myslia si, že ak by sa Kristus vrátil dnes, nik by Ho neukrižoval. Vraj by sme Ho veľkolepo privítali.

Kristus sa k nám v skutočnosti vracia každý deň, v Biblii, ktorú nečítame, v kostoloch, do ktorých nechodíme, v potrebách ľudí, ktoré ignorujeme. Ešte stále si presvedčený, že keby sa Kristus dnes vrátil, tak by sme ho neukrižovali? Ukrižovali by sme ho možno ešte skôr ako to urobili ľudia pred 2 000 rokmi. Hriech sa nikdy nepolepší. Ľudská prirodzenosť sa nemení.

Bože, prosíme Ťa o zmenu v našich srdciach! Len Ty môžeš premeniť kamenné srdce na mäsité. Nauč nás milovať, aj odpúšťať. Amen

...a aby skrze neho zmieril všetko so sebou, keď pre jeho krv na kríži priniesol pokoj všetkému, čo je na zemi aj čo je na nebi.
(Kolosanom 1,20)

Boží dar

„Lebo spasení ste milosťou skrze vieru; a to nie je z vás, je to Boží dar: nie zo skutkov, aby sa nik nevystatoval.“ (Efežanom 2, 8-9)

Ked Boh ukazuje na spasenie, tak nehovorí: „Počkaj, kým neprídem a niečo neurobím.“ On ti hovorí: „Zober, tu to je, je to dar zadarmo!“ A ty povieš: „To predsa nie je možné, aby to bolo také jednoduché.“

Ono to však také jednoduché je, len nie každý človek to dokáže takto prijať. Veľa ľudí sa snaží spasiť svojim vlastným úsilím: dobrými skutkami, zbožnosťou, uisťovaním sa, že nie sú predsa až takí zlí... Neuvedomujú si, že týmto spôsobom to nie je možné! Aj keď budú chodiť po kolenách, kým nebudú krvavé. Nakoniec skončia v pekle len preto, že si nepriznali svoju biedu.

Uznať, že nemám, čo Bohu ponúknuť je znakom pokory. Vyžaduje to prísť k Bohu a povedať: „Bože, ja Ti nemám čo ponúknuť, snažil som sa, no každý môj pokus bolo len ďalšie a ďalšie zlyhanie. Ak ma Ty nespasíš, nemôžem byť spasený.“

Boží Syn Ježiš, ti svojou poslušnosťou vydobyl spravodlivosť, ktorú ty nemáš. Iba skrze Jeho obeť na kríži môžeš byť spasený. Kristus na kríži vytrpel trest za tvoje hriechy a tebe môže byť pripočítaná Jeho spravodlivosť. On učinil všetko, čo je potrebné pre to, aby si ty mohol byť prijatý do večného raja. Tak pod' a vezmi si tento Boží dar.

Pane Ježišu, viem, že som hriešny človek. Verím, že si Boží Syn a že si zomrel na kríži aj za moje hriechy. Verím tomu, že si bol vzkriesený z mŕtvych a žiješ. Prosím Ťa, odpusť mi moje hriechy a daj sa mi spoznať. Odovzdávam Ti svoj život! Bud' mojim Pánom a Spasiteľom! Odteraz patrí Tebe a ďakujem, že si ma vypočul. Amen

Aká vzácna milosť

„Milosťou ste spasení skrze vieru.“ (Efežanom 2,8)

Dôvodom spásy nie je nič, čo je v nás. Dôvodom je bezmedzná Božia láska, dobrota, priazeň, milosrdenstvo a milosť. Pretože je Boh milostivý, prijímajú hriešni ľudia odpustenie, obracajú sa a sú očisťovaní a zachránení.

Aká je Božia milosť? Je nekonečná! Boh je plný lásky, lebo „Boh je láska“. (1.Jána 4,16) Jeho milosrdenstvo nemá konca. (2.Kroník 5,13)

Milosť je zdrojom, pôvodom a jediným základom spásy. Viera je dielom Božej milosti v nás. Viera a príchod ku Kristovi sú výsledkom Božieho úsilia. Spasení sme „skrze vieru“, ale deje sa to „milosťou“. Toto je nádherné posolstvo pre nás všetkých!

Viera, ktorá nás spája priamo s Bohom musí byť opravdivá a zdravá, ak má slúžiť našim dušiam ako potrubie milosrdenstva. Nesmieme ju klásť nad zdroj všetkého požehnanja, ktoré spočíva v Božej milosti.

Záchrana je skrze Pána Ježiša Krista a môže nám byť udelená, aj keď máme vieru ako horčičné zrnko. Pokoj duše nedosiahneme vlastnou vierou, ale skrze toho, o koho sa naša viera dotýka a ktorý je náš Pokoj. (Efežanom 2,14)

Bože, vzhliadame k Tebe. Ďakujeme Ti za Tvoju lásku, dobrotu, priazeň a milosrdenstvo. Ďakujeme za Tvoju milosť, ktorou môžeme byť spasení skrze vieru. Amen

Bud' svetlom pre ľudí!

**„Vy ste svetlo sveta. Mesto postavené na návrší sa nedá ukryť. Ani lampu nezažnú a nepostavia pod mericu, ale na svietnik, aby svietila všetkým, čo sú v dome. Nech tak svieti vaše svetlo pred ľuďmi, aby videli vaše dobré skutky a oslavovali vášho Otca, ktorý je na nebesiach.“
(Matúš 5,14-16)**

Ak si kresťan, je tvojou povinnosťou pretvárať temnotu sveta na svetlo. Nenariekaj nad temnom vo svete, hľad' radšej rozsvietiť Kristove svetlo! Každé malé svietielko je viac než mnoho tmy. Ak sa staneš slepému okom, hluchému uchu, chromému nohou, budeš sám sebe jasným svetlom. Tvoj úsmev sa stane slnkom, ktoré bude svietiť aj hriať príjemným teplom. Nechaj svetlo radosti a veselosti horieť vo svojom srdci a chráň ho vo svojej duši. Božie svetlo a Božia láska v ľuďoch dokáže zmeniť svet. Slnko nesvieti, aby kvety kvitli, ale kvety kvitnú, pretože svieti slnko.

Pane Ježišu, Tvoja žiara rozptýlila temnotu v našich srdciach. Povolávaš nás, aby sme sa stali svetlom pre ľudí. Zapál' v nás plameň Tvojej lásky, nech Tvoj jas zažiari skrze nás na druhých. Amen

**Nik nezažne lampu a nepostaví ju do kúta ani pod mericu, ale postaví ju na svietnik, aby tí, čo vchádzajú, videli svetlo.
(Lukáš 11,33)**

Kto miluje, ten ďakuje

„Ustavične vzdávajte vďaky za všetko Bohu a Otcovi v mene nášho Pána Ježiša Krista.“ (Efežanom 5,20)

Pri jednej ceste autom som počúval kázeň Daniela Pastirčáka. Hovoril v nej, že to, čo kresťana odlišuje od nekresťana je vďačnosť. Uvedomil som si, že je to absolútna pravda. Božím darom je náš život, naše bytie. Božím darom sú ľudia, ktorí sú nám najbližší, naša rodina, aj tí, ktorí žijú v našom okolí. Všetko, čo máme, čím sme a všetko čo robíme – to všetko je dar od Boha, za ktorý musíme byť Bohu neustále vďační.

Ďakujme nášmu Bohu vždy, všade a za všetko! Vďačnosť je naším záväzkom aj našou povinnosťou. Kto miluje, ten ďakuje, ale kto nemiluje, je chladný a zabúda ďakovať. Ďakovať Bohu znamená byť spokojný s tým životom, ktorý mi Boh dal a veriť, že v takom živote, aký mám, môžem chváliť Boha a slúžiť svojim blíznym.

Tým najväčším a najvzácnejším darom, ktorý sme mohli od Stvoriteľa dostať, je večný život, ktorý nám dal vo Svojom Synovi a našom Pánovi Ježišovi Kristovi. Skrze Neho teda v mene nášho Pána Ježiša Krista ustavične vzdávajme vďaky za všetko Bohu Otcovi.

Ďakujeme Ti, Bože, za Tvoju lásku, za Tvoju pomocnú ruku, ktorú k nám vystieraš. Ďakujeme Ti za radosť, slnko, úsmev...za všetko krásne, čo si stvoril. Zo všetkého najviac Ti ďakujeme za dar spásy, ktorý sme mohli prijať v Tvojom Synovi Ježišovi. Amen

Ako zmeniť svet?

„Boh je láska; a kto ostáva v láske, ostáva v Bohu a Boh ostáva v ňom.“
(1.Jána 4,16)

Myslíš si, že tento svet je taký skazený, že sa tu už ani neoplatí žiť? Naozaj si presvedčený, že v tomto svete vládne chaos a zlo? Máš pocit, že láska tu už nemá miesto a všetci ľudia sú rovnakí? Začal si ubližovať druhým, lebo aj tebe bolo ublížené? Cítiš vo svojom srdci pocit krivdy a nespravodlivosť? Nenávidíš ľudí, čo ťa zradili a vôbec, nenávidíš celý svet?

Tak prečo sa vlastne sťažuješ? V tomto nádhernom svete sa ti nepáči preto, že si jedným z tých, ktorí ho kazia. Otvor oči a začni hľadať to, čo je dobré! Ber si príklad z Ježiša. Ľudia Ho ukrižovali a predsa ich miluje a na nikoho sa nehnevá. Celý Jeho pozemský život bol životom lásky a pokory.

Nekaz svet svojou pýchou a nenávisťou! Začni žiť v pokore a odpúšťaj! A svet okolo teba začne byť krajší. Kto žije v láske, žije v Bohu a Boh ostáva v ňom.

Bože, Pane môj, často mám strach. Strach z budúcnosti, strach o zem a svet. Strach z toho, čo bude. Prosím, daruj mi dôveru a silu, aby som sa strachom nedal poviazať. Daj mi poznať, že láska je viac. Daj mi silu odpúšťať. Premieňaj moje kamenné srdce na mäsité, aby som vedel milovať, aj ďakovať. Daruj mi uši, ktoré počujú a srdce, ktoré verí. Amen

**Boh nám ukazuje,
že ak hľadáme
v prvom rade
Božie kráľovstvo,
o všetko ostatné
sa postará.**

Milosť, ktorá ma moc premieňať

„Toho, ktorý nepoznal hriech, urobil hriechom za nás, aby sme my boli v Ňom spravodlivosťou pred Bohom.“ (2.Korint'anom 5,21)

Sv. Augustín bol jedným z najväčších teológov, akí kedy na Zemi žili. V mladosti bol divoký, nestriedmy a nemravný. Napriek mnohým prosbám a modlitbám jeho matky Moniky, sa Augustínove správanie vôbec nezlepšovalo. Práve naopak, bol stále horší a horší. Jedného dňa však zažil osobné stretnutie s Kristom, ktorý úplne zmenil jeho život. Nepokoj, ktorý v sebe mal a množstvo hriechov sa vytratili. Stal sa jedným z najznámejších svätcov.

John Newton obchodoval s otrokmi na západnom pobreží Afriky. Raz však pri búrke na mori stretol Krista. Vrátil sa do Anglicka a stal sa anglikánskym kňazom. Zložil mnoho chválospevov a piesni, z ktorých jedna, „ Amazing grace“ (Tá vzácna milosť), je známa dnes po celom svete.

Neviem ako žiješ, ani čím prechádzaš. Možno sám cítiš, že to čo žiješ, nie je úplne v poriadku, ale s istotou viem, že Kristus môže radikálne zmeniť aj tvoj život, len Mu dôveruj!

Bože, Tvoja vzácna milosť má moc zmeniť každého človeka. Pane, dotkni sa aj mňa a premieňaj ma svojou láskou. Amen

Nad zlato vzácnejšia kniha

„Tvoj výrok je dokonale vyskúšaný v ohni a tvoj sluha ho miluje.“ (Žalm 119, 140)

Vieš si predstaviť, ako by si sa cítil poctený, keby si bol pozvaný na súkromnú audienciu k prezidentovi alebo predsedovi vlády? Je veľmi nepravdepodobné, že by si povedal: „Ospravedlňujem sa, ale nemôžem prísť, som príliš zaneprázdnený.“ Nie, pristupoval by si k tomu s plnou vážnosťou a úctou. Slušne by si sa obliekol a plne by si dodržiaval protokol. Mal by si dobrý pocit z toho, ako veľmi si poctený.

Toľko predstava a poďme k realite. Každý deň môžeš mať súkromnú audienciu u Kráľa kráľov. Ako je to možné dosiahnuť? Prostredníctvom Božieho Slova. Neznámy básnik napísal: „Nevadí, že obal je odretý a stránky potrhané, ani že niektoré miesta nesú stopy sĺz. Nad zlato vzácnejšia je táto stará ohmataná kniha, ktorá dokáže rozbiť a rozptýliť moje obavy. Keď s modlitbou pozerám do tejto vzácnej knihy, keď moje oči hltajú stránky, ktoré sú predo mnou, nachádzam toľko dôkazov o láske Otca, ktorý je na nebesiach, ktorý mi je najbližší a najdrahší! Táto stará kniha je mojím sprievodcom, je to priateľ po mojom boku, ktorý rozjasňuje a prežaruje moju cestu. Každé zasľúbenie, ktoré nachádzam, upokojuje a teší moju myseľ, keď ho čítam a načúvam mu.“

Kráľ Dávid povedal: „Zákon tvojich úst je mi drahší ako tisíc hrivien zlata alebo striebra“ (Žalm 119, 72)

Bože, žehnaj mi! Aby som dobre žil a Tvoje slová zachoval. Otvor mi oči, aby som videl divy Tvojho zákona. Tebe som vyjavil svoje cesty a Ty si ma vypočul; pouč ma o svojich prikázaniach a veď ma po svojich chodníkoch. Amen

Hľadáš chyby? Pozri sa do zrkadla!

Zdržuj svoj jazyk od zlého a svoje pery od reči úlisnej....“ (Žalm 34,13)

Počul si už príbeh o troch ženách, ktoré sa rozhodli, že každá prizná svoju slabosť ostatným dvom? Prvá sa priznala, že veľa pije. Druhá sa priznala, že žiarli na kamarátku, ktorá dobre vyzerá. Tretia nič nepovedala, preto na ňu druhé dve naliehali a pýtali sa: „Akú slabosť máš ty?“ Nakoniec odpovedala: „Je to ohováranie, takže už sa nemôžem dočkať, až odtiaľ odídem a budem vás dve ohovárať!“

Teraz vážne. Pokiaľ ide o ohováranie, Biblia používa silné slová: „Ten, kto si dáva pozor na ústa, je strážcom svojho života, kto však rozdrapuje svoje pery, tomu hrozí pohroma.“ (Príslovia 13,3). „Ak sa niekto domnieva, že je nábožný, a pritom nedrží na uzde svoj jazyk, klame sám seba a jeho zbožnosť je márna“ (Jakub 1,26).

Ohováranie je ako blato hodené na stenu: neudrží sa tam, ale zanechá špinavý odtlačok. A ten odtlačok tam môže zostať po celý život! Preto skôr než začneš mieriť, skontroluj svoj cieľ. Spýtaj sa sám seba, koľko škody spôsobíš a ako sa potom budeš cítiť.

Šalamún povedal: „V moci jazyka je život i smrť, kto ho rád používa, naje sa z jeho plodov“ (Príslovia 18,21). Budeš zberať úrodu, ktorú si zasial, dobrú, alebo zlú. Ak hľadáš chyby, pozri sa do zrkadla.

Keď budeš pracovať na svojich vlastných nedostatkoch, nezostane ti čas na ohováranie niekoho iného.

Bože, k mojim ústam postav stráž a hliadku na okraj mojich perí. Nedaj, aby sa moje srdce naklonilo k zlému. Ty vzhlídaš na pokorného a pyšný sa Ti protiví. Tvoje meno budem oslavovať, pretože si milosrdný a verný a nadovšetko si zvelebil svoje meno. Amen

Ako zosilnieť?

„... v slabosti nadobúdali sily ...“ (Židom 11,34)

Biblia hovorí: „Veď by mi nestačil čas, keby som mal rozprávať o ... Samsonovi, Jeftovi, Dávidovi, Samuelovi a prorokoch, ktorí svojou vierou dobývali kráľovstvo, vykonávali spravodlivosť, dosiahli to, čo im bolo zasľúbené; zatvárali tlamy levom, krotili plamene ohňa, unikali ostriu meča, v slabosti nadobúdali sily ...“ (Židom 11, 32-34).

Ak sa pozrieš na životy týchto „veľkých“ mužov viery, zistíš, že nezačínali ako silní, ale sa stali silnými. A keď to mohli zvládnuť oni, tak to môžeš zvládnuť aj ty! Boh má svoje dôvody, prečo si vyberá takýchto „slabých“ ľudí a skrze nich pracuje. Aj nás neraz stavia do ťažkých situácií a keď nevieme, kadiaľ ísť, pošle nám do cesty ľudí, ktorí nám pomôžu otvoriť tie správne dvere v správny čas.

Ak problém, ktorému čelíš, nevyžaduje tvoju vieru, potom nepôsobí Bohu radosť, lebo si ho Bohu nepredložil.

Americký kazateľ a spisovateľ Philips Brooks povedal: „Nemodlite sa za ľahký život; modlite sa za to, aby ste boli silní ľudia. Nemodlite sa za úlohy primerané vašim silám; modlite sa za silu pre plnenie vašich úloh. Potom vykonávanie vašej práce nebude zázrak, ale vy budete tým zázrakom. Každý deň sa potom budete diviť nad bohatstvom života, ktorého sa vám dostalo vďaka Božej milosti.“

Drahý Bože, viem, že som slabý človek, ale ďakujem za Tvoju milosť, že Tvoja moc sa v mojich slabostiach dokonáva. Amen

Chod' a nehreš!

„Ježiš sa sklonil a písal prstom po zemi.“ (Ján 8,6)

Jedného dňa farizeji priviedli ku Kristovi ženu. Bola pristihnutá pri cudzoložstve a oni očakávali, že ju Ježiš odsúdi. Ale On sa k nej namiesto toho „... sklonil a písal prstom po zemi“ (Ján 8,6). Ako keby ich nepočul. Sklonil sa, aby sa stotožnil s obeťou v jej zahanbení a odmietol načúvať slovám jej žalobcov. A potom ich jedinou vetou rozohnal: „Kto z vás je bez hriechu, nech prvý hodí do nej kameň“ (Ján 8,7). To boli slová toho, ktorý neprišiel svet zničiť, ale zachrániť.... „Žena, kde sú? Nik ťa neodsúdil?“ Ona odpovedala: „Nik, Pane.“ A Ježiš jej povedal: „Ani ja ťa neodsudzujem. Chod' a už nehreš!“ (Ján 8,11)

Otázka znie, kto nám dá silu ísť a nehrešiť? Kristus! On nás splnomocňuje k tomu, aby sme mohli naplniť Jeho prikázania. „Ja som svetlo sveta; kto mňa nasleduje, nebude chodiť v tme, ale bude mať svetlo života“ (Ján 8,12).

Ježiš vidí v každej burine ružu, v každom pochybovačovi veriaceho a v každom hriešnikovi svätého. Nepočúvaj hlasy, ktoré ťa odsudzujú! Prestaň sa obviňovať za svoje zlyhania. Príď k Ježišovi; On ťa urobí čistým a dá ti život, po ktorom si vždy túžil. Potom už nemusíš viac žiť pod satanovou vládou.

Ježiš povedal: „Ale ak ja Božím prstom vyháňam zlých duchov, potom k vám prišlo Božie kráľovstvo.“ (Lukáš 11,20).

Pane Ježišu, stretnutie s Tebou mení život. Ty si neprišiel na svet, aby si ho odsúdil, ale aby si zachránil hriešnikov, z ktorých prvý som ja. Dotkni sa ma dnes svojou láskou, aby som dokázal plniť Tvoje prikázania a žiť svätý život podľa Tvojej vôle. Ďakujem, že v Tebe môžem byť slobodný a už teraz môžem zakúšať Božie kráľovstvo. Amen

Bdejte!

„Dávajte si pozor, aby vaše srdcia neotťaželi obžerstvom, opilstvom a starosťami o tento život, aby vás onen deň neprekvapil.“ (Lukáš 21,34)

Poľský kňaz Marián Bendyk v knihe "Žiť evanjelium" spomína na stretnutie so záhradníkom na poloostrove jazera Como. Na úpätí hory je samota Willa Acronati. Býva v nej iba starý záhradník. Pýta so ho: „Ako dlho tu bývate?“ - „Dvadsaťštyri rokov.“ - „Koľkokrát tu bol za tento čas majiteľ?“ - „Štyri razy.“ - „A naposledy?“ „Pred dvanástimi rokmi,“ odpovedal záhradník. „Je pravdou, že väčšinou som tu sám. Veľmi zriedka tu zavíta host.“ Kňaz si všimol, že záhrada, dom a okolie sú upravené a pekne udržiavané. Poznamenal: „Je tu tak všetko v poriadku, akoby mal majiteľ prísť už zajtra.“ Starý záhradník sa usmial a poznamenal: „Nie zajtra, dnes, pán môj, dnes!“

Boh chce aj od nás, aby sme boli vždy bdeli. Žíme v nádeji, že všetko čo robíme, robíme na oslavu Boha a svoju spásu.

Pane, Ty si nám vo svojom Slove prikázal, aby sme bdeli, lebo diabol ako revúci lev obchádza a hľadá, koho by zožral. Daj nám silu odolávať všetkým pokušeniam a zachovaj nás vo svojej láske a milosti. Amen

**Bdejte teda, lebo nevíete, kedy príde pán domu: či večer, či o polnoci, či za spevu kohúta alebo ráno.
(Marek 13,33)**

Myslíš na večnosť?

„Človek, mnoho ráz karhaný, zatvrdzuje svoju šiju; bude rýchle skrúšený, a nebude lieku.“ (Príslovia 29,1)

Kolko ľudí muselo na sebe zakúsiť pravdu týchto slov! Museli si priznať: „Nepočúval som to, čo mi hovorili, za všetko si môžem sám – som úplne odpísaný! Pre mňa už niet nádeje!“ Ako podnikateľ, ktorý zruinoval rodinu a stihol pritom napáchať trestné činy a podvody. Jeho priatelia ho varovali, ale on nepočúval ich rady a napomínania. Nechcel vidieť všetky náznaky a predzvesti nešťastia. Myslel si, že to vie lepšie ako ostatní a výsledok bol katastrofálny.

Tu na zemi je stále možné dať mnohé veci do poriadku a urobiť nový začiatok. Ale príde hodina, keď už nie je možné znovu začať. Preto si polož otázku: „Kde strávim večnosť?“ Ako veľa je tých, ktorí počuli túto otázku, boli varovaní svojou rodinou, priateľmi, farármi. Dokonca mnohí aj počuli evanjelium, radostnú správu o spasení v Ježišovi Kristovi. V ich životoch neraz nechýbali dôkazy, poniektorí dokonca zažili Božie zázraky a aj tak neuverili Bohu. Veľa iných vecí sa im zdalo dôležitejších a tak evanjelium odmietli.

Myslme na večnosť! Pre toho, kto prekročí bránu smrti a zistí, že na tomto svete nedbal na Božie varovné znamenia, bude už neskoro. Avšak Bohu vďaka, že dnes je ešte pre každého z nás príhodný čas. Z Božej milosti môže byť každý spasený! Skrze vieru vo Víťaza z Golgoty, Pána Ježiša Krista nášho Pána. On na každého čaká!

Prosíme, Pane, otvor nám uši, aby sme počuli Tvoje varovania. Daj sa nám spoznať a zachráň nás pre večnosť! Amen

**Boh nás povoláva
žiť v láske,
lebo kto miluje Boha
a blížneho svojho
naplnil zákon!**

Nepremeškaj dnešnú príležitosť!

„Toto je deň, ktorý učinil Pán, plesajme a radujme sa z neho.“ (Žalm 118,24)

Boh určuje počet tvojich dní, ale ty určuješ, ako ich prežiješ. Včerašok je neplatný šek, zajtrašok je dlžobný úpis, dnešok je všetko, čo máš. Toto je deň, ktorý učinil Pán, aby si v ňom plesal a radoval sa z neho.

Vyškrtni zo svojho diára dva dni - včerašok a zajtrašok. Včerašok bol k tomu, aby si sa niečo naučil, zajtrašok bude následkom toho, čo budeš robiť dnes. Dnes budeš čeliť životu s presvedčením, že sa tento deň nikdy nevráti, že to môže byť tvoja posledná príležitosť, kedy sa na niečom budeš podieľať, pretože neexistuje žiadna záruka, že sa dožiješ zajtraška.

Dnes môžeš znova začať svoj život a tak nepremeškaj dnešnú príležitosť! Investuj svoj najcennejší prostriedok - svoj čas, do svojho najdôležitejšieho vlastníctva - života, ktorý ti Boh dal. Preži každú minútu zmysluplne. Zachovaj si pevnú vieru. S Božou pomocou môžeš prekonať každú prekážku. Na každú úlohu sa pozeraj ako na príležitosť uctiť si Pána. Snaž sa zanechať Jeho stopy v srdciach tých, s ktorými sa dnes stretnieš.

Čas je tvoj život - nič viac, nič menej. Spôsob, akým prežiješ svoje hodiny a dni, je spôsobom, akým prežiješ svoj život.

Dnes je deň, ktorý si učinil, Pane. Chcem sa v ňom radovať, plesat', vzdávať Ti vďaky a chváliť Ťa, že tu z Tvojej milosti dnes môžem byť. Amen

Najkrajší domov

„Preto Hospodin túži byť k vám milostivý a preto čaká na výšinách, aby mal s Vami súcit, pretože Hospodin je Bohom práva, akí požehnaní sú všetci tí, ktorí po Ňom túžia.“ (Izaiáš 30,18)

Určite ste zažili vo svojom živote chvíle, keď ste po čase pobytu mimo domova, mali v sebe silnú túžbu vrátiť sa domov. Domov je naše miesto, tam patríme, tam chceme ísť a možno si tú príťažlivosť ani nedokáže vysvetliť. Čo nás tak priťahuje, čo v nás zapáli túžbu po našom domove? Spomienky na krásne chvíle, ktoré sme tam prežili. Túžba po ľuďoch, ktorí sú nám v našom živote najbližší. Túžba po rodine, po priateľoch s ktorými sa môžeme podeliť so svojimi zážitkami, radosťami aj starosťami. Ak je nám ťažko, tak sú nám oporou. Ak sa nám niečo podarí, majú z toho radosť a tešia sa spolu s nami.

Podobne to funguje aj v našom duchovnom živote. Hriech a jeho mámenie zahnal človeka ďaleko od domova, ďaleko od života v Božej prítomnosti. Spomienky na chvíle, ktoré sme mohli zažiť v Božej prítomnosti, v Božom pokoji v nás vyvolávajú túžbu prinavrátiť sa k nášmu nebeskému Otcovi. Ak túžime po návrate do nášho pozemského domova, ktorý nie je vždy dokonalý, o čo silnejšie musí znieť Boží hlas, ktorý zvoláva všetky svoje deti, aby sa vrátili do Jeho domova? Ak človek niekedy počul vo svojom srdci volanie Boha, už vie, že nie je sám. Túži po jednote s Bohom.

Iba srdcia zjednotené s Pánom môžu splňať Jeho túžby. Iba také srdcia sa dokážu opätovne zjednotiť v Jeho spoločenstve, iba také srdcia môžu počuť hlas, ktorý z bludiska sveta privedie každého človeka vždy bezpečne domov.

Boh túži a robí všetko preto, aby sme si uvedomili, že sme to my, ktorí sa potrebujeme celým srdcom vrátiť k Nemú, lebo Jeho priazeň nám bola vždy naklonená, vždy nás čaká, aby nám s láskou Otca odpustil naše hriechy a objal nás.

Ó Bože, Ty, ktorý si Najvyšší, prijmi nás do svojho nebeského domova. Daj, aby sme sa stali hodnými s vďačnosťou prijať Tvoje veľké milosrdenstvo. Amen

Neži pre tento svet!

„... žite v bázni v čase svojho pobytu na zemi.“ (1.Petra 1,17)

Skutočnosť, že tento svet nie je naším definitívnym domovom vysvetľuje, prečo tu zažívame ťažkosti a sklamania. Tiež to vysvetľuje, prečo niektoré zasľúbenia vyzerajú ako nenaplnené, niektoré modlitby ako nevypočuté a niektoré okolnosti ako nespravodlivé.

A to kvôli tomu, aby sme sa nestali príliš pripútanými k tomuto svetu, Boh dovoľí, aby sme pociťovali určitú mieru nespokojnosti. Niektoré naše túžby nebudú nikdy uspokojené. Nie sme tu úplne šťastní, pretože ani nemáme byť! V nebi nebudeme ani dve sekundy a hneď, až sa rozhliadneme okolo povieme: „Prečo som kládol takú dôležitosť na pozemské veci?“

Pravda je taká, že pri smrti neopustíš domov, ale odídeš domov! Biblia hovorí: „Sme teda Kristovými vyslancami ...“ (2.Korinským 5,20). Preto sa príliš nepripútavaj k tomu, čo je okolo teba, pretože je to iba dočasné. „a tí, čo užívajú tento svet, akoby ho neužívali, lebo tvárnosť tohto sveta sa pomíňa.“ (1.Korinským 7,31)

To, čo je okolo teba užívaj a využívaj pre naplnenie Božích zámerov, ale si to nezamiluj!

Pane Ježišu, Ty si povedal, že v dome Tvojho Otca je mnoho príbytkov. Pomôž nám žiť s vierou, že po skončení tejto pozemskej púte odídeme domov do Tvojho príbytku, ktorý si nám prichystal v nebi. Amen

Boh, ktorý dáva nádej!

„Neochvejne sa držme nádeje ...“ (Židom 10,23)

Určite ste sa stretli vo svojom okolí s ľuďmi, ktorí žijú bez nádeje. Aj keď sa usmievajú, ich oči sú ako mŕtve. Hovoria, ale v ich hlase chýba radosť. Sú ako nastrojené figuríny kráčajúce "nikam". V ich srdci je beznádej.

Kristov nasledovník takto nežije, lebo ma nádej. „Neochvejne sa držme nádeje, ktorú vyznávame, lebo verný je ten, ktorý dal prislúbenie.“ (Židom 10,23). Našou nádejou nie je šťastie, rovnajúce sa tomu, keď vyhráme v lotérii. Je to dôvera, že Boh urobí to, čo povedal.

„Podvečer je nám hosťom plač a radosť nad ránom.“ (Žalm 30, 5). Sú to slová, v ktorých je nádej. Nádej, že bude lepšie! S takýmto postojom nemôžeš prehrať. Viera v Božie zaslúbenia ťa bude držať nad okolnosťami a pomôže ti ísť ďalej. Čo Boh zaslúbil, to platí! Lebo Jeho slovo je Pravda a Amen! Ver Jeho slovu a prehlasuj: „Ak to Boh zaslúbil, potom tomu verím, a to mi stačí!“

Bože, Pane náš, ďakujeme, že to, čo si zaslúbil, stále platí. V Tvojej blízkosti je nám dobre. Často bývame unavení, vyčerpaní a trápia nás rôzne starosti. U Teba však máme vždy útočisko, lebo Ty si naším prístavom nádeje. Viera v Teba nás drží nad okolnosťami. Veríme, že i dnes budeme počuť Slovo, ktorým nás chceš povzbudiť a ktoré nám pomôže ísť ďalej. Amen

Ježiš mu odpovedal: „Ja som cesta, pravda a život. Nik nepríde k Otcovi, iba cezo mňa.
(Ján 14,6)

Boží pokoj!

„Zmierite sa s Bohom!“ (2.Korint’anom 5,20)

Pokoj – vysnívané želanie mnohých ľudí. Ale kde ho nájsť? Ľudia ho hľadajú v rodinách, medzi priateľmi, na pracovisku, vo svojom srdci. Prečo ho tak málo ľudí nájde? Lebo ho nehľadajú na správnom mieste. Pokoj možno nájsť jedine u Boha. Keď máme pokoj s Ním, napraví sa aj naše medziľudské vzťahy.

Pokoj sa začína odpustením hriechov. Možno sa to zdá až neuveriteľne jednoduché, ale v Božom Slove je napísané: „...pre môj hriech nemajú pokoj moje kosti.“ (Žalm 38,3) Túto pravdu potvrdzujú skúsenosti mnohých ľudí.

Ako získať pokoj s Bohom? Pôvodca pokoja sa volá Ježiš Kristus. „...a aby skrze neho zmieril všetko so sebou, keď pre jeho krv na kríži priniesol pokoj všetkému, čo je na zemi aj čo je na nebi.“ (Kolosanom 1,20)

Boh je Spravodlivý a Svätý, a preto nemôže mať spoločenstvo s hriešnymi ľuďmi. Vo Svojej veľkej láske k nám však poslal svojho Syna ako Záchrancu pre každého, kto uverí vo výkupné dielo na kríži. A s Ním nám dáva aj nebeský pokoj: „Pokoj vám zanechávam, svoj pokoj vám dávam. Ale ja vám nedávam, ako svet dáva.“ (Ján 14,27)

Keď si priznáme svoje hriechy a vyznáme ich pred Bohom, odpustí nám ich na základe obeti svojho Syna Ježiša Krista. Táto istota odpustenia našich hriechov prinesie do nášho vnútra vytúžený pokoj. Iba srdce, ktoré je zakorenené v milosti prežíva pokoj s Bohom.

Svätý Bože, v Tvojom Slove je napísané, že neverní nemajú pokoj. Ďakujeme Ti za dar viery a Tvoju veľkú milosť, že skrze obet’ Tvojho Syna Ježiša Krista nám môžu byť odpustené hriechy a my môžeme byť zmierení s Tebou a mať vo svojom srdci vytúžený pokoj. Amen

Aké dedičstvo po sebe zanecháš?

„Dobry zanecha dedičstvo vnukom ...“ (Príslovia 13,22)

Dobry zanecha dedičstvo vnukom ...“ Aké dedičstvo zanecháš vnukom ty? Každý deň sa neviditeľným spôsobom dotýkaš svojim životom životov iných ľudí. Najlepšie dary nebývajú vždy predmetom dedičstva. Mal by si zanechať niečo, čo bude ukazovať, kým si bol. Jedna vec je merať úspech množstvom peňazí, ktoré máš na bankovom účte, veľkosťou svojho majetku a hodnotou akcií, ktoré vlastníš. Niečo úplne iné je zanechať niečo vzácne – trvalé, nepominuteľné. Takým dedičstvom je zanechať dobrý príklad: v manželstve, vo výchove, v práci, v správaní sa k iným, ale hlavne vo vernosti Bohu. Svoje svetlo môžeš nechať jasne svietiť, aj keď tu už nebudeš.

Každodenná práca robená pre Boha, získava večnú hodnotu. Tí, ktorí nasledujú Krista, môžu pomôcť v Jeho nasledovaní aj iným.

Bože, pomôž nám byť Ti vernými a žiť tak, aby sme na konci svojho života mohli prehlásiť, že náš život bol dobrým bojom. Nech náš odkaz pre našich vnukov bude dobrým príkladom hodným nasledovania Teba. Nech naša viera v Pána Ježiša pomôže zachrániť tých, ktorých tu po nás zostanú. Amen

**Neodplácajte sa zlým za zlé alebo zlorečením za zlorečenie, ale naopak, žehnajte, lebo ste povolani, aby ste dostali dedičstvo požehnaní.
(1.Petra 3,9)**

Pod' za mnou!

„Mojím pokrmom je plniť vôľu toho, ktorý ma poslal, a dokonat' jeho dielo.“ (Ján 4,34)

Pán Ježiš povedal: „Mojím pokrmom je plniť vôľu toho, ktorý ma poslal, dokonat' jeho dielo.“ To bol obsah Jeho života, konať Božie dielo a byť Otcovi vo všetkom poslušný. Každý deň a pri každom stretnutí s Ježišom, mohli ľudia poznávať Boha a Jeho slávu. „A Slovo sa telom stalo a prebývalo medzi nami. A my sme uvideli jeho slávu, slávu, akú má od Otca jednorodný Syn, plný milosti a pravdy.“ (Ján 1,14)

Pán Ježiš pozýval ľudí s ktorými sa stretol, aby Ho nasledovali. „Pod' za mnou!“ Tieto slová povedal aj colníkovi Matúšovi. (Matúš 9,9) A on prijal toto pozvanie a s poslušnosťou vykročil za Ježišom. Všetko v jeho živote sa od základu zmenilo. Zanechal svoj hriešny život a dal sa viesť Ježišom, ktorý ho zachránil a vyslobodil z pút hriechu.

„Pod' za mnou!“ Toto pozvanie platí dnes aj pre teba. Poslúchni Ježišovu výzvu a vykroč za Ním! Staň sa kresťanom kráčajúcim po ceste záchrany. Veď On povedal: „V dome môjho Otca je mnoho príbytkov... Keď odídem a pripravím vám miesto, zasa prídem a vezmem vás k sebe, aby ste aj vy boli tam, kde som ja.“ (Ján 14,1-3) „Kto chce ísť za mnou, nech zaprie sám seba, vezme svoj kríž a nasleduje ma. Lebo kto by si chcel život zachrániť, stratí ho, ale kto stratí svoj život pre mňa a pre evanjelium, zachráni si ho.“ (Marek 8,34-35)

Pane Ježišu, Ty neustále pozývaš ľudí, aby Ťa nasledovali. Rozhodol som sa prijať Tvoje pozvanie a vykročiť za Tebou. Ty si povedal, že kto Teba nasleduje, nebude chodiť v tmách. Prosím, presvecuj tmu vo mne Tvojim svetlom večnej nádeje. Amen

**Kresťanský život
nie je v tom,
aby sme
veľa premýšľali,
ale v tom
aby sme
veľa milovali.**

Zostávaj v Bohu a prinášaj dobré ovocie!

„Ak niekto neostane vo mne, vyhodí ho von ako ratolesť a uschne. Potom ich pozberajú, hodia ich do ohňa a zhoria.“ (Ján 15,6)

Boh od nás kresťanov požaduje, aby sme Mu prinášali dobré ovocie viery. Často sa stáva, že človek, ktorý si myslí o sebe, že patrí Kristovi, je neplodný. Stáva sa uschnutou ratoľou, ktorú zozberajú a spália v ohni.

Čo môže byť príčinou takého stavu? Niektorí nikdy nepochopili, že znovuzrodenie je odovzdanie sa Pánovi a vedie k svätej poslušnosti a milujúcej službe. Nestačí sa uspokojiť s myšlienkou, že sme uverili a sme zachránení pred peklom. Vieru je potrebné potvrdiť skutkami, ktoré sú dobrým ovocím, Bohu na slávu.

Otvorme svoje oči a zamyslime sa nad sebou, či sa aj z nás nestávajú vyschnuté ratoľe. Je náš život svieži, vitálny, zelený, prinášajúci ovocie? Neraz sa stáva, že sme kresťanmi iba jazykom, že naše skutky nie sú potvrdené tým, čo vyznávajú naše ústa.

Denne sa obnovujme v Duchu, berme si Kristovo Slovo k srdcu a prosme za pravé zotrvanie v Kristovi, aby sme prinášali dobré ovocie. „Každý strom, ktorý neprináša dobré ovocie, vytnú a hodia do ohňa. Teda po ich ovocí ich poznáte.“ (Matúš 7,17-20)

Nech Kristovo napomenutie „ak niekto nezostáva vo mne“ nám celou svojou naliehavosťou pripomenie „zotrvať vo mne“. Iba detské odpočívanie v spojení s Kristom a uistenie plné dôvery nás udrží v Ňom a pomôže nám prinášať bohaté ovocie života. Nech každé pomyslenie na uschnutú a spálenú ratolesť nás napíňa svätou bázňou a opatrnosťou.

Pane Ježišu, pomôž nám byť úrodným stromom rastúcim pri vodných tokoch, stále zeleným, prinášajúcim načas hojné ovocie. Amen

Nezaslúžený dar

„...svoje zákony vložím do ich sŕdc a vpišem im ich do mysle;“ (Židom 10,16)

Všetko požehnanie, ktoré sa nám dostalo od Boha, je iba z Jeho milosti, Jeho veľkodušnosti a Jeho žičlivosti. Je to len Jeho slobodná a nikým nezaslúžená milosť. Človek nemá ani ten najmenší nárok na Božie zľutovanie. Bola to len Božia slobodná milosť, ktorá vytvorila človeka z prachu zeme, vdýchla mu živú dušu, jeho duši vtisla pečať božskej podoby a všetko mu podriadila. Táto Božia slobodná milosť trvá dodnes a dáva nám život, dych a všetko ostatné. Lebo neexistuje nič, čo máme, čo sme alebo čo robíme, čím by sme si mohli zaslúžiť hoci len maličkosť od Boha. „Lebo spasení ste milosťou skrze vieru; a to nie je z vás, je to Boží dar: nie zo skutkov, aby sa nik nevystatoval.“ (Efežanom 2,8-9) Spasení môžeme byť len preto, lebo sa Bohu zaľúbilo zachrániť nás!

Ako by sme mali reagovať na takú milosť? Bezpochyby láskou, radostnou poslušnosťou a vyvyšovaním Jeho mena!

Pane, nauč nás za všetko Ti ďakovať a spoliehať sa, že všetko je múdro zariadené a pôsobí pre naše dobro. Nech je zvelebená Tvoja dobrota, milovaný Bože, ktorú si nám preukázal z vlastnej vôle v Ježišovi Kristovi. Amen

Ježiš mu odpovedal: „Ja som cesta, pravda a život. Nik nepríde k Otcovi, iba cezo mňa.
(Rimanom 6,23)

Odpustenie

„... buďte k sebe dobrí ... a odpúšťajte si navzájom ...“ (Efežanom 4,32)

Raz niekto napísal: „Všetci sme zranení. Kto nás zraňuje? Tí, ktorých najviac milujeme, a tí, ktorí milujú nás. Keď sa cítime odmietnutí, opustení, zneužití, manipulovaní alebo je na nás páchané násilie, je to väčšinou od ľudí, ktorí sú nám blízko: naši rodičia, priatelia, naši partneri v manželstve, naše deti, naši učitelia, naši farári. Preto je odpustenie také ťažké. Naše srdcia sú zranené! Nariekajú: Ty, od ktorého som čakal, že tu budeš pre mňa, si ma sklamal. Ako ti to mám vôbec odpustiť? Aj keď odpustenie môže vyzeráť ako nemožné, Boh, ktorý žije v nás, nám dá milosť prekročiť naše zranené, ja a povedať: V Kristovom mene ti odpúšťam.“

Odpustenie má však dve strany: dávať odpustenie a prijať odpustenie. Aj keď na prvý pohľad vyzerá, že dávať odpustenie je ťažšie, často je to tak, že nie sme schopní požiadať o odpustenie, pretože sme ho sami plne neprijali. Iba tí, ktorí poznali radosť z odpustenia, môžu nájsť vnútornú motiváciu odpustiť.

Prečo je prijatie odpustenia také ťažké? Pretože je ťažké uznať, že bez tvojho odpustenia som stále ovplyvnený tým, čo sa medzi nami stalo. Potrebujem, aby si mi pomohol byť znovu slobodný a celistvý. To si vyžaduje nielen vyznanie, že sme boli zranení, ale tiež pokoru uznať našu závislosť na tom, ktorý nás zranil. Až vtedy, keď sme schopní prijať odpustenie, tak ho môžeme aj skutočne preukázať druhým.

Apoštol Pavol nás vyzýva: „Buďte k sebe navzájom láskaví a milosrdní, navzájom si odpúšťajte, ako aj vám odpustil Boh v Kristovi!“ (Efežanom 4,32)

Drahý Bože, odpusť mi, ako aj ja odpúšťam svojim vinníkom a daj mi silu prosiť o odpustenie u tých, ktorým som ublížil. Amen

Čo povieš Bohu?

„Postav Boha na prvé miesto a On bude ... korunovať tvoje úsilie úspechom.“ (Príslovia 3,6)

Boh sa ťa nebude pýtať, akým autom si jazdil, ale spýta sa, koľko ľudí si zviezol. Nebude sa ťa pýtať, koľko miestností mal tvoj dom, ale spýta sa, ako si vychovával svoje deti a ako si zaobchádzal so svojou rodinou. Ani sa ťa nebude pýtať, od ktorého návrhára sú šaty v tvojej skrini, ale spýta sa, komu si pomohol obliecť sa. Ani sa ťa nebude pýtať na tvoj plat, ale spýta sa, koľko si investoval do budovania Jeho kráľovstva. Nebude sa ťa pýtať na tvoje pracovné zaradenie, ale bude sa ťa pýtať, či si ho vykonával výborne a poctivo. Nebude sa ťa pýtať, koľko priateľov si mal, ale spýta sa ťa, koľkým ľuďom si bol priateľom. Nebude sa ťa pýtať, v akej štvrti si žil, ale spýta sa ťa, či si miloval svojho suseda. Nebude sa ťa pýtať na tvoje politické presvedčenie, ani na farbu tvojej pleti, ale sa bude pýtať na kvalitu tvojho charakteru.

Nestačí, ak tvrdo pracuješ, ale pracuj tvrdo z dobrého dôvodu!

Otče, ďakujeme Ti za všetky dary, ktoré sme od Teba dostali, aby sme nimi slúžili iným. Nauč nás prejavovať lásku a slúžiť núdznym. Daj nám milosrdné srdce, aby sme sa vedeli podeliť s tými, ktorí majú nedostatok. Amen

Ale vy, milovaní bratia, ktorí to už viete, chráňte sa, aby ste sa nedali zviest' bludom ničomníkov a aby ste neodpadli od svojho pevného základu. (2.Petra 3,17)

Je Kristus tvojim životom?

„Život, to je pre mňa Kristus, a smrť je pre mňa zisk.“ (Filipanom 1,21)

„Život, to je pre mňa Kristus.“ Ako pochopiť význam týchto slov? Môžeš „skúsiť“ toto: „Pre mňa život, to sú peniaze ... a zomrieť, znamená všetky ich po sebe zanechať; pre mňa život, to je sláva ... a zomrieť znamená byť rýchlo zabudnutý; pre mňa život, to je moc a vplyv ... a zomrieť, znamená byť nahradený druhými; pre mňa život, to je majetok ... a zomrieť, znamená odísť s prázdnyimi rukami.“ Nevyznievajú tieto slová tak nejako naprázdno?

Ak si posadnutý peniazmi, nikdy ich nebudeš mať dosť a budeš žiť v neustálom strachu, že o ne prídeš. Ak je tvojim cieľom sláva, budeš sa snažiť súťažiť a manipulovať druhými len preto, aby ťa nezatičili. Do tvojho srdca to prinesie neistotu a ty budeš z toho nervózny. Ak je tvojim "bohom" majetok, budeš materialistický a nenásytý. Budeš hromadiť, ale nikdy nebudeš mať dosť, lebo budeš mať pocit, že druhí majú viac.

Nesnaž sa hnať za šťastím, len rozvíjaj život, v ktorom bude Ježiš tvojim stredobodom. Potom budeš mať toľko šťastia, že nebudeš vedieť, čo s ním robiť! A pochopíš skutočný význam slov „život, to je pre mňa Kristus, a smrť je pre mňa zisk“.

Drahý Bože, v Ježišovi Kristovi si nám daroval všetko. Ďakujeme Ti za odpustenie hriechov, istotu spasenia a dar večného života. Amen

Boh je dobrý a čo činí je dokonalé

„Skúste a presvedčte sa, aký dobrý je Pán; šťastný človek, čo sa utieka k nemu.“ (Žalm 34,8)

Jeden náčelník afrického kmeňa bol na love napadnutý divým zvieratom. Akýsi otrok zabil zviera ešte včas, ale nemohol zabrániť tomu, aby kráľ nestratil prst. Náčelník nazlostený zvolal: „Keby bol Boh dobrý, tak by som nestratil prst.“ Jeho otrok odpovedal: „Kráľu, Boh je dobrý a čo činí, je dokonalé. On nerobí chyby.“ Tu sa kráľ rozzúril. Nemyslel na to, že mu tento muž práve zachránil život, ale ho dal uvrhnúť do väzenia.

O nejaký čas neskôr bol kráľ zajatý cudzími bojovníkmi, ktorí prinášali Bohu ľudské obete. I kráľa mal stihnúť tento osud. Tu si však nepriatelia všimli, že nemá jeden prst a prepustili ho. Nehodil sa im ako obeť pre ich bohov.

Po svojom návrate kráľ otroka prepustil na slobodu a milostivo ho prijal: „Môj milý, Boh bol ku mne skutočne dobrý! Skoro som prišiel o život. Prepustili ma len preto, že mi chýbal jeden prst!“ Ale ja sa pýtam: Keď je Boh taký dobrý, prečo dopustil to, že som ťa uvrhol do väzenia?“ - „Kráľu“, odpovedal otrok, „keby som bol vtedy s tebou, potom by nepriatelia obetovali namiesto teba mňa, pretože mi nechýba žiadny prst.“

Aj veriacim kresťanom je neraz neľahké v každej situácii povedať, že Boh je dobrý a nerobí chyby. Ale potom keď sa spätne pozrú na svoj život, môžu v mnohých udalostiach rozpoznať Jeho milostivé vedenie.

Bože, Ty si dobrý a všetko, čo si učinil je dokonalé. Daj sa nám vo všetkom poznávať. Nech sa naše srdcia naplnia chválou a vďakou, lebo šťastný je človek, ktorý sa utieka k Tebe. Amen

Keď Boh k tebe hovorí

„... ako novonarodené deti túžte po nefalšovanom duchovnom mlieku, aby ste ním rástli na spasenie ...“ (1.Petra 2,2)

Často krátk sa pýtam ľudí, či si čítajú Bibliu. Odpovede sú väčšinou plné všelijakých výhovoriek, prečo to nemôžu robiť. Vymenujú tisíc povinností a dôvodov, pre ktoré im na to nezvyšuje žiadny čas. Vieš si predstaviť reakciu, ak by niekto šiel za svojim športovým trénerom a povedal mu, že chce mať dobrú kondíciu, ale nemá čas chodiť do posilňovne? Určite by mu povedal, „To nemyslíš vážne!“

Ak chceš začať čítať Bibliu, musíš najprv urobiť vážne rozhodnutie. Čítanie Písma sa musí stať tvou každodennou prioritou, inak sa to nikdy nestane. Musí byť rovnakou povinnosťou, tak ako chodenie do práce. Aj tam sa ti nechce každý deň ísť, ale vieš, že musíš. Ani svojej rodine sa ti nechce každodenne venovať, ale jednoducho vieš, že je to tvoja povinnosť a tak to robíš.

Ak urobíš toto rozhodnutie a čítanie Biblie sa stane tvou povinnosťou, tak si zvíťazil. Keď sa obchodní manažéri chystajú urobiť dôležité rozhodnutie, hovorievajú: „Je načase stlačiť spúšť.“ Tak ju stač! Je čas stlačiť spúšť a dať Božiemu Slovu vo svojom živote náležité miesto.

„... ako novonarodené deti túžte po nefalšovanom duchovnom mlieku, aby ste ním rástli na spasenie ...“ (1.Petra 2,2).

**Bože, daj nám hlad po Tvojom Slove, aby sme Ním rástli na spásu. Ty si živý kameň a my chceme prichádzať každý deň k Tebe. Buduj nás svojim Slovom, aby sme boli ako živé kamene duchovného domu. Daj, aby sme prinášali duchovné obety, príjemné Tebe Otče, skrze Ježiša Krista.
Amen**

**Divy a zázraky
nie sú
ničím iným,
než Božím zásahom
do zemskej reality.**

Slovo, ktoré mení svet

„... že ste od nás prijali slovo zvesti ... Ved' tiež prejavuje svoju silu vo vás, ktorí veríte.“ (1.Solúnčanom 2,13)

V Biblii môžeš nájsť riešenie do všetkých situácií, s ktorými sa v živote stretneš. Keď ti je zle alebo ťa niečo trápi, tak ideš za lekárom, priateľom, farárom...Ak ti je veľmi zle, tak ťa určite niekto z nich nasmeruje k Božiemu Slovu, ktoré je najlepším liekom na všetky trápenia. So Slovom je to ako s predpísaným liekom - berieš ho, keď je ti veľmi zle, a nedohaduješ sa o ňom s lekárom. Proste si ho vezmeš! Tak je to aj s Božím Slovom. Božie Slovo je účinné, ak ho v živote aplikuješ!

Vstúp do zmluvy s Bohom! Nech sa Jeho Slovo stane tvojim vlastným vyznaním! Lebo ono: „... prejavuje svoju silu vo vás, ktorí veríte“ (1.Solúnčanom 2,13)

Raz povedal ateista jednému kresťanovi, že je absolútne nemožné veriť akejkoľvek knihe, ktorej autor je neznámy. Kresťan sa ho spýtal, či je známe, kto vymyslel násobilku? „Nie,“ odpovedal. „Takže násobilku rozhodne neprijímaš?“ - opýtal sa veriaci. Ateista odpovedal: „Ale nie, násobilke verím, tá funguje dobre.“ Kresťan odpovedal: „Rovnaké je to aj s Bibliou.“

Najlepšia investícia, ktorú sám pre seba môžeš urobiť, je čítanie Biblie.

Bože silný, tichý, mocný, ponáhľaj sa mi vždy na pomoc. Do môjho srdca mi vpiš Tvoje Slovo. Pomôž mi v Tvojej blízkosti spoznať, že Ty nesieš môj život a dávaš mi novú silu. Amen

Buď opatrný na to, čo hovoríš!

„... jazyk múdrych je liekom.“ (Príslovia 12,18)

Neopatrné slová môžu ľudí zraniť aj ovplyvniť. Ak o tom pochybuješ, posúď tieto dva príbehy.

Prvý príbeh: „Jedného dňa v malom vidieckom kostole miništrant omylom upustil víno na prijímanie. Kňaz, ktorý konal omšu, mu dal pohlavok a kričal na neho: „Odíď a už sa nevracaj!“ Z toho chlapca sa stal generál Tito, brutálny komunistický diktátor, ktorý vládol ľudu Juhoslávie po mnoho rokov.“

Druhý príbeh: „Vo veľkej mestskej katedrále iný miništrant upustil víno na prijímanie. Jeho biskup sa k nemu otočil a upokojujúco mu pošepkal: „To je v poriadku, jedného dňa budeš úžasný kňaz.“ Z toho chlapca sa stal arcibiskup Fulton Sheen, ktorého kázne v národnej televízii sa dotkli miliónov sŕdc.“

Slovo má veľkú moc. Slovo môže budovať aj ničiť. Slovo môže priniesť pokoj, aj vyvolať vojnu. Slová vyvolávajú lásku, ale aj nenávisť. Slovo vytvára postoj a je základným kameňom našich rozhodnutí. Slovo je to, čo formuje náš svet. Začiatok každej zmeny je v našom jazyku - v našich slovách.

Aj tvoje slová: buď ľudí budujú, alebo ich ničia. Šalamún povedal: „Kto hovorí nerozvážne, akoby mečom bodal, jazyk múdreho však hojí.“ (Príslovia 12,18) To je pravda, ktorú neradi priznávame: to, čo vychádza z našich úst, zjavuje to, čo je v našom srdci, a naše „ja som to tak nemyslel“ na tom už nič nezmení, ani neodčíní škodu a preto buď opatrný na to, čo hovoríš!

Pane, prosíme Ťa, chráň naše ústa, nech z nich nevychádzajú slová, ktoré ničia a zraňujú, ale nech sú liekom duše, plné lásky, mostom, ktorý spája. Nech prinášajú pokoj a slúžia Tebe na chválu a slávu. Amen

Žehnaj ľud'om!

„Neodplácajte sa zlým za zlé ani zlorečením za zlorečenie, naopak, vy žehnajte, lebo ste boli povolani, aby ste sa stali dedičmi požehnanja. Ved' kto chce milovať život a vidieť dobré dni, nech si zdržuje jazyk od zlého a ústa od ľstivých rečí,...“ (1.Petra 3,9-10)

Čo je najprirodzenejšia reakcia, keď sa staneme obeťou urážok? Chceme sa brániť. Písmo nás však upozorňuje, aby sme neodplácali rovnakou mincou. Naša obrana má byť iná. Máme žehnať. Čo to znamená? Znamená to pekne o niekom hovoriť, vyjadrovať mu priazeň, lásku, želať mu dobré. Žehnanie je to pekné, čo vychádza z našich úst. Keď sme urážani, máme ísť proti svojej prirodzenosti a na zlé odpovedať dobrým. Nech je nám v tom príkladom Pán Ježiš na kríži a Štefan, ktorého kameňovali. Oni sa prihovárajú u Boha za tých, ktorí ich pripravujú o život.

Aj keď sa úprimne snažíme žiť zbožným životom, tak to neznamená, že sa nestaneme terčom posmechu a klebiet. Stať sa to môže všade, aj na miestach, kde by sme to najmenej očakávali. Dokonca aj v cirkvi, ktorú navštevujeme. Písmo nás nevyzýva k tomu, aby sme sa snažili očistiť svoju povesť, vyvrátiť klebety. Sústreďme sa na to, aby sme si uchovali bázeň pred Bohom. Žehnajme tým, ktorí nás urážajú alebo ohovárajú! Nech naše činy hovoria za nás. Posväcujme Krista v našich srdciach! Dávajme pozor na to, čo robíme a hovoríme. Buďme pripravení a schopní v pravý čas vydať svedectvo o našom Pánovi Ježišovi Kristovi.

Pane Ježišu, Ty si povedal, aby sme milovali svojich nepriateľov a modlili sa za tých, čo nás prenasledujú. Je tak ťažko žehnať tým, ktorí nám zle robia a mnohokrát v tom zlyháme. Prosíme Ťa, naplň naše srdcia Svojou láskou, aby sme dokázali milovať, odpúšťať a žehnať, aj svojim nepriateľom. Amen

Je pre teba Ježiš všetkým?

„A za koho ma pokladáte vy?“ (Matúš 16,15)

Ježiš Kristus prichádza a ohlasuje nám Božie kráľovstvo. Prináša nám odpustenie hriechov a v každom okamihu, v akejkolvek príjemnej i nepríjemnej situácii, v bolesti, radosti, utrpení i beznádeji je svetlom, ktoré svieti na našu životnú cestu. Svojím svetlom chce svietiť aj v ľudskom srdci, pretože je pre nás „cestou, pravdou a životom“.

Je pre mňa Kristus všetkým a má v mojom živote ústredné miesto? Je pre mňa zdrojom, z ktorého čerpám každý deň? Posilou vo všetkých životných situáciách?

Ak rozmýšľam nad tými otázkami, možno si začnem uvedomovať, že možno si na Neho niekedy celý deň ani nespomeniem. Možno večer, keď rozmýšľam nad prežitým dňom alebo vo chvíľach neúspechu, keď sa mi nedarí, si občas na Ježiša spomeniem.

Koľkokrát som v tomto týždni myslel na to, kto je pre mňa Ježiš?

Pane Ježišu, ja viem, že Ty si Boží Syn, že si dal svoj život za mňa. Chcem Ťa nasledovať s vernosťou a nechať sa viesť Tvojím slovom. Ty ma poznáš a miluješ. Ja Ti dôverujem a odovzďavam celý môj život do Tvojich rúk. Buď mojim ramenom, ktoré ma vždy podopiera a silou, ktorá ma nikdy neopúšťa. Amen

Vzhliadni na kríž!

„On zničil smrť a zjavil život a nesmrteľnosť evanjeliom.“ (2.Timotejovi 1,10)

V kostole Márie Novelly vo Florencii je slávna freska umelca Masaccia. Bola zhotovená v rokoch 1425-1428. Horná časť fresky predstavuje ukrižovaného Krista. Dolná časť fresky predstavuje kostru v sarkofágu. Nad kostrou je napísaný citát: „Bol som, čo si; budeš, čo som.“

Neúprosná pravda zobrazenia a citátu pôsobia, že sa každý tým zamyslí. V Božom Slove je napísaný verš: „A ako je ustanovené, že ľudia raz zomrú a potom bude súd.“ (Hebrejom 9,27)

Pohľad dole na kostru nám pripomína skutočnosť, na ktorú by sme nemali zabúdať. Ten, kto zostane iba pri tom, upadne do zúfalstva a beznádeje. Preto je potrebné obrátiť svoj zrak hore – na Krista a na Jeho kríž. On na kríži porazil diabla. A každému, kto v Neho uverí, dáva podiel na svojom víťazstve a na svojom živote.

„Kristus zničil smrť a zjavil život a nesmrteľnosť evanjeliom.“ (2.Timotejovi 1,10)

Pane Ježišu, Ty si za nás umrel a vstal si z mŕtvych, aby si nám daroval život. Prosíme, nech nás Tvoje vzkriesenie nesie nad všetkým ťažkým, čo v živote prežívame. Udržuj nás vo viere, láske a nádeji. Prosíme, vzkries v nás všetko, čo je mŕtve – vzkries silu v boji s hriechom a ochotu slúžiť Tebe a blížnym. Pomôž nám byť pevnými vo viere a vytrvalými v Tvojom diele. Nech je oslávené Tvoje meno Ježiš na veky vekov. Amen

**Najlepší priateľ
je ten,
kto o tebe
všetko vie,
a predsa
tá miluje
a váži si ťa.**

Zmýšľaj ako Ježiš!

„Nech je také zmýšľanie vo vás, aké bolo aj v Kristovi Ježišovi...“
(Filipanom 2,5)

Max Lucado napísal:
„Ako by vyzeral tvoj život, keby si jeden deň premýšľal a konal ako Ježiš? Keby jeho priority určovali tvoju činnosť, jeho vášeň viedla tvoje rozhodnutia a jeho láska riadila tvoje správanie? Aký by si bol? Všimli by si ľudia zmeny? Videla by tvoja rodina niečo nové? Pocítili by tvoji spolupracovníci nejaký rozdiel? A čo tí, ktorí nemali v živote veľa šťastia; správal by si sa k nim rovnako, ako si zvyknutý? Čo tvoji priatelia; zaznamenali by viac radosti? A čo tvoji nepriatelia; dostalo by sa im viac milosti a zľutovania? Ako by to ovplyvnilo teba osobne? Tvoje výkyvy nálady? Tvoj temperament? Spal by si lepšie? Vnímal by si smrť inak? Platil by si inak dane? Je možné, že by si potreboval menej aspirínu alebo sedatív? Ako by si reagoval na dopravné zápchy? Alebo keď ti nevyjde obchod alebo ľudia nerobia to, čo chceš, aby robili? Báł by si sa stále toho, čoho sa bojíš? Alebo by si robil stále to, čo robíš?

Zastav sa a zamysli sa nad svojím životom, nad záväzkami, povinnosťami a schôdzkami. Keby mal Ježiš plnú vládu, zmenilo by sa niečo? Premýšľaj o tom chvíľu. Zaostruj objektív svojej predstavivosti tak dlho, kým nezískaš jasný obraz toho, ako Ježiš vedie tvoj život. Potom rýchlo stlač spúšť a uchovaj si ten obrázok. To, čo vidíš, je to, čo Boh chce!

„Nech je také zmýšľanie vo vás, aké bolo v Kristovi Ježišovi ...“ (Filipanom 2,5). Ak sa odhodláš prežiť takto celý život, alebo rok alebo dokonca len mesiac, stane sa z teba premenený človek. Tak to proste skús aspoň na jeden deň. Ešte dnes!“

Pane Ježišu, prosíme o Tvoju lásku, aby nás nielen viedla, ale aby nás aj naplnila a premožla v nás všetko sebecko a samolúbošť. Otvor nás svojou láskou pre našich bližných, aby skrze nás mohli zažiť Tvoje milosrdenstvo a Tvoj pokoj. Zostaň s nami a daj nám zakúsiť Tvoju blízkosť a posilňuj nás ku všetkému dobrému pre každý deň nášho života. Amen

Túžiš po nebeskej cene?

„... bežím k cieľu, aby som získal nebeskú cenu ...“ (Filipanom 3,14)

Albert Schweitzer, nositeľ Nobelovej ceny za mier povedal: „Úspech nie je kľúčom ku šťastiu, šťastie je kľúčom k úspechu. Ak miluješ to, čo robíš, budeš úspešný.“

Ako je to s tebou? Pokiaľ máš pre niečo nadšenie a usiluješ o to, budeš mať v živote úspech. Väčšina ľudí na svete sa ale neriadi svojím nadšením. Výsledkom je, že sú otrávení a nešťastní. Je to potom vidno na tom, ako žijú.

Americký esejista a kritik Logan Pearsall Smith napísal: „V tomto živote sú dve veci, ku ktorým by sme mali smerovať: najskôr získaj to, čo chceš, a potom sa z toho raduj. Iba tí najmúdrejší z ľudí to druhé dosiahli.“ A preto „bež k cieľu, aby si získal nebeskú cenu“.

Bože, daj nám vytrvalosť, aby sme radostne dobehli náš beh života do nebeského cieľa a dosiahli neporušiteľný veniec víťazstva. Amen

**Ved' všetko, čo sa narodilo z Boha, premáha svet. A tým víťazstvom, ktoré premohlo svet.
(1.Jána 5,4)**

Nezanedbávaj svojich milovaných!

„... a žite v láske ...“ (Efežanom 5,2)

Veľký škótsky esejista a historik Thomas Carlyle sa oženil so svojou sekretárkou Jane Welsh. Stále pre neho pracovala, ale keď ochorela, Carlyle, ktorý bol hlboko oddaný svojej práci, si to nevšimol, takže ju nechal stále pracovať. Ale ona mala nádor a nakoniec bola odkázaná na lôžko. Aj keď ju Carlyle skutočne miloval, zisťoval, že nemá veľa času, ktorý by s ňou strávil, ani jej neposkytoval veľa pozornosti. Potom zomrela.

Po pohrebe šiel Carlyle hore do Janinej izby, všimol si jej diár ležiaci na stole, vzal ho a začal čítať. Na celej jednej stránke napísala jedinú vetu: „Včera sa mnou strávil hodinu a cítila som sa ako v nebi, tak veľmi ho milujem.“ Realita, voči ktorej bol taký slepý, sa teraz ukázala s drvivou zreteľnosťou. Bol príliš zaneprázdnený na to, aby si všimol, ako veľa pre Jane znamenal. Vždy bol príliš zamestnaný svojou prácou a jednoducho si ju nevšimol. Nevidel jej utrpenie, ani jej lásku. Otočil na ďalšiu stránku a čítal slová, na ktoré nikdy nezabudol: „Počúvala som celý deň, aby som začula jeho kroky v hale, ale teraz je neskoro a tuším, že dnes nepríde.“

Položil jej diár späť na stôl a vybehol von z domu. Priatelia ho našli pokrytého blatom pri čerstvom hrobe. Jeho oči boli červené od plaču a slzy sa mu kotúľali po lícach. „Keby som to bol býval vedel, keby som to bol býval vedel," plakal. Po Janinej smrti sa už Carlyle veľmi nepokúšal písať.

Ako si na tom ty: „Nezanedbávaš svojich milovaných?“

Drahý Bože, v Ježišovi Kristovi nám bola zjavená Tvoja nekonečná láska, ktorá bola dokonaná na Golgotskom kríži. Chceme sa učiť od Teba ako milovať a prejavovať lásku svojim blízkym. Pomôž nám nezabúdať a nezanedbávať svojich milovaných. Amen

Otec Ti je vždy nablízku

„Hľa, ja sám budem hľadať svoje ovce a navštívim ich. Ako si pastier navštíví stádo, keď je uprostred svojich roztratených oviec, tak navštívim svoje ovce a vyslobodím ich z každého miesta, na ktoré boli zahnané v oblačný a hmlistý deň.“ (Ezechiel 34,11-12)

Misionár Albert Hoffmann (1865-1942) hovorí o jednej plavbe vo vodách južných morí. Počasie sa tak rozbúrilo, že domorodci v člne stratili odvahu. Jeden z nich sedel hneď vedľa Hoffmanna, a keď sa ho zmocnil zvláštny strach, vo tme nahmatal misionárovu ruku a opýtal sa: „Otče, si tu ešte?“

„Otče, si tu ešte?“- Keď je nám úzko, pretože sa zotmelo a búrky nášho života na nás hrozivo doliehajú, potom Božie deti smú natiahnuť ruku do tmy a opýtať sa: „Otče, si tu ešte?“

Odpoveď už poznáme. Ale smieme sa uistiť Božím Slovom a v modlitbe. A On nám dá istotu: „Áno, Otec tu ešte je!“

„Ale ja som stále pri tebe a ty mi držíš pravicu. Vedieš ma podľa svojho zámeru a nakoniec ma prijmeš do slávy“. (Žalm 73,23-24)

Bože, aj keď prídu do môjho života veľké búrky a ťažké doliehania, viem, že keď vystriem svoju ruku k Tebe, Ty mi držíš pravicu a dávaš mi uistenie: Áno, som s Tebou. Chcem Ti dnes vzdať vďaku a chválu za to, že ma vedieš podľa svojho zámeru a prijmeš ma do slávy. Amen

Memento mori

„Nemilujte svet, ani to, čo je vo svete. Ak niekto miluje svet, nie je v ňom Otcova láska.“ (1.Jána 2,15)

Clayton bol mládenec postihnutý leukémiou. Pri štvrtej recidíve choroby mu lekár musel povedať: „Clayton...ostávajú ti asi tri mesiace života.“ A vtedy, vo veku 18 rokov, zasväcuje svoje posledné sily tomu, aby hovoril o svojej viere a varoval mnohých mladých ľudí. Prehlásil: „Viem, kedy zomriem, ale vy nie. A vy sa necháte rozptyľovať vecami života, ktoré vám bránia myslieť na to, čo je skutočne dôležité.“ Niekto sa ho opýtal: „Clayton, máš strach?“ – „Áno, odpovedá, mám strach, som zdesený. Ale nemám strach z rakoviny, nemám strach z toho, že zomriem. Lebo viem, kam pôjdem po smrti, pretože som vo svojom srdci uveril, že Ježiš je Pán, a verejne som Ho vyznal. Je len jedna cesta, ktorá vedie k tomuto cieľu. Tomu verím. Naopak, mám strach o vás. Mám strach o každého z tých, ktorí nevedia, kam pôjdu po smrti. Mám strach o tých, ktorí si myslia, že vedia, kam pôjdu po smrti, ale nie sú si tým istí. A zvlášť mám strach o tých, ktorí sú rozptyľovaní týmto svetom, školou, prácou, športom, kamarátmi, zábavami...Kvôli tomu mám skutočne o vás strach.“

Clayton nahral s pomocou svojich priateľov video. Keď skončil, večer ho premietol a prehlásil: „Áno, to je presne to, čo som chcel povedať, kým zomriem.“ Druhý deň odišiel k svojmu Pánovi, keď dokončil službu, ktorú mu Pán Ježiš zveril: byť Jeho svedkom.

Kartuziánski mnísi mali na ruke napísané: „Memento mori“, čo v preklade znamená „Pamätaj, že zomrieš“. Nech je toto varovanie hlboko vryté do našich sŕdc, aby sme mysleli a žili s vedomím, že aj my raz zomrieme.

Pane, nauč nás žiť tak, aby sme boli pripravení zomrieť. Nech smrť pre nás nie je okamžikom strachu, ale chvíľou radostného očakávania stretnutia s Tebou. Amen

Rozhodnutie je na tebe!

„... a vtedy odplatí každému podľa jeho skutkov.“ (Matúš 16,27)

V Biblii čítame: „Syn človeka príde v sláve svojho Otca so svojimi anjelmi, a vtedy odplatí každému podľa jeho skutkov.“ (Matúš 16,27) Inými slovami povedané: to, ako teraz žiješ, určuje, čo s tebou bude po smrti. Tvoje každodenné rozhodnutia sa po tvojej smrti nerozplynú. Záleží na nich a bude na nich záležať po celú dobu večnosti. Miesto svojho večného určenia si vyberáš tým, v čo veríš. Tvoja odmena vo večnosti je výsledkom toho, ako konáš. Ak uveríš Bohu, prijmeš Ježiša do svojho srdca a žiješ podľa Jeho Slova, zmení sa spôsob tvojho rozmýšľania a to ovplyvní tvoje budúce správanie.

Boh chce, aby si nepremárnil ani minútu svojho života, chce, aby si vedel, že pozitívne dôsledky tvojho konania môžu ohromujúcim a úžasným spôsobom zmeniť tvoju večnú perspektívu. Jeden muž to vyjadril slovami: „Vždy som si prial dobrý koniec. Teraz ale zisťujem, že smrť je len východiskovým bodom.“

Pravda je taká, že so svojou minulosťou nemôžeš urobiť nič; ale ak teraz začneš, môžeš zmeniť svoju budúcnosť a to každým rozhodnutím aj každým svojím skutkom. O tom, čo s tebou bude po poslednom údere tvojho srdca rozhoduješ iba ty sám!

Ukáž nám, Pane, svoje cesty a pouč nás o svojich chodníkoch. Nech konáme dobré skutky, aby sme nimi oslávili Otca, ktorý je na nebesiach. Veď nás vo svojej pravde a uč nás, lebo Ty si Boh, naša spása. Amen

Boh t'a počuje!

„Aj ja vám hovorím: Proste a dostanete! Hľadajte a nájdete! Klopte a otvoria vám!“ (Lukáš 11,9)

Ako je to s vypočutím našich modlitieb? V našich modlitbách predkladáme Bohu naše prosby a želania. S vierou očakávame, že dostaneme od Boha to, o čo prosíme. Aby sa niečo zmenilo k dobrému. Musíme však byť pripravení aj na inú odpoveď, akú očakávame.

Hoci bude Božia odpoveď akákoľvek, vždy je pôvod tejto odpovede v Jeho láske. Možno Boh dá svoje „áno“ tomu, čo Mu predkladáme, možno že urobí dokonca viac, než „čo žiadame alebo čo si môžeme pomyslieť“. (Efežanom 3,20) Môže sa však ale stať, že Boh musí povedať na naše modlitby „nie“, pretože to, čo sme si od Neho vyprosovali, by mohlo uškodiť nám alebo iným. Niekedy nás zase vypočuje celkom iným spôsobom, než očakávame alebo ako sme si to predstavovali. V jednom si však môžeme byť úplne istí: Boh nás počuje a rozumie nám, nikdy nás neprehliadne!

Pane Ježišu, Ty si povedal, že kto prosí, dostane, kto hľadá, nájde a kto klope, bude mu otvorené. Ďakujeme, že Ti vo svojich modlitbách môžeme predkladať naše prosby a že Ty si dobrý a milostivý Boh, ktorý vždy vypočuje a odpovie na naše volanie. Amen

**Prosíte, a nedostávate, lebo zle prosíte; chcete to využiť na svoje náruživosti.
(Jakub 4,3)**

**Divy a zázraky
nie sú
ničím iným,
než Božím zásahom
do zemskej reality.**

Chváľ Pána, On je toho hoden!

„Si hoden, Pane a Bože náš, prijať slávu ...“ (Zjavenia 4,11)

Jeden kresťanský farmár naučil svojho koňa reagovať na slová Biblie. Keď chcel, aby sa kôň dal do pohybu, zvolal: „Chvála Pánovi!“ Keď ho chcel zastaviť, vykrikol: „Haleluja!“ Všetko išlo dobre, kým sa jedného dňa pri blesku kôň nesplašil a nevyrazil tryskom vpred. Farmár spanikáril a keď mu došlo, že sa mu veci vymkli z rúk, nemohol si v tej chvíli spomenúť, na ktoré slová kôň reaguje. Pred nimi bola priepasť a oni sa k nej v plnej rýchlosti približovali. Zúfalo sa snažil spomenúť si na akékoľvek slová Biblie. Kričal: „Amen! Ježiš je spása! Vzácný! Svätý! “ Nič nefungovalo. A práve vo chvíli, keď sa kôň priblížil k priepasti, farmár zvolal: „Haleluja!“ Kôň sa zastavil na samom jej okraji. Farmár si s úľavou zotrel pot s čela a povedal: „Chvála Pánovi! “

Takýmto spôsobom to asi fungovať nebude. Chválenie Pána nie je len nejaká náboženská činnosť. Je to niečo viac. Znamená to, že tvoje prvé slová ráno, keď sa zobudíš, aj posledné pred spaním, sú vyjadrením vďaky, ktorá vychádza z vnútra tvojho srdca. Vyslovované slová lásky a uznania priťahujú k sebe a vytvárajú ten naj dôvernejší vzťah. Ak sa chceš k Bohu priblížiť ešte viac, začni Ho ešte viac chváliť. Lebo: „Od východu slnka až po západ chválené buď meno Pána.“ (Žalm 113,3). Chváľ Ho každý deň, pretože On je chvály hoden! „Si hoden, Pane a Bože náš, prijať slávu, česť i moc ...“ (Zjavenia 4,11)

Vyvýšený je Pán nad všetky národy a Jeho sláva nad nebesia! Od východu slnka až po západ nech je oslávené meno Pánovo. Nech je zvelebené meno Pánovo odteraz až naveky vekov. Amen

Nedávaj ľud'om nálepky!

„A tak odteraz už nikoho neposudzujte podľa ľudských meradiel.“
(2.Korint'anom 5,16)

Pokiaľ máš tendenciu priateliť sa len s ľuďmi “svojej krvnej skupiny“, zamysli sa nad týmto veršom: „A tak odteraz už nikoho neposudzujte podľa ľudských meradiel.“ (2.Korint'ským 5,16)

Pán Ježiš prišiel na svet pre všetkých ľuďí bez výnimky: „A Slovo sa stalo telom a prebývalo medzi nami“ (Ján 1,14). Kristus sa dotýkal malomocných, miloval cudzincov a trávil toľko času s účastníkmi večierkov, až Mu náboženský vodcovia hovorili “milovník hodov a pijan“ (Matúš 11,19). On nedával ľuďom nálepky, On ich miloval. Ak Ho budeš nasledovať, dotkne sa aj tvojich predsudkov a prinúti ťa, aby si sa s nimi vysporiadal. On chce, aby si zmenil spôsob, akým sa pozeráš na ľuďí - aby si ich nedelil na kresťanov a pohanov, na domácich a cudzích, bielych a čiernych, dobrých a zlých ...

„A tak odteraz už nikoho neposudzujte podľa ľudských meradiel“. Aj ty sa môžeš stretnúť s ľuďmi z okraja spoločnosti. Ako budeš na nich pozerat'? Môžeš sa rozhodnúť, či ich nejako označuješ, alebo ich budeš milovať. Vzdaj Bohu česť a miluj ich!

Pane Ježišu, Ty si sa dotýkal malomocných, miloval si cudzincov i všetkých hriešnikov bez výnimky. Nauč aj mňa takto milovať, aby som nevidel ľuďí takých, akí sú, ale takých akí môžu byť, ak sa ich dotkneš a premeníš ich svojou láskou. Amen

Boh tak miloval svet...

„Boh tak miloval svet, že svojho jednorodného Syna dal, aby nikto, kto verí v neho, nezahynul, ale mal večný život.“ (Ján 3,16)

Najprv sa vzbúril Lucifer, potom prišiel pád človeka, ktorý podľahol pokušeniu diabla. Človek porušil Boží príkaz a následkom tohto bolo jeho odlúčenie od Boha. Keď všemocný Boh, ktorý má k dispozícii silné nebeské vojská, dal pre záchranu človeka svojho jediného Syna Ježiša Krista, musel mať na to veľmi vážny dôvod. Vykúpiť človeka z moci diabla a večného trápenia mohol dokázať iba pravý Boh a zároveň pravý človek bez jediného hriechu. Toto všetko sa naplnilo v Ježišovi Kristovi.

Boh Otec v Kristovi ponúka každému, kto v Neho verí, všetky poklady múdrosti a poznania: lásku, radosť, pokoj, spravodlivosť, pravdu, milosť, vernosť, trpezlivosť a nadovšetko večný život. Dáva ti toto všetko a očakáva, že aj ty dáš niečo Jemu. Niečo zo svojho času, sústredenej pozornosti na Božie slovo, aby si skrze neho lepšie pochopil význam neviditeľných hodnôt, od ktorých sa odvíja všetko ostatné.

Rozhodnutie je na tebe. Buď sa zameriaš na materiálne veci a budeš žiť pre "tento svet". Taký život ťa nenaplní a vedie k odlúčeniu od Boha. Smrť ti bude bránou do zatratenia, na miesto, kde je plač a škrípanie zubov. Alebo odovzdáš svoj život Ježišovi a dáš sa viesť Duchom Svätým. V nádeji, že smrť je iba bránou k večnému životu v Božom kráľovstve. Na mieste, kde je iba láska a radosť. Kde ti Boh zotrie každú slzu z tváre, kde niet tmy, lebo Ježišova tvár bude presvecovať toto miesto.

Ježiš Kristus sa narodil pre každého z nás a v ňom sú ukryté hodnoty, aké nikde inde nenájdeš. S Kristom uprostred môžeš prežiť naplnený život, ktorý sa nekončí smrťou. Tá je iba prechodom do radostného života vo večnosti.

Pane Ježišu Kriste, nedokážem si predstaviť život bez Teba. Ty napínaš moje srdce láskou, radosťou, pokojom, spravodlivosťou a dávaš mi nádej večného života. Držíš ma aj vtedy, keď Ťa ja opúšťam. Ďakujem Ti za dar Tvojho Ducha. Chcem Ťa chváliť a slúžiť Ti, ako len najlepšie viem. Amen

Neboj sa veriť Bohu

„aby vám vaša vyskúšaná viera, omnoho vzácnejšia ako pominuteľné zlato, ktoré sa tiež skúša ohňom, bola na chválu, slávu a česť vtedy, keď sa zjaví Ježiš Kristus.“ (1.Petra 1,7)

V mestečku vo výške striech budov istý povrazolezec predvádzal svoje krkolomné kúsky. Artista tlačil po lane fúrik z jednej strany ulice na druhú. Diváci ho obdivovali a nadšene mu tleskali. Po niekoľkých číslach sa artista ľuďi nahlas opýtal: „Veríte mi, že sa s týmto fúrikom na lane otočím a vrátim sa na druhý koniec ulice?“ Ľudia ohúrení predchádzajúcimi kúskami nadšene kričali: „Samozrejme, veríme, ukážte nám to!“ A znova zožal veľký potlesk. Ale artista pokračoval: „Ak mi teda tak veríte, kto z vás sa odváži prísť sem hore, sadnúť si do tohto fúrika a nechá sa previesť na druhú stranu ulice?“ Medzi divákmi odrazu nastalo veľké ticho a stupňovalo sa napätie. Umelec uprene hľadel medzi divákov a hľadal ochotníka. Tu zrazu, kdesi spomedzi ľudí vybehol malý chlapček a kričal: „Jááá, ja sa chcem previesť po lane“ a už sa aj štvrel hore k povrazolezcovi. Diváci s napätím sledovali toto smelé predstavenie. Čakali, ako to všetko dopadne. Keď sa obaja úspešne dostali na druhú stranu a chlapec zišiel dolu, ľudia sa ho zvedavo pýtali: „Ako to, že si sa nebál, veď si mohol spadnúť...“ Ale chlapec spokojne odvetil: „A prečo by som sa mal báť, veď ten artista, to je môj otec.“

Tento malý chlapec svojmu otcovi nielen veril, ale svoju vieru pokojne potvrdil svojím úprimným zmýšľaním a smelým činom. Nech nás to posilní, aby sme aj my podobne zmýšľali a konali. Naša viera by nemala byť len povrchná, prejavovaná iba navonok. Má nás viesť k upriameniu srdca na Boha, k obráteniu zmýšľania a k bezhraničnej dôvere v Boha. A nebojme sa veriť Bohu naplno. Nebojme sa konať podľa svojej viery, pretože Boh je náš Otec a On je s nami až do skončenia sveta.

Áno, Bože, verím Ti! Verím Ti, Ježišu! A idem s Tebou! Púšťam sa do tohto úžasného dobrodružstva, ktoré pre mňa máš, hoci o ňom neviem vôbec nič. Neviem, čo ma čaká, ale viem, že pôjdeš so mnou! Ty ma veď, Pane, úplne Ti dôverujem! Amen

Ver srdcom!

„Budete ma hľadať a nájdete ma, keď ma budete hľadať celým svojím srdcom.“ (Jeremiáš 29,13)

Boha nedojíma ani tvoja výrečnosť, ani množstvo tvojich slov. Dojíma Ho srdce, ktoré odloží bremená dňa na oltár a vystaví každú svoju bolesť moci Boha, ktorý "môže".

Čo Boh môže? Môže čokoľvek, na čo máš vieru. Vieru, že On to môže urobiť. „Verte, že všetko, o čo v modlitbe prosíte, je vám dané, a budete to mať“ (Marek 11,24). Tvoja dôvera v moc modlitby nie je založená na schopnosti hovoriť, ale na Božej schopnosti počuť ťa a chápať.

Boh vie, čo sa pokúšaš povedať a je pripravený zasiahnuť v tvoj prospech - len sa modli zo srdca. „Pánovi zver svoje cesty a jemu dôveruj, on sa už postará.“ (Žalm 37,5)

Bože, ďakujem, že Tvoja odpoveď na moje modlitby mnohokrát presahuje moje očakávania. Viem, že Ty ma vždy počuješ. Do Tvojich rúk chcem zveriť všetky svoje cesty. Amen

**Na teba sa spoľahnú tí, čo tvoje meno poznajú, veď ty, Pane,
neopúšťaš tých, čo ťa hľadajú.
(Žalm 9,10)**

Nedaj sa diablom oklamať!

„Ja som cesta, pravda a život.“ (Ján 14,6)

Rakúsky psychiater židovského pôvodu Viktor Frankl napísal prácu „Tanec okolo zlatého prasaťa“. Rozpráva v nej o náraste psychických chorôb v USA. Ľudia nepociťujú hlad a netrpia nedostatkom materiálnych vecí, ale vlastne preto, že majú všetkého nadostač, nedokážu nájsť vlastný zmysel života. Aby zaplnili miesto v srdci, živote, z ktorého vyhnali Boha, dávajú miesto diablu a tancujú okolo zlatého prasaťa, čiže vidia zmysel svojho života len v peniazoch, sláve, moci, kariére, svojom tele, sexe, drogách, alkohole, neviazanosti. Objavujú sa choroby, ktorých korene vychádzajú práve z takéhoto života. A keď sa hlási aspoň z času na čas svedomie, dajú sa nachytať klamstvu satana. Pretože konzumný a len konformný život človeka neuspokojí, nenaplní šťastím, nemôže sa stať pravdou. Frankl poukazuje, že človek musí nájsť vyšší duchovný zmysel, obsah a cieľa života. Ak nie, tak ďalší deň chorobu urobí vážnejšou a nebezpečnejšou, až sa to môže skončiť samovraždou, násilným a nezmyselným ukončením života na zemi.

Kto miluje Boha, miluje i svoj život, hoci život kríža. „Moje jarmo je príjemné a moje bremeno ľahké.“ (Matúš 11,30), povzbudzuje nás Ježiš. Každé bremeno života nesené s Ním je príjemné a ľahké. Urobme si inventúru svojho vnútra a pozrime sa, kam smeruje náš život. V evanjeliu jasne nachádzame svoju cestu, jej zmysel i cieľ. Nemusíme sa báť, že sme pre vieru niekomu sme na posmech. V radošti i v starostiach verme a vyznávajme, že Kristus je naša cesta, pravda i život.

Nedaj sa oklamať! Diabol je otcom ľži. Ponúka, čo nemá, nevlastní a nemôže dať, či splniť.

Pane Ježišu, ak ma prijímaš ako svojho služobníka, nebudem sa viac pridŕžovať svojich predstáv. Svoje starosti chcem dať do Tvojich rúk, lebo Ty si mi zasľúbil, že každé bremeno Tebou nesené je príjemné a ľahké. Ukáž mi, čo odo mňa chceš. Postav ma tam, kde je to podľa Teba správne. Chcem byť v Tvojom dome, byť Tvojim služobníkom a kráčať po ceste, ktorú si mi pripravil. Nechcem už viac patriť sebe, ale vo všetkom sa Ti poddávam. Amen

Preč s ním!

Tu celý dav skríkol: „Preč s ním a prepust' nám Barabáša!“ (Lukáš 23,18)

Jednou z irónií ľudskej prirodzenosti je, že často odmietame to najlepšie a prijímame to najhoršie. Prečo chcel dav prepustiť Barabáša a ukrižovať Krista? Odpoveď nájdeme vo výroku z Písma: „Nadovšetko klamlivé je srdce, je nenapraviteľné, kto sa v ňom vyzná?“ (Jeremiáš 17,9)

Ježiš je dnes rovnako Boží a rovnako živý ako v deň svojho ukrižovania. Napriek tomu Ho dnes milióny ľudí odmietajú. Jeho dobrota je stále pokarhaním našej zloby, Jeho čistota odhaľuje našu nečistotu, Jeho bezhriešnosť ukazuje na našu hriešnosť. Kým Mu nedovolíme zničiť všetko zlo v nás, zlo v nás sa bude snažiť zničiť Ježiša. Toto je konflikt celého ľudstva. „Keď prišli na miesto, ktoré sa menuje Lebka, tam Ho ukrižovali...“ (Lukáš 23,33)

Pane Ježišu, vždy, keď premýšľam nad Tvojím utrpením na kríži, moje srdce je nanovo pokorené rozmerom Tvojej lásky k všetkým ľuďom. Amen

**Budú sa mu klaňať všetci králi, slúžiť mu budú všetky národy.
On vyslobodí bedára, čo volá k nemu, i chudobného, ktorému nik
nepomáha.
(Žalm 72,11-12)**

**O Bohu zmýšľaj s vierou,
o blížnom s láskou,
o sebe s pokorou.**

**O Bohu hovor s úctou,
o blížnom tak, ako chceš,
aby rozprávali o tebe.**

**O sebe hovor pokorne
alebo mlč!**

Je Hospodin Pánom tvojho domu?

„Ak Pán nestavia dom, márne sa namáhajú tí, čo ho stavajú.“ (Žalm 127,1)

Ku komu sa utiekaš? Na koho sa spoliehaš? Komu dôveruješ?

„**A**k Pán nestavia dom, márne sa namáhajú tí, čo ho stavajú.“ (Žalm 127,1)
Ľudské poznanie alebo múdrosť ťa nemôžu urobiť natrvalo šťastným, ani neprinesú pokoj do tvojho srdca a šťastie do tvojho domu. Potrebuješ Ducha Svätého, samotného Autora a Pôvodcu života, aby ťa učil cez svoje Slovo, ako byť v živote úspešným. Ľudská múdrosť alebo odbornosť nie sú dostatočne veľké na to, aby ťa previedli takým životom. Musíš ísť za Božou múdrosťou. Jedine Božie Slovo ťa naučí žiť život, v ktorom nájdeš pokoj a budeš šťastný.

Ak budeš nasledovať Boha a budeš žiť podľa Jeho Slova, obavy z nasledujúceho dňa ťa nebudú trápiť! Boh ti dá všetko, čo budeš kedykoľvek potrebovať pre svoj život. Všetko nájdeš zabalené v Božom Slove, lebo ono je návodom pre dobrý život. Žiadny iný pevný základ neexistuje!

Najväčším dobrom pre človeka je žiť podľa Božej vôle a konať dobré skutky, v ktorých bude Boh oslávený.

Ďakujem Ti, Bože, že k Tebe môžem priniesť bremená svojho života. Ty najlepšie vieš, čo všetko ma trápi a ťaží, s čím si neviem rady. Pomôž mi, aby som v Tvojej blízkosti spoznal, že Ty nesieš môj život, ukazuješ mi cestu a dávaš mi novú silu. Amen

Boh nenadržiava nikomu

„Vtedy Peter otvoril ústa a povedal: „Naozaj poznávam, že Boh nenadríža nikomu, ale je mu milý ten, kto sa ho bojí a koná spravodlivo.“ (Skutky 10,34-35)

L'udia radi vzdávajú úctu tým, ktorí niečo v živote dosiahli. Máme v sebe sklon vyvyšovať alebo uprednostňovať jedných ľudí pred druhými. Či už pre postavenie, bohatstvo, alebo úspech. Platí to pre všetky oblasti nášho života a žiaľ sa to zakorenilo a zaneslo aj do cirkvi a zborov.

Obdiv a úcta sa niekde dávajú cirkevným autoritám, pápežovi, biskupom a kňazom. Na druhej strane tí, ktorí sa z toho vysmievajú, obdivujú rôznych veľkých kazateľov alebo veľkých mužov viery. Ich obdivovatelia idú na masívne zhromaždenia, kde sa dejú veľké veci a zázraky. Ak by na tých akciách neboli títo populárni „Boží služobníci“, ich vyznávači by stratili o takú akciu záujem. Slúži toto všetko skutočne na oslavu Boha?

Ak sme sa stali Božími deťmi, tak musíme zmeniť svoj postoj vo všetkých oblastiach nášho života a musíme Ježiša Krista položiť na najvyššie miesto. Kristus sa musí stať našou prioritou a naša úcta musí byť vzdávaná len a len Bohu. V Božích očiach sme všetci rovnakí. Boh nikomu nenadržiava a nikoho neuprednostňuje, ani kvôli národnosti, štátnej príslušnosti ani kvôli postaveniu.

Boh je Pánom všetkých a nie je prijímačom osôb. Nenadríža nikomu. Je Mu príjemný každý, kto má pred Ním bázeň a koná spravodlivo. Svoju priazeň prejavuje tým, ktorí sa odvracajú od hriechu, veria v Krista a žijú spravodlivo. Všetci, ktorí zotrávajú v tomto spôsobe života, ostávajú v Božej láske a priazni. „V každom národe mu je milý ten, kto sa ho bojí a koná spravodlivo.“ (Skutky 10,35)

Bože, aké upokojujúce je vedieť, že Ty nie si prijímateľom osôb a nikoho neuprednostňuješ. Pred Tvojou tvárou sme si všetci rovní. Ty každého miluješ rovnakou láskou a všetkých nás pozývaš k sebe. Daj nám milosť, aby sme vedeli aj mi takto milovať. Amen

Nemáš nič proti kresťanstvu?

„...ak vyznávame svoje hriechy, on je verný a spravodlivý: Odpustí nám hriechy a očistí nás od všetkej nepravosti.“ (1.Jána 1,9)

Evanjelickému farárovi W. Buschovi raz niekto rozprával krátky príbeh, ktorý je veľmi aktuálny aj pre našu dobu. Zomrel muž a jeho príbuzní mu obstarávali pohreb. Tak sa dostali aj do tlačiarne kvôli pohrebnému oznámeniu. Tlačiar sa ich pýtal, či má na oznámenie dať aj kríž. „Isteže!“ znela odpoveď. „Náš otec nemal nič proti kresťanstvu.“ Chlad srdca sa nedá zreteľnejšie formulovať.

Peklo sa raz bude hemžiť ľuďmi, ktorí nemali „nič proti kresťanstvu“, a predsa zostali bez Spasiteľa, bez vykúpenia, bez milosti a bez odpustenia hriechov. Ježiš ti chce odpustiť hriechy, lebo ťa miluje a má pre teba dobrý plán. Chce ťa uzdraviť a oslobodiť od každého trápenia. „...ak vyznávame svoje hriechy, on je verný a spravodlivý: Odpustí nám hriechy a očistí nás od všetkej nepravosti.“ (1.Jána 1,9)

Ježiš chce byť s tebou a viesť tvoj život dobrým smerom. Chce ti pomôcť a chce ťa vyučovať. Odovzdaj Mu svoj život a On urobí zvyšok. Podáva ti ruku a klope na dvere tvojho srdca: „Hľa, stojím pri dverách a klopem. Ak niekto počuje môj hlas a otvorí dvere, vojdem k nemu a budem stolovať s ním a on so mnou.“ (Zjavenia 3,20)

Boh ti dal slobodnú vôľu. Je len na Tebe, či Mu otvoríš...

Pane Ježišu, koho iného by som mal milovať, než Teba! Ty klopeš na dvere môjho srdca a ja Ti chcem otvoriť, aby som mohol stolovať s Tebou a Ty so mnou. Prosím, prijmi moje pozvanie. Amen.

Milovať budeš Pána, svojho Boha!

„Milovať budeš Pána, svojho Boha, z celého srdca a z celej duše a z celej mysle a z celej sily!...Milovať budeš svojho bližneho ako seba samého!“ (Marek 12,30-31)

Boh sa dotýka všetkých oblastí nášho života. Dotýka sa našej mysle a premieňa nás jej obnovovaním. Volá nás, aby sme rozmýšľali: „Podte, vyjasnite si to! hovorí Hospodin“ (Izaiáš 1,18). Písmo nám hovorí, aby sme neboli ako „kone a mulice, ktoré nemajú rozum“ (Žalm 32,9). Kristus vyhlásil, „že máme milovať Pána, svojho Boha, celým svojím srdcom, celou svojou dušou a celou svojou myslou a z celej svojej sily! a milovať svojho bližneho ako seba samého!“ (Marek 12,30-31) V praxi to znamená mať bázeň pred Bohom, milovať Krista, milovať bližných a nenávidieť hriech.

Ak teda máme plniť Božiu vôľu, musíme všetko, čo máme, používať v súlade s týmito prikázáním. Neraz máme plné ústa ľudskej spravodlivosti a meriame vlastnou mierou. A mnohokrát máme dokonca aj tú „ľudskú pravdu.“ Lenže na tej v konečnom dôsledku až tak veľmi nezáleží. Pán Ježiš v kázni na vrchu povedal: „a kto sa chce súdiť s tebou a vziať ti spodné rúcho, daj mu aj plášť.“ (Matúš 5,40) Lebo človek je viac ako akýkoľvek majetok a vzťah k bližnemu je nad všetky peniaze sveta.

Boh je neviditeľný, ale žiada od nás viditeľné prejavy lásky. Je nehmotný, ale čaká na pokrm a nápoj. Nemá telo, ale pýta odev, je úplne voľný, ale túži po našej návšteve v nemocnici, starobinci, či v detskom domove. Ak chceš byť milovaný, musíš sa naučiť milovať Boha a milovať aj bližneho svojho ako seba samého!

Bože, Ty nám prikazuješ milovať Teba a milovať bližneho svojho ako seba samého. Naplň naše srdcia Svojou láskou a daj nám srdce, ktoré dokáže milovať. Amen

Nadovšetko láska

„Milovaní, milujme sa navzájom, lebo láska je z Boha a každý, kto miluje, narodil sa z Boha a pozná Boha. Kto nemiluje, nepoznal Boha, lebo Boh je láska.“ (1.Jána 4,7-8)

Láska k Bohu a k ľuďom, ktorá pochádza z nefalšovanej viery, je všetko vo všetkom, naplnenie zákona a koniec každého Božieho príkazu. Bez nej je každá naša námaha zbytočná. Z toho však nevyplýva, že láska je všetko a viera a dobré skutky sú zbytočné. Láska je naplnením zákona, neoslobodzuje nás však od jeho plnenia, ale nás núti poslúchať ho. To, čo konáme alebo znášame v láske, určite nezostane bez odmeny, aj keby to bola potupa pre Krista alebo len podanie pohára vody v Jeho mene.

Mali by sme si plne uvedomiť, že nebo je nebo lásky. Nie je nič vyššie vo viere. Keď hľadáš niečo iné ako lásku, pozeráš sa mimo cieľa a kráľovskú cestu opúšťaš. Boh ťa vykúpil z tvojich hriechov a ty sa nemáš usilovať o nič iné ako o lásku. Lebo ako je napísané v liste Korint'anom, vyšší cieľ nemožno dosiahnuť. „A tak teraz ostáva viera, nádej, láska, tieto tri; no najväčšia z nich je láska.“ (1.Korint'anom 13,13)

Drahý Bože, ďakujeme Ti, že s vierou sme mohli spoznať lásku, ktorá je dokonalá, bezpodmienečná a niet v nej strachu. Ty si svoju lásku k nám prejavil v tom, že si poslal svojho jednorodeného Syna Ježiša na tento svet, aby nás vykúpil. Pomôž nám zostať v tejto dokonalej láske. Amen

Nauč sa čakať!

„... moja budúcnosť je v твоjich rukách.“ (Žalm 31,16)

Žalmista píše: „V твоjich rukách je môj osud. Vytrhni ma z rúk mojich nepriateľov a prenasledovateľov. Rozjasni svoju tvár nad mojím sluhom a zachráň ma vo svojom milosrdenstve.“ (Žalm 31,15-16)

Keď budeš chodiť s Bohom, zistíš, že viac času tráviš čakaním než prijímaním. A keď dostaneš to, na čo si čakal, začneš čakať na niečo iné!

Boh určil pre uskutočnenie vecí v tvojom živote svoj čas, takže sa môžeš upokojiť a čakať. Nauč sa čakať s vierou. Ak sa naučíš čakať s vierou, budeš mať vo svojom srdci dobrý pocit. Pretože s istotou vieš, že sa to stane v Jeho čase, a nie skôr. Boh vie, čo potrebuješ, kedy to potrebuješ a ako ti to dať. Možno si kladieš otázku: „A čo mám robiť, zatiaľ čo čakám?“ Jednoducho Mu dôveruj!

Pane, Ty ma najlepšie poznáš, Ty vieš, čo potrebujem skôr ako to vyslovím, Ty vieš aj správny čas, aj spôsob, ako to máš urobiť. Moja budúcnosť je v Tvojich rukách, ja Ti verím a s radosťou očakávam na Tvoje odpovede. Amen

**Naozaj: blízko je spása tým, čo sa ho boja, a jeho sláva bude prebývať v našej krajine.
(Žalm 85,9)**

Pýcha predchádza pád!

„Boh pyšným odporuje, ale pokorným dáva milosť.“ (Jakub 4,6)

V každom človeku je túžba byť vo svojom živote úspešný. Lenže úspech neraz dovedie človeka až k pýche a ako je napísané: „pýcha predchádza pád“ (Príslovia 16,18). Mnohí, keď dosiahnu úspech, prestanú ďakovať Bohu a vo svojej pýche si začnú namýšľať, že všetko to, čo dosiahli, je iba ich zásluha a vďačia za to svojim schopnostiam, snahe, múdrosti a tvrdej práci.

Takým veľmi úspešným mužom bol aj kráľ Oziáš. Boh mu prial úspech a veľmi ho požehnával: „Jeho chýr sa rozniesol široko-dialeko, lebo sa mu dostalo zázračnej pomoci, kým nezmocnel.“ (2.Kroník 26,15) Dosiahol úspech a veľmi spyšnel. „Natoľko spyšnel, že ho to zahubilo“. Hospodin ho ranil malomocenstvom:

„Ale keď zosilnel, srdce mu spyšnelo na záhubu a previnil sa proti Pánovi, svojmu Bohu, lebo vošiel do Pánovho chrámu a chcel páliť tymian na kadidlovom oltári. I vošiel za ním kňaz Azariáš a s ním osemdesiat neohrozených Pánových kňazov, postavili sa proti kráľovi Oziášovi a vraveli mu: „Nie tebe, Oziáš, prislúcha páliť tymian Pánovi, ale kňazom, Áronovým synom, ktorí sú vysvätení, aby pálili tymian. Vyjdi zo svätyne, lebo si sa prehrešil a nebude ti to na slávu u Pána, Boha.“ Oziáš sa rozhneval. Držal v ruke kadidelnicu a chcel páliť tymian. Ako sa rozhneval na kňazov, vyrazilo mu na čele malomocenstvo pred kňazmi v Pánovom dome pri kadidlovom oltári. Keď sa kňaz Azariáš a ostatní kňazi obrátili k nemu, už mal na čele malomocenstvo. Rýchlo ho odtiaľ vyhnali. Ale aj sám sa ponáhľal dostať sa von, lebo ho ranil Pán. Kráľ Oziáš ostal malomocný až do dňa svojej smrti. Býval v dome v ústraní, postihnutý malomocenstvom, lebo bol vylúčený z Pánovho domu.“ (2.Kroník 26,16-21)

V tomto životnom príbehu je varovanie aj pre nás, aby sme nespyšneli. Môžeme mať vo všetkom úspech, byť dokonca zbožní a robiť úžasné veci. Nikdy však nezabúdajme, že nič z toho by sme nemali, ak by nás Boh nepožehnal. Všetky dary a požehnaní, ktoré sme od Pána dostali, majú slúžiť nie na našu, ale Božiu slávu. Jakub nás varuje: „Boh pyšným odporuje, ale pokorným dáva milosť.“ (Jakub 4,6)

Ak sa chceme vyvarovať pýchy, slúžme viac Kristovi. Čím viac budeme slúžiť Kristovi, tým menej budeme slúžiť sebe.

Bože, ďakujeme Ti za dary, ktoré sme od Teba prijali, aby sme nimi Tebe slúžili. Pomôž nám žiť v pokore a chráň nás pýchy. Nech naše dobré skutky konané v Kristovom mene budú Tebe na slávu, aby si v nich bol Ty oslávený. Amen

Ako dobre poznáš svojho Pána?

„V srdci mi znejú tvoje slová: „Hľadajte moju tvár!“ (Žalm 27,8)

Jeden herec raz na konci hry upútal publikum, keď zarecitoval dvadsiaty tretí žalm. Urobil to ako prídavok a vyvolal tým potlesk celého divadla. Keď sa pozeral do hľadiska, všimol si starého farára a zavola ho, aby aj on niečo povedal. Na prekvapenie všetkých znova zarecitoval dvadsiaty tretí žalm. Keď skončil, v sále bolo ticho a diváci si utierali slzy z očí. Vtedy sa herec postavil vedľa farára a povedal: „Dámy a páni, rozdiel medzi nami dvoma je v tom, že ja poznám dvadsiaty tretí žalm, ale pán farár pozná toho pastiera!“

Ako dobre poznáš Pána? Ako dobre Ho chceš poznať? Odpoveď nie je v tom, čo hovoríš, ale v tom, čo robíš. Všetka tvoja snaha a úsilie svedčí o tom, po čom skutočne túžiš. Ak chceš skutočne poznať Pána, tak dnes so žalmistom volaj: „V srdci mi znejú tvoje slová: Hľadajte moju tvár. ' Pane, ja hľadám tvoju tvár“!

Pane, Ty si mojím svetlom a mojou spásou. Ty si ochrancom môjho života. Čuj, Pane, hlas môjho volania, zľutuj sa nado mnou a vyslyš ma. V srdci mi znejú Tvoje slová: „Hľadajte moju tvár!“ Pane, ja hľadám Tvoju tvár. Ty si moja pomoc. Ukáž mi, Pane, svoju cestu a prived ma na správny chodník! Amen

**Štipka zbožnosti
je hodná viac
ako metrák učenosti,
kvapka pravej lásky,
je viac, ako celé more.**

Chamtivosť, lakomstvo...

„... jeho život nezávisí od toho, čo má.“ (Lukáš 12,15)

Čo pre teba znamená "dobrý život"? Jazdiť luxusným autom? Vlastniť moderný dom? Nosiť značkové oblečenie? Mať dobré postavenie v práci? Božia predstava je veľmi odlišná. Pán Ježiš povedal: „Dajte si pozor a chráňte sa všetkej chamtivosti! Lebo aj keď má človek hojnosť všetkého, jeho život nezávisí od toho, čo má.“ (Lukáš 12,15).

Existujú dva spôsoby, ako si zabezpečiť dostatok. Prvý spôsob je zhromažďovať čoraz viac. Ten druhý je túžiť mať čoraz menej. Harold Sala napísal: „Dnešní ľudia sú posadnutí majetkom ako žiadna iná generácia ... Život je stále zložitejší a my sme neustále presvedčovaní, že toho k šťastiu potrebujeme stále viac a viac. Ale keď získame to, o čom si myslíme, že to potrebujeme, čoskoro sme znovu nešťastní, pretože na trhu sa objaví nový dokonalejší model ... K nájdeniu šťastia treba oveľa menej, než si myslíme, ak šťastie vychádza z vnútra a my sa vymaníme z tesného zovretia vlády vecí nad našimi životmi. "

Túžba po bohatstve má blízko k chamtivosti a lakomstvu. Naopak byť spokojný s málom vedie ku skromnosti. Ježiš povedal bohatému mladíkovi: „... choď, predaj, čo máš, rozdaj chudobným a budeš mať poklad v nebi; Potom príď a nasleduj ma“ (Matúš 19,21). A to nebola odpoveď, akú tento sebavedomý mladík očakával!

Znamená to, že Boh je proti tomu, aby si mal majetok? Nie, len je proti čomukoľvek, čo zaberá Jeho miesto v tvojom živote! U bohatého mladíka to bol jeho majetok. Čo je na prvom mieste u teba?

Pán Ježiš dobre vie, že: „... kde je tvoj poklad, tam bude aj tvoje srdce“ (Matúš 6,21).

Pane, klesám na duchu pri myšlienke, že všetko sa raz pominie a nie je nič trvalého na tomto svete. Chráň ma pred chamtivosťou a pýchou a daj, aby som si svoj dom nebudoval na pomínelných veciach, ale aby som budoval dom spoločného a večného života na Tvojom pevnom základe. Amen

Rozdávaj lásku!

„Láska nikdy nezanikne.“ (1.Korint'anom 13, 8)

Vytvoriť si negatívny názor podľa vonkajšieho vzhľadu vraj trvá menej ako dvadsať sekúnd. Ján hovorí: „Kto nemiluje svojho brata, ktorého vidí, nemôže milovať Boha, ktorého nevidí.“ (1.Jána 4,20)

Nemôžeš milovať Boha, ak skrývaš negatívne city voči druhým. Človek je viac ako telo. Je duchovnou bytosťou obdarovanou darmi od Boha. Aj keď sa Mu nepáčia niektoré naše postoje a správanie, nebráni Mu to v tom, aby nás miloval.

Prosme Boha, aby nám dal svoje oči. Nech nevidíme nedostatky iných. Nech nevidíme akí sú, ale akí môžu byť. Aj keď nás možno nemajú radi. Pán Ježiš povedal: „Ak milujete len tých, čo vás milujú, môžete za to očakávať Božie uznanie? Veď aj hriešnici milujú tých, ktorí ich milujú“ (Lukáš 6,32).

Ver, že nikdy nebude ľahké milovať niektorých ľudí. Ale keď urobíš to „ťažké rozhodnutie“ milovať ich za všetkých okolností, odmena bude stáť za to.

Jeden biblický učiteľ hovorí: „Boh je láska. Keď dávaš lásku, dávaš Boha a On sa stáva zodpovedným za výsledok. Dávaj lásku v každom okamihu, do každej situácie, do každej modlitby a každej myšlienky. Posilni ťa to a vyženie strach. To je jediné riešenie, ktoré vždy funguje.“

Drahý Bože, Tvoje prikázanie mi dáva povinnosť milovať blížneho svojho ako seba samého. Pane, je ľahko milovať tých, ktorí nás milujú, ale ťažko tých, ktorí nám zle robia. Daj mi oči, ktoré nebudú vidieť ľudí, akí sú, ale akí budú, keď ich Ty premeníš svojou láskou. Nauč ma milovať bez podmienok. Amen

Kto je Ježiš?

„Prišiel do svojej vlasti a učil ich v synagóge. Oni sa divili a hovorili: „Odkiaľ má tento takú múdrosť a zázračnú moc? Vari to nie je tesárov syn? Nevolá sa jeho matka Mária a jeho bratia Jakub a Jozef, Šimon a Júda?“ (Matúš 13,54-55)

Ježiš sa narodil v Betleheme a vyrastal v Nazarete. Bol vychovaný Jozefom a Máriou. Jozef ho vyučil remeslu tesára. Pre obyvateľov Nazaretu bol Ježiš len obyčajným tesárom. Vo veku asi 30 rokov začal kázať evanjelium. Jeho jasné poslanstvo vadilo vplyvným náboženským vodcom. Ľud sa divil Jeho slovám plným múdrosti. Taktiež Ježišove zázraky vyvolávali úplne rozdielne reakcie. Pre jedných bolo uzdravenie chorých potvrdením, že On je ohlasovaný Mesiáš, iní Ho považovali za podvodníka a bohorúhača. Nakoniec bol zajatý a ukrižovaný. – Dal svoj život dobrovoľne, aby stratení hriešnici mohli byť zachránení a mohli prísť k Bohu. Zomrel z lásky k nám ľuďom.

Ale to nie je všetko. Ježiš vstal z mŕtvych a zjavil sa mnohým očitým svedkom. Po 40 dňoch vystúpil na nebesia k Bohu. Ježiš žije! – a my Ho dnes môžeme skutočne spoznať. Milióny kresťanov na celom svete svedčia o tejto skutočnosti. Chce sa dať spoznať aj tebe – nie ako historická postava, ale ako tvoj Záchranca, Spasiteľ, ako tvoj Priateľ, ako Pán tvojho života, ako večný Boží Syn.

Pane Ježišu, nebesia aj zem svedčia o Tvojej sláve. Tebe dal Boh Otec všetko. Ty nad všetkým mocne vládneš. Pred Tebou sa raz zohne každé koleno na nebi, na zemi aj pod zemou a každý jazyk raz vyzná na slávu Otca, že Ježiš Kristus je Pán. Tebe patrí česť, chvála i sláva na veky vekov. Amen

Ver v Pána Ježiša, a budeš spasený!

„... čo mám robiť, aby som bol zachránený?“ (Skutky 16,30)

Čo mám robiť, aby som bol zachránený? Väčšina významných náboženstiev odpovedá na otázku tým, že ti odovzdá knihu pravidiel, ktoré musíš dodržiavať, aby si sa dostal do neba. Mnohí z nás sa o to pokúšajú a vzdávajú to, keď narazia na prekážky.

Keď sa žalárnik spýtal, čo má robiť, aby bol zachránený, tak mu Pavol nepovedal: „usilovnejšie pracuj, modli sa dlhšie, dávaj viac a správaj sa morálnejšie. Povedal mu: „Ver v Pána Ježiša, a budeš spasený ty aj všetci, ktorí sú v tvojom dome.“ (Skutky 16,31)

Viera je koreň stromu, ktorý nazývame spasenie; skutky sú ovocím, ktoré na ňom rastie. Dobré skutky nerobíme preto, aby sme boli spasení - naše dobré skutky sú len vyjadrením lásky a vďačnosti voči tomu, ktorý nás už spasil. V okamihu, keď vložíš svoju dôveru v Krista, ťa Boh začína vidieť ako spravodlivého a na tomto základe ťa prijíma dvadsaťštyri hodín, sedem dní v týždni. Nie si rád?

Pane Ježišu Kriste, ďakujeme Ti, že nás neprestávaš hľadať, nachádzať a zachraňovať. Ďakujeme Ti, že vierou v Teba môžeme byť zachránení. Daj, aby sme Tvoju milosť nebrali nadarmo. Prosíme, odpusť nám naše hriechy, buď k nám milostivý a maj s nami trpezlivosť. Amen

**Ale ak nebol Kristus vzkriesený, potom je márne naše hlásanie a márna je aj vaša viera.
(1.Korint'anom 15,14)**

Rob to, čo je správne!

„... čo je dobré, toho sa držte ...“ (1.Solúnčanom 5,21)

Ktosi napísal: „Dnes smútime nad smrťou starého priateľa - zdravého rozumu. Zasvätil svoju službu školám, nemocniciam a cirkvám; robil svoju prácu bez fanfár a bláznovstva. Po desaťročia na neho nezmyselné pravidlá a absurdné súdne spory nemali vplyv. Pestoval metódy, ako sa zdieľať s druhými, ako učiť deti duchovné hodnoty a žiť v rámci svojich prostriedkov. Prečkal priemyselnú revolúciu aj veľkú hospodársku krízu. Ale nemohol zničiť ničivý účinok úpadku morálnych a duchovných hodnôt. Sledoval, ako sa vodcovia nechávali podplácať a dobrí ľudia sa stávali inertnými. Videl, ako bolo desatoro vo verejných budovách postavených mimo zákon, modlitba bola zakázaná v školách a zločinci sa radovali, že majú viac práv ako obeť. V zúfalstve sledoval, ako učitelia, ktorí inak potrebovali súhlas rodičov na podanie aspirínu, im ani nemohli povedať, že ich dieťa chce ísť na potrat. Zdravý rozum zomrel skôr ako pravda, dôvera a zodpovednosť. Jeho pohrebu nebola venovaná pozornosť; veď málokto si všimol, že je preč!“

Od Boha sme dostali prikázania, ktoré nás majú bezpečne previesť našim pozemským životom. Sú to mantinely slúžiace na našu ochranu, požehnanie a vedenie. Alebo hraničné míľniky vytýčené Bohom. Celé generácie ľudí žili v týchto hraniciach. V Biblii sú napísané aj príbehy tých, ktorí sa proti Bohu vzbúрили, nerešpektovali Jeho príkazy a rozhodli sa ísť vlastnou cestou. Nech je ich koniec varovaním pre tých, ktorí by sa opäť rozhodli vzbúriť proti Bohu a znova prekračujú určené hranice. V Prísloviach je napísané: „Nepresunuj prastarú medzu, ktorú ustálili tvoji otcovia.“ (Príslovia 22,28) Toho sa drž a pevne stoj za tým, čo je správne! A neboj sa kritiky!

„Ale všetko skúmajte a čo je dobré, toho sa držte! Chráňte sa zla v akejkoľvek podobe!“ (1.Solúnčanom 5, 21-22).

Pane, daj mi odvahu stáť na strane pravdy. Nech moje áno je áno a nech moje nie je nie. Pomôž mi chodiť vo svetle Pravdy a vždy robiť to, čo je v Tvojich očiach správne. Amen

Ospravedlnenie z viery

„Ježišu, spomeň si na mňa, keď prídeš do svojho kráľovstva.“ On mu odpovedal: „Veru, hovorím ti: Dnes budeš so mnou v raji.“ (Lukáš 23, 42-43)

Spisovateľ Charles Swindoll napísal: „Ak niekedy prebehlo obrátenie na smrteľnej posteli, tak to bolo práve toto. Lotor z evanjelia prežil celý svoj život ako hriešnik, gauner. Nijako nepreukázal, že je hoden milosti. Ako si teda zaslúžil večný život? Čo od neho Ježiš prijal? Vieru. Jednoduchú, čistú, nepodloženú vieru v Krista. To je všetko, čo Boh požaduje a čo Mu my môžeme ponúknuť. Lotor na kríži uvidel stručný obraz Ježišovho života, a to ho presvedčilo, že Ježiš je Syn Boží.“

Nikto nikdy nie je príliš ďaleko. Tvojim hlavným poslanstvom je tvoj život. Jediné, čo od Teba Boh požaduje a prijíma, je prostá viera. Nikdy nepochybuje o svojom prijatí do Božej rodiny, ak si na Jeho ceste. Lotor z evanjelia nepochyboval. Nemusel nič sľubovať. Uveril celým srdcom a bol spasený. Rovnaké to môže byť s tebou!

Pane Ježišu, ďakujem, že k Tebe môžem priniesť bremeno svojho života. Ty vidíš, čo všetko ma trápi a ťaží, s čím si neviem rady. Ďakujem, že k sebe nepozývaš iba statočných, silných, dokonalých a úspešných. Pomôž mi, aby som v Tvojej blízkosti spoznal a uveril, že Ty, Boží Syn, si Cestou do Božieho kráľovstva. Amen

**A keď Kristus nevstal, vaša viera je márna a ešte stále ste vo svojich hriechoch.
(1.Korint'anom 15,17)**

Priblíž sa k Bohu!

„Priblížte sa k Bohu a on sa priblíži k vám.“ (Jakub 4, 8)

Planéta Merkúr je horúca, Pluto naopak chladné. A to preto, že Merkúr je blízko a Pluto je zas ďaleko od zdroja tepla - Slnka. Teplotu a klímu planét určuje ich blízkosť k Slnku.

Ak by sme si to premietli do duchovnej oblasti, tak aj tu by platil ten istý princíp. Zdroj lásky je Ježiš a tvoja láska je taká veľká, ako blízko si pri Ňom. Táto vzdialenosť je priamo úmerná tomu, ako veľmi po Ježišovi túžiš. Ty rozhoduješ o tejto vzdialenosti. Čím si pokornejší, tým si bližšie. Naopak, pýcha spôsobuje vzdialenie sa od Ježiša a tým aj chlad v srdci. Cítiš, že ti chýba láska? Máš chlad v srdci a nedokážeš milovať? Tak poď bližšie, priblíž sa k Ježišovi. Lebo On je Láska! On naplní tvoje srdce svojou láskou, aby si aj ty dokázal milovať.

„Budte k sebe navzájom láskaví a milosrdní, navzájom si odpúšťajte, ako aj vám odpustil Boh v Kristovi!“ (Efežanom 4,32)

Drahý Bože, Ty si dobrý, láskavý a veľmi milosrdný voči všetkým, čo vzývajú Tvoje Sväté meno. Dobrý si každému a milostivý ku všetkým svojim stvoreniam. Svoju dobrotu si nám ľuďom zjavil v Spasiteľovi Ježišovi Kristovi. Nech Ťa oslavujú, Pane, všetky Tvoje diela a Tvoji svätí nech Ťa naveky vedia. Amen

**Kto má moje prikázania a zachováva ich, ten ma miluje. A kto miluje mňa, toho bude milovať môj Otec; aj ja ho budem milovať a zjavím mu seba samého.
(Ján 14,21)**

Chlieb života

„Ja som živý chlieb, ktorý zostúpil z neba. Kto bude jesť z tohto chleba, bude žiť naveky. A chlieb, ktorý ja dám, je moje telo za život sveta.“ (Ján 6,51)

Hlavne v čase adventu a Vianoc si častejšie pripomíname, že sa v meste Betleheme narodil Ježiš Kristus. Slovo Betlehem v preklade znamená „Dom chleba“. A práve tam sa narodil Ježiš Kristus, ten chlieb z neba, chlieb života, chlieb, ktorý dokáže nasýtiť každú hladnú dušu. Už nikto nemusí zostávať hladný, je tu chlieb, z ktorého sa môže nasýtiť každý. A to je úžasnou správou aj pre tento dnešný svet. Lebo aj ľudia v dnešnom čase sú hladní a hľadajú chlieb, chcú sa nasýtiť a vyplniť prázdnotu vo svojich životoch. Mnohokrát sa však stáva, že sa sýtia na nesprávnych miestach a potom trpia nedostatkom chleba a ostanú hladní.

Pán Ježiš Kristus naplnil Betlehem chlebom a príjemnou nebeskou vôňou. Ak sa narodil aj v tvojom srdci, tak tou istou vôňou naplnil aj teba a keď sa stretneš s hladnými ľuďmi, máš im čo ponúknuť, lebo v „Dome chleba“ je vždy dosť chleba. Podávaj tento chlieb života a buď Betlehemom, ktorý má hojnosť chleba! Keď ráno vstaneš, povedz si: „Otče, chlieb náš každodenný daj mi aj dnes“ nielen pre mňa, ale nech ho viem rozdávať hladným ľuďom okolo seba, aby nezomierali od hladu.“

Pane Ježišu, Ty si Chlieb z neba a narodil si sa v Dome chleba. Prišiel si na tento svet, aby už nikto nehladoval. Daj sa nasýtiť každému, kto k Tebe príde, každému, kto ma hlad po Tvojom slove. Amen

Je modlitba pre teba rezervou alebo GPS?

„Ak ma budete prosiť o niečo v mojom mene, ja to urobím.“ (Ján 14,14)

Pre mnohých ľudí predstavuje modlitba niečo ako rezervné koleso. Umiestnia ho vo svojom batožinovom priestore a väčšinu času si naňho vôbec nespomenú. Ale je tam, keď ho budú potrebovať. V takom prípade otvoria batožinový priestor a spoľahnú sa na to, že náhradné koleso im pomôže v núdzovej situácii.

Jeden vojak v zákopoch, zatiaľ, čo vybuchovali granáty, sa takto modlil: „Milý Bože, dvadsať rokov som Ťa neobťažoval. Vyveď ma odtiaľto živého a ja Ti sľubujem, že ďalších dvadsať rokov Ťa nechám na pokoji.“ Modlitba bola pre neho niečo úplne iné ako prežívaná súčasnosť. Pre neho bola modlitba iba rezervným kolesom.

Avšak pre kresťanov je modlitba GPS. Nie diskkrétne zastrčené niekde v odkladacej skrinke a sotva kedy používané, ale napojené a vždy na očiach. Na neznámom mieste je úplne nenahraditeľné, navádza nás do správneho jazdného pruhu a pomáha nám zostať na správnej ceste. Ak je modlitba pre teba GPS, tak vedie tvoj život správnym smerom a dovedie Ťa bezpečne do cieľa.

Pane, ďakujem Ti za dar modlitby, za veľkú výsadu, ktorá nám prináša pravú radosť srdca a potešenie duše, bez ktorej nemôžeme žiť. Amen

**Hocičo,
čo v živote robíš,
môže mať
neskutočnú hodnotu,
ak to budeš
robiť s láskou.**

Každý, kto sa povyšuje, bude ponížený

„Bože, ďakujem ti, že nie som ako ostatní ľudia: vydierači, nespravodlivci, cudzoložníci alebo aj ako tento mýtnik.“ (Lukáš 18,11)

Jedna vtipná rozprávka o namyslenom vrabcovi vystihuje mnohých ľudí. Vrabec mal o sebe predstavu, že je najlepší a bez neho by ani neexistoval svet. S nikým sa nebavil, lebo bol presvedčený, že ostatní sú nehodní sa s ním baviť. Raz ho ostatné vrabce našli ležať na chrbte, nôžky mal vystreté k nebu a veľmi vážne sa pri tom tváril. Pýtali sa ho, prečo to robí. Odpovedal, že drží nebo, aby sa nezrútilo. Ani to nestačil dopovedať, keď tesne vedľa neho spadol zo stromu list. Veľmi sa naľakal a vyletel. Nebo zostalo na svojom mieste a ostatné vrabce sa mu smiali: Vidiš, svet ide aj bez teba...

V Biblii je podobenstvo o namyslenom farizejovi a pokornom mýtnikovi. Pyšný farizej veril, že mu spasenie prinesie jeho vlastná spravodlivosť. Neuvedomuje si svoju hriešnu povahu, nehodnosť a neustálu potrebu Božej pomoci, milosrdenstvá a milosti. Pre svoje výnimočné skutky zbožnosti a vonkajšej dobroty má pocit, že Božiu milosť nepotrebuje.

Touto “farizejovou” chorobou trpíme my všetci - Adamove deti. Od toho najväčšieho po toho najmenšieho máme v sebe sklon myslieť si o sebe viac, ako by sme mali. Nahovárame si, že sme lepší ako iní ľudia. Porovnávame sa, vidíme sa lepšími od iných. Namýšľame si, že máme niečo, začo si zaslúžime Božiu priazeň a čakáme za to od Boha odmenu.

Opakom farizeja je mýtnik, ktorý stojí ďaleko vzadu: „... a neodvážil sa ani oči k nebu zdvihnúť, ale bil sa do pŕs a hovoril: »Bože, buď milostivý mne hriešnemu.“ (Lukáš 18,13) V hlbokkej pokore a v žiali prosí Boha o odpustenie a zľutovanie. Bez váhania vyznáva svoju hriešnosť a vrhne sa k nohám Božím pre milosrdenstvo. A domov odišiel ospravedlnený a zmierený s Bohom.

Zahľadme sa do seba, či tam neuvidíme niečo z farizejovej povahy. Ľudská pýcha nás vedie k falošnému životu a nesprávnej predstave o skutočnej viere. „Lebo každý, kto sa povyšuje, bude ponížený, a kto sa ponízuje, bude povýšený.“ (Lukáš 14,11) Oplatí sa byť ponížený pred Bohom, oplatí sa nemyslieť si o sebe, že práve na mne stojí svet.

**Pane Ježišu, zmiluj sa nado mnou, buď milostivý ku mne hriešnemu.
Amen**

Vieš ako veľmi t'a Boh miluje?

**„Nik nemá väčšiu lásku ako ten, kto položí život za svojich priateľov.“
(Ján 15,13)**

Boh vo svojej veľkej moci nikdy na nikoho nevyvíja tlak, ktorý by ho nútil milovať Ho, ani sa lásky od nikoho nebude doprosovať. On svoju lásku k človeku už dokázal tým, že dal to najvzácnejšie, čo mal – svojho jednorodeného Syna.

Istý spisovateľ napísal: „Keby mal Boh chladničku – tvoja fotka by bola na nej. Keby mal peňaženku – tvoja fotka by bola v nej. Posielal by ti kvety každé ráno pred východom slnka a o čomkoľvek by si chcel hovoriť, On by t'a počúval. Boh môže žiť, kde len chce, v celom Ním stvorenom vesmíre, ale On si za miesto svojho prebývania vybral tvoje srdce... musíš sa s tým zmieriť, priateľu... Boh je do teba zaľúbený.“

Pred dvetisíc rokmi sa narodil Boží Syn, ktorý bol ochotný za nás zomrieť a tak potvrdiť to, čo sám povedal: „Nik nemá väčšiu lásku ako ten, kto položí život za svojich priateľov.“ (Ján 15,13) Tým Pán Ježiš potvrdil, ako veľmi nás ľúbi. A táto Jeho láska k človeku by mala niečo urobiť aj s naším srdcom...

Nestačí, že sme túto lásku spoznali. Musíme ju zachovať vo svojom srdci, aj sa o ňu deliť, aby ľudia mohli poznať, že sme Kristovými nasledovníkmi. Nemôžeme ľudí nasýtiť láskou, ak ju skutočne nemáme! Keby ľudia videli, že sme nepremožiteľní v láske, slepo by nás nasledovali. Božia láska totiž nie je závislá na okolnostiach či ľuďoch, ktorí mi niečo spravili či nespravili. Ak takúto lásku vykopnete dvermi, vráti sa oknom! Pretože ju nie je možné odradiť! Môžeš voči nej zostať hluchý aj slepý, môžeš ju ignorovať, vysmiať sa jej, môžeš ju pošliapať a znehodnotiť. Boh tam bude aj tak ďalej stáť s otvorenou náručou... a bude čakať na teba, až kým sa nerozhodne na konci časov svoju náruč zavrieť.

Pane, verím, že Tvoja láska má moc zmeniť človeka. Ďakujem Ti za Tvoj najúžasnejší dar lásky, za Tvojho Syna Ježiša, ktorý zomrel, aby sme my mohli žiť. Amen

Rozumní sa budú skviet' ako lesk oblohy

„Rozumní sa budú skviet' ako lesk oblohy a tí, čo mnohých priviedli k spravodlivosti, budú ako hviezdy na večné veky.“ (Daniel 12,3)

Ak budeš hovoriť deň čo deň jedinému človeku o Ježišovi, budeš sa jedného dňa na večné veky skviet' ako hviezda. Pán Boh ťa poctí tým, že budeš naveky žiariť ako hviezdy, pretože si hovoril ľuďom o Ježišovi. Tí, ktorým budeš o Ňom hovoriť tam budú s tebou. Čo je v živote dôležitejšie ako hovoriť ľuďom o Spasiteľovi, o tom, že tu je východisko, že nie rakva je tou poslednou zastávkou v živote? O tom, že máme slávny domov? A tí, ktorí tam budú spolu s tebou, lebo si ich oslovil, ti budú s vďačnosťou hovoriť: ďakujem, že aj mne si o tom povedal. Hovor aj dnes aspoň s jedným človekom, povedz mu, že aj preňho je prichystaný v nebesiach domov.

Hovor druhým, že Ježiš ich miluje. Každý deň. Svet čaká na povzbudivé slová, na pohladenie. Ľudia čakajú na slová uistenia, že nech sú akokoľvek hriešni, Boh im odpustí. Aj márnوترatnému synovi bolo povedané – nech si akokoľvek ďaleko, na tom nezáleží, len sa vráť domov. Otec ťa čaká. Rozbehne sa ti v ústrety, objíme ťa a pobožká. Lebo pre Boha je každý človek veľmi dôležitý. Hovor im, že ak budú o nebeskom kráľovstve len počúvať, veriť a snívať o ňom, nebude im to stačiť na to, aby doňho aj vošli. Bez milosti, ktorú im chce Pán udeliť, doňho nikdy nevstúpia. Ak budú chýbať v nebi, nebude to preto, že sa Boh zmýlil. Bez Božej milosti tam nie je možné vstúpiť.

Ježiš aj dnes ku každému hovorí: „Prosím prijmi moju milosť. Ja som zomrel preto, aby som ju pre teba získal.“

Drahý Bože, vo svete je ešte stále veľa tých, ktorí nepočuli o Tvojom kráľovstve ani o Tvojom Synovi Ježišovi. Žehnaj naše ústa, aby sme zanesli slova Tvojej nádeje každému, koho nám dnes pošleš do cesty. Amen

Múdrost' zhora

„Múdrost', ktorá je zhora, je predovšetkým cudná, potom upokojujúca, skromná, zmierlivá, plná milosrdenstva a dobrého ovocia, nepochybujúca a bez pretvácky.“ (Jakub 3,17)

Ak sme znovuzrodení, tak by sme mali zmýšľať tak, ako zmýšľal Kristus. Učme sa od Neho. On kvôli našej záchrane prijal poníženie. Potom nebudeme ani my túžiť po najvyššom postavení a ochotne prijmemo učenické miesto pri Ježišových nohách.

Náš život musí vypovedať o našej múdrosti. O múdrosti, ktorá je zhora. A aká je to múdrost' zhora? Táto múdrost' je o našom spôsobe správania sa, o tom, aký má byť život kresťana. O takej múdrosti hovorí apoštol Pavol, keď uvádza Timoteja do služby: „...ale buď vzorom veriacim v slove, v správaní, v láske, vo viere, v čistote.“ (1.Timotejovi 4,12)

O takej múdrosti sa píše aj v liste Židom: „ Pamätajte na svojich predstavených, ktorí vám hlásali Božie slovo. Dobre si všimnite, aký bol koniec ich života, a napodobňujte ich vieru.“ (Židom 13,7)

K takému múdreému životu podobnému Kristovi nás vedie apoštol Peter: „ale ako svätý je ten, ktorý vás povolal, buďte aj vy svätí vo všetkom svojom počínaní; veď je napísané: „Buďte svätí, lebo ja som svätý.“ (1.Petrov 1,15-16)

O takej múdrosti hovoril Pán Ježiš. O múdrosti, ktorú musia potvrdzovať dobré skutky: „No múdrost' ospravedlňuje jej skutky.“ (Matúš 11,19)

„Kto je medzi vami múdry a rozumný? Nech dobrým životom ukáže svoje skutky v múdrej skromnosti. Ale ak máte v srdci trpkú žiarlivosť a sváry, potom sa nevychvaľujte a neluhajte proti pravde. To nie je múdrost', ktorá zostupuje zhora, ale pozemská, telesná, diabolská. Lebo kde je žiarlivosť a sváry, tam je nepokoj a každé možné zlo.“ (Jakub 3,13-16)

Keď v sebe živíme žiarlivé a sebecké ambície, prirodzeným výsledkom budú spory, ohováranie, hnev a zmätok. To je zlé ovocie. Nebeská múdrost' je plná milosrdenstva a dobrého ovocia . Pravá múdrost' sa prejaví trpezlivosťou, pokorou, pokojom, láskou, súcitom, odpustením, ústretovosťou a bude konať bez predsudkov a pokrytectva. Iba pokorný, mierny a všímavý človek sa

otvára milosti a nezaslúženej Božej priazni. Boh dáva svoju milosť tým, ktorí si ju nezaslúžia a nie sú jej hodní.

Uvedomujeme si, že nemáme nič, čím by sme si mohli zaslúžiť Božiu milosť? Za všetko vďačíme Bohu a Jeho láske. Ak aj spadneme, tak nezabudnime, že pokánie obnovuje náš vzťah s Pánom a privádza nás späť do Jeho blízkosti a že poslušnosť Bohu je kľúčom k slobode.

Pane Ježišu, uč nás múdrosti, ktorá je zhora! Naplň nás milosrdenstvom. Nech náš život je bez pretváranky, prežitý v skromnosti, prinášajúci veľa dobrého ovocia na Tvoju slávu. Amen

Spasiteľ z neba

„Ak ostanete v mojom slove, budete naozaj mojimi učeníkmi, poznáte pravdu a pravda vás vyslobodí.“ (Ján 8,31-32)

Boží Syn Ježiš prišiel z neba, aby nám ukázal cestu do neba a ukázal nám miesto a nádheru, ktoré pre nás pripravil. Učí nás kráľovskej ceste, ktorá vedie do Božej ríše. Božia – Nebeská ríša to nie je iba šťastný život v nebi, ale aj život, z ktorého sa môžeme radovať už tu, na zemi. Iba cesta, ktorú nám On ukazuje je cesta do Božej ríše. To je tá jediná pravá cesta a inej niet. Všetky ostatné cesty sa končia v záhube.

Spasiteľ Ježiš Kristus nám dáva istotu, že nám zjavil úplnú dokonalú Božiu vôľu. Nerozpráva priveľa, iba zvestuje to, čo získal od Otca – celú Božiu vôľu. Nehlásal bludy ani nič, čo by odporovalo vôli Boha, ktorý Ho poslal. Ježišove slová sú pravdivé, správne a trvajú večne. Jeho slová sú pravda a amen! Tak im ver!

Pane Ježišu, Ty si povedal, že ak zostaneme v Tvojom slove, budeme naozaj Tvojimi učeníkmi a spoznáme pravdu a ta nás vyslobodí. Pane, pomôž mi kráčať po kráľovskej ceste, ktorá vedie do nebeského Kráľovstva, na miesto, kde Ťa budem na veky chváliť, vyvyšovať a velebiť, lebo Ty si toho hoden. Ty si Pán pánov a Kráľ kráľov. Tebe patrí všetka moc, česť, chvála i sláva na veky vekov. Amen

Chráň si svoje ústa!

„No hovorím vám: Ľudia sa budú v deň súdu zodpovedať z každého daromného slova, ktoré vyslovia.“ (Matúš 7,37)

Každé stretnutie alebo rozhovor s ľuďmi ma ohromnú váhu a mnohokrát rozhoduje o ďalšom smerovaní nášho života. Potešujúce, alebo urážlivé slová menia naše city, myšlienky, dokonca i náhľady. Preto Pán Ježiš povedal: „Ľudia vydajú počet z každého slova.“

Len tak mimochodom jeden bežný rozhovor: „Taký človek si nezaslúži žiť. Ak by som ja mal tú moc, ja by som ho odsúdil.“ A ten, kto počúva, to ešte horlivejšie dopĺňa a potvrdzuje. Je úplne jedno, o koho ide. Porozmýšľaj, kto z nás si vlastne zaslúži žiť? Slovo hovorí: „Všetci zhrešili.“ Pán Ježiš musel seba obetovať, aby sme my mali život. Taká veľká cena bola za to zaplatená.

Pán Ježiš nás varuje: „Nesúďte, aby ste neboli súdení, lebo akým súdom súdite, tak bude súdení.“ (Matúš 7,1-2) Súd prináleží len a len Bohu!

Blahoslavený je človek, ktorému je zjavená milosť. Ten nesúdi, ale mnohokrát je súdený.

Bože, Ty preukazuješ milosrdenstvo až do tisíceho pokolenia tým, čo Ťa milujú a zachovávajú Tvoje prikázania. Odpusť nám slová súdu nad našimi blíznymi. Postav stráž našim ústam a napíňaj ich chválou a slávou! Pomôž nám zachovať vieru a daj nám silu, aby sme zotrvali v poslušnosti. O to Ťa prosíme Otec, v mene nášho Pána Ježiša. Amen

Emanuel – Boh s nami

„Boha nikto nikdy nevidel. Jednorodný Syn, ktorý je v lone Otca, ten o ňom priniesol zvesť.“ (Ján 1,18)

V jednom paláci v Ríme je nádherná freska, ktorú namaľoval maliar Renim v roku 1614. V tej dobe to bolo obdivuhodné maliarske dielo. Avšak nemohlo byť obdivované v plnej miere, pretože bolo namaľované na strope. Každý, kto by ho chcel naplno vidieť, by si musel krk vykrútiť. Aby tento problém vyriešili, umiestnili na podlahu zrkadlo, ktoré odrážalo fresku, takže si návštevníci mohli naplno vychutnať krásu maľby.

Boh urobil niečo podobné. Aby priblížil ľuďom seba samého, poslal na zem svojho jednorodného syna Ježiša. Ľudia si mysleli, že Boh je veľmi ďaleko, niekde na nebi a nemá až taký veľký záujem o ľudí. A práve vtedy prichádza anjel a hovorí Jozefovi a Márii: „Hľa, panna počne a porodí syna a dajú mu meno Emanuel,“ čo v preklade znamená: Boh s nami. (Matúš 1,23)

V Ježišovi Kristovi, ktorý je i dnes s nami, máme splnenú každú potrebu. Nemusíme si zlomiť krk dívajúc sa na nebesia, kde je Boh. Stačí iba zavolať na Ježiša, On nie je nikdy ďaleko. Je tak blízko, že by sme Ho mohli aj nahmatať. On je Emanuel, Boh s nami.

Otče, Ty si na nebesiach, Ty si Stvoriteľ a Pôvodca všetkého, všemohúci a všadeprítomný Boh. Ďakujeme Ti, že sme Ťa mohli poznať v Tvojom synovi Ježišovi, ktorý je Emanuel Boh s nami. Amen

**Keď ste milí
k ľuďom,
nezmení to
iba vás.
Zmení to svet.**

Viera a tolerancia

„Ak ostanete v mojom slove, budete naozaj mojimi učeníkmi, poznáte pravdu a pravda vás vyslobodí.“ (Ján 8,31-32)

V našej dobe “tolerancie“ a “pluralizmu“ je relativizmus zobrazovaný ako najlepšia vlastnosť. Každá filozofia, myšlienka a systém viery má rovnakú váhu, tvrdí relativista, a preto si zaslúžia rovnaký rešpekt. Tí, ktorí sú naklonení k jedinej viere v Trojjediného Boha, sú posudzovaní ako tí, čo sú malicherní, neosvietení alebo dokonca fanatickí.

Ako kresťania si však položíme otázku – voči čomu a ako máme byť tolerantní?

Pán Ježiš povedal: „Ja som cesta i pravda i život. Nik neprichádza k Otcovi, ak len nie skrze mňa.“ (Ján 14,6). Kresťan neprijal Pravdu ako ideu, ale ako Osobu. Toto uznanie Pravdy oddeľuje kresťanov od dnešnej “takzvanej otvorenej“ doby.

Kresťan verejne uznal, že Ježiš vstal z mŕtvych (Rimanom 10,9-10). Ak skutočne verí vo vzkriesenie, tak ako by mohol byť “otvorený“ tvrdeniu neveriaceho človeka, že Ježiš nikdy nevstal z mŕtvych? Pre kresťana by odmietnutie jasného učenia Božieho Slova bolo v podstate zradením Boha.

Kresťan má mať toleranciu k slabosti ľudskej osoby, ale nikdy nie toleranciu voči nepravde. Jednou vecou je s niečím nesúhlasiť, no celkom inou vecou je znevážiť osobu. Mali by sme sa pevne pridržať Pravdy a zároveň preukazovať súcit tým, ktorí ju spochybňujú.

Apoštol Peter píše: „Každému, kto by vás bral na zodpovednosť pre vašu nádej, buďte stále pripravení vydať počet, pravda, v tichosti a s bázňou.“ (1.Petra 3,15-16).

Z rôznych strán dnes počuť, že najdôležitejšia je úprimnosť viery, ktorá vedie k pozitívnej zmene vyznávačov akéhokoľvek náboženstva. Toleranciu ale nesmieme zamieňať za nedôslednosť voči pravde.

Kresťanská viera je vo svojej najhlbšej podstate vyznaním osoby Ježiša Krista. Od nás kresťanov sa dnes očakáva jasné a rozhodné svedectvo, a to aj v protiklade k prevládajúcemu duchu doby. Máme tolerovať, že náš blížny

ide do zatratenia? Cieľom kresťana nie je veriť úprimne v čokoľvek, ale veriť v pravdu. Tolerovať znamená nechávať ľudí v ich chybách.

Pane Ježišu, Ty si povedal: „Ak ostanete v mojom slove, budete naozaj mojimi učeníkmi, poznáte pravdu a pravda vás vyslobodí.“ Daj, aby sme ostali verní Tvojmu slovu a nerobili kompromisy so svetom. Nech sme vždy pripravení vydat' počet. Amen

Vybuduj si oltár vďačnosti

„Teraz viem, že Pán zachráni svojho pomazaného; vyslyší ho zo svojho svätého neba, zachráni ho mocou spásonosnej pravice.“ (Žalm 20,6)

Ked' izraelský národ zvíťazil nad Amalekom, postavil Mojžiš oltár Bohu, aby tým vyjadril svoju vďačnosť. Vyznal tak pred celým národom, že Hospodin je jeho víťazstvom, a za záchranu pred nepriateľom vďačí iba Jemu.

Každý úprimne veriaci kresťan má deň čo deň dosť dôvodov ďakovať Bohu za to, čo pre neho robí. Vo svojej veľkej milosti nám nesčítateľne krát pomohol a my si neraz ani neuvedomujeme Jeho pomoc.

A ako často sme Mu zabudli poďakovať? Nikdy však nie je neskoro vybudovať "oltár vďačnosti". Začnime a ukončíme dnešný deň vďakou a uctievaním a začnime neobmedzene dôverovať nášmu Pánovi.

Drahý Pane, ďakujeme Ti za Tvoju pomoc a ochranu, ktorú môžeme každý deň zažívať. Vo svojej veľkej milosti si nám nesčítateľne krát pomohol. Chceme aj do ďalších dní vykročiť s neobmedzenou dôverou k Tebe, nášmu Pánovi a Záchrancovi. Nech je sláva Tebe, Pane Bože náš, teraz i na veky vekov. Amen

Neboj sa! Som s tebou!

**„Neboj sa, ved' som s tebou, neobzeraj sa, ved' ja som tvoj Boh, posilním ťa a určite ti pomôžem, ved' ťa podopieram spravodlivou pravickou.“
(Izaiáš 41,10)**

Každý z nás zažíva vo svojom živote rôzne ťažkosti a biedy, cez ktoré musíme prechádzať. Môže to byť choroba alebo problémy v rodine, v zamestnaní... a my z nich neraz nevidíme žiadne východisko. Alebo nám Pán vezme milovaného človeka, ktorý stál po našom boku. A my zrazu nevieme čo s tým, ako to pôjde ďalej. Nevieme nájsť riešenie. Nevieme, čo máme robiť. Človek je slabý a kým žije, stále má a bude mať v živote ťažkosti a problémy.

Možno sa nám dokonca zdá, že nás Pán opustil alebo na nás úplne zabudol. Cestu, po ktorej nás vedie, často ani nevidíme. Možno práve vtedy si uvedomíme o čom píše žalmista: „Tvoja cesta vedie cez more a cez veľké vody tvoje chodníky, ale tvoje stopy nikde nebadat.“ (Žalm 77,19)

Náš Boh je však verný a nikdy nás nezanechá, ani neopustí. Aj keď Ho nevidíme, je stále s nami. Vždy nám pripraví východisko z každej životnej situácie, aj keď sa nám môže neraz zdať, že je to neriešiteľný rébus. On pre nás má vždy to najlepšie riešenie. Mnohokrát celkom iné, než by sme vôbec dokázali vymyslieť. Cez Božie Slovo nás Pán uisťuje, že je za každých okolností s nami. U proroka Izaiáša je viacero takých zaslúbení:

Neboj sa, ved' som ťa vykúpil. Zavolať som ťa po mene, ty si môj. „Keď budeš prechádzať cez vody, budem s tebou, a keď cez rieky, nezaplavia ťa. Keď pôjdeš cez oheň, nepopáliš sa a plameň ťa nespáli.“ (Izaiáš 43,1-2)

„Neboj sa, ved' som s tebou, neobzeraj sa, ved' ja som tvoj Boh, posilním ťa a určite ti pomôžem, ved' ťa podopieram spravodlivou pravickou.“ (Izaiáš 41,10)

„Ja som až do vašej staroby ten istý, až do šedin, ja vás budem nosiť. Ja som konal, ja vás budem niesť, ja vás budem nosiť a vyslobodím.“ (Izaiáš 46,4)

Toto sú prísľuby nášho Boha, ktoré prinesú pokoj do našich srdc. Pán nielenže pozná cestu, ale aj nás uisťuje: „Neboj sa! Ja som s tebou!“ Kráča s nami cestou, ktorú nám sám pripravil. Nie je to úžasné? On prichádza do

našich problémov, aby bol pri nás so svojou pomocou a podporou. Podopiera nás svojou spravodlivou pravicom. Jeho cesta vedie cez more a cez veľké vody, ale Jeho stopy nikde nebadat'. Výsledkom toho všetkého je, že nás rieky nezaplavia a ani plameň nás nespáli. Pán nikdy nedovolí, aby sme boli skúšaní nad našu možnosť. Je s nami a preto nezahynieme vo vodách súženia, lebo Boh je naše útočisko, sila aj najistejšia pomoc v súžení. (Žalm 46, 2)

Drahý Bože, ďakujeme, že na Teba sa môžeme v každej situácii spoliehať, lebo Ty nás o tom vo svojom Slove uistí'uješ. Akou veľkou nádejou a istotou sú pre nás Tvoje slová: „Bud' silný a odvážny, nestrachuj sa a nezúfaj! Lebo Hospodin, tvoj Boh, bude s tebou, kamkoľvek pôjdeš.“ Amen

Svetlo do tmy

„Ľud, čo kráča vo tmách, uzrie veľké svetlo, nad tými, čo bývajú v krajine tieňa smrti, zažiarí svetlo.“ (Izaiáš 9,1)

Už prorok Izaiáš predpovedal veľkú nádej pre ľudstvo, ktorá sa naplnila v Ježišovi Kristovi. V Ňom Boh prišiel k nám a zasvietil nám svetlom nádeje a postavil most medzi nami a Ním. Most, po ktorom môžeme prejsť na druhú stranu na miesto večnej radosti, lásky a pokoja.

Ježiš Kristus vstupuje do tmy nášho života so svojím svetlom a berie od nás bremeno smútku, viny a samoty, ktoré nás tlačí k zemi. Bez ohľadu na to, kde ťa dnešok nájde, nech Ježiš presvecuje tvoj život svojou radosťou a svetlom! Aby zo svetla, ktoré obklopilo pastierov, zasvietil jeden žiarivý lúč aj do tvojho srdca. Aby ľud, ktorý kráča vo tmách mohol vidieť veľké svetlo života.

Pane Ježišu, v poznaní, že Tvoje svetlo svieti v tme a temnota ho nepremohla, nachádzame nádej a silu. Amen

Si plátnom, na ktorom ľudia vidia Ježiša?

„Ak má niekto pozemský majetok a vidí brata v núdzi, a srdce si pred ním zatvorí, ako v ňom môže ostávať Božia láska?“ (1.Jána 3,17)

Kto si často číta Bibliu, tak si aj často pripomína Božiu lásku prejavenu v Kristovi. Nič na svete nemožno porovnať s Božou láskou. Kristus vydal za nás seba samého, aby nás vykúpil. (Títovi 2,14) Tak veľmi nás Boh miluje, ale vyžaduje aj od tých, ktorí prijali a zakúsili túto lásku, aby v nej aj sami žili.

Apoštol Pavol hovorí, že ak nemáme lásku, naše hlasy cvendžia v ušiach ľudí a naša viera nič neznamená. „Keby som hovoril ľudskými jazykmi aj anjelskými, a lásky by som nemal, bol by som ako cvendžiaci kov a zuniaci cimbal.“ (1.Korint'anom 13,1)

Apoštol Ján hovorí, že ak máme materiálne statky, vidíme človeka v núdzi a pomôžeme mu, tak je to dôkaz toho, že Boh prebýva v nás. „Ak má niekto pozemský majetok a vidí brata v núdzi, a srdce si pred ním zatvorí, ako v ňom môže ostávať Božia láska?“ (1.Jánov 3,17)

Tak ako je Boh štedrý k nám, chce, aby sme aj my boli štedrý k ľuďom v núdzi. „V obľube je človek, čo sa zľutúva a rád pomáha, čo svoj majetok čestne spravuje;“ (Žalm 112,5)

Vidieť potreby iných znamená uctiť si Krista. „Napodobňujte Boha ako milované deti a žite v láske tak, ako aj Kristus miluje nás.“ (Efežanom 5,1-2) Citlivosť na utrpenie iných odzrkadľuje to, nakoľko sa ponášame na Krista.

Bohu sa páčime vtedy, keď náš život rezonuje s našimi slovami. Čím viac budeme slúžiť Kristovi, tým menej budeme slúžiť sebe. Ježišovo dielo na kríži nás zmocňuje robiť dobré skutky pre Neho. Prvoradou úlohou kresťana je podobať sa na Krista. Tak ako keď maliar maľuje portrét, tak aj život kresťana má byť plátnom, na ktorom ľudia môžu vidieť Ježiša.

Pane Ježišu, Ty od nás očakávaš, aby sme svoju vieru potvrdzovali skutkami. Tvoj život bol službou a aj od nás vyžaduješ, aby sme viac slúžili núdzným a menej mysleli na seba. Pomôž nám byť plátnom, na ktorom ľudia uvidia Tvoj odtlačok. Amen

Prameň dokonalej lásky

Pán Ježiš zvolal: „Ak je niekto smädný a verí vo mňa, nech príde ku mne a nech pije. Ako hovorí Písmo, z jeho vnútra potečú prúdy živej vody.“ (Ján 7,37-38)

Vlastniť opravdivú lásku v srdci nedokáže človek vlastnou snahou ani úsilím, disciplínou, či vzdelaním. Láska pramení z Boha a musí byť od Boha vliata do našich srdc.

Chceš lásku? Choď k Ježišovi, k prameňu večnej lásky a napi sa. „Ale kto sa napije z vody, ktorú mu ja dám, nebude žízniť naveky. A voda, ktorú mu dám, stane sa v ňom prameňom vody prúdiacej do večného života.“ (Ján 4,14)
Ľudské srdce nespozná pokoj, pokiaľ sa nenapije z tohto prameňa dokonalej lásky. Potom dovoľ, nech táto láska tečie z tvojho srdca k iným ľuďom. Ak to dovoľíš, bude prinášať život a zmení svet na „Rajskú záhradu“.

Pane Ježišu, smädný som po Tebe. Žena, Samaritánka, Ťa prosila o vodu, a Ty si povedal, že kto sa napije z vody, ktorú Ty dávaš, nebude žízniť naveky. Daj sa aj mne napit' z prameňa vody prúdiacej do večného života, aby som viac nebol smädný. Amen

**Lebo Baránok, čo je v strede pred trónom, bude ich pást' a privedie ich k prameňom vôd života. A Boh im zotrie z očí každú slzu.
(Zjavenia 7,17)**

Bez Krista niet spásy

„Kristus zomrel za naše hriechy.“ (1.Korint'anom 15,3)

Väčšina ľudí na Slovensku ešte stále verí v Boha. Mnohí Boha uznávajú ako Stvoriteľa a Pôvodcu všetkého. Avšak je veľa takých, ktorí Ježiša Krista nepovažujú za veľmi dôležitého. Pre niektorých je Ježiš dobrý iba ako učiteľ, ušľachtilý morálne čistý človek, ktorého je hodné napodobňovať, lebo ohlasoval dobré princípy.

Kto však takto zmýšľa a žije, je na veľkom omyle. Veriť v existenciu a určité vlastnosti Boha je viera pohana. Veriť v Starú zmluvu a očakávať Toho, ktorý má prísť je viera židov. Veriť, že Kristus sa obetoval za naše hriechy, je viera kresťana.

Bez Krista sa nikto nemôže zmieriť s Bohom. Jeho smrť na kríži je jedinou možnosťou k odpusteniu hriechov. Ježiš nás svojou obeťou vykúpil, posvätil a ospravedlnil. Niet inej cesty. V Božej sláve bude mať miesto len ten, kto bol Spasiteľovou krvou očistený od všetkých hriechov. „Lebo všetci zhrešili a nemajú Božiu slávu.“ (Rimanom 3,23) Nikto sa nemôže zachrániť sám! Náš Spasiteľ Boh nás „zachránil nie pre skutky spravodlivosti, ktoré sme urobili, ale podľa svojho milosrdenstva“. Nie sme spasení preto, čo robíme my, ale preto, čo urobil Kristus!

Boh pripravil dokonalý plán na našu záchranu. „Kristus zomrel za naše hriechy“ (1.Korint'anom 15,3). „Aby každý, kto verí v neho mal večný život.“ (Ján 3,15) Čo má teda urobiť človek? Prijat' Boží úsudok o sebe, „kajať sa a veriť evanjeliu“ (Marek 1,15). Dnes ešte môžeš byť zachránený: „Hľa, teraz je deň spasenia!“ (2.Korint'anom 6,2). „Ak svojimi ústami vyznáš Pána Ježiša a vo svojom srdci uveríš, že Boh ho vzkriesil z mŕtvych, budeš spasený (Rimanom 10,9).

Kto si s myslí, že on výkupné dielo Ježiša Krista nepotrebuje, tomu raz Boh povie: „Priateľu, ako si sem vošiel, veď nemáš svadobné rúcho? A vyhodia ho do vonkajšej tmy.“ (Matúš 22,12) Jeden posmievač sa raz spýtal: „Kde je to vaše peklo?“ Dostal odpoveď: „ Na konci života, v ktorom človek zavrhol Krista.“

Bože, ďakujeme Ti za dar viery, že sme mohli spoznať Tvojho Syna Ježiša Krista, ktorý je Cesta, Pravda i Život. Nikto, kto v Neho verí, nezahynie, ale bude mať večný život. Ďakujeme Ti za Tvoju vzácnu milosť. Amen

Čo ponúkneš Bohu?

„Dobroreč Hospodinovi, moja duša, nezabúdaj na nijaké z Jeho dobrodení!“ (Žalm 103,2)

Boh daroval každému človeku na svete vzácny dar nevyčísliteľnej hodnoty. Nebeský Otec nám daroval svojho syna Ježiša, nášho Spasiteľa a s Ním odpustenie hriechov, obnovenie strateného vzťahu, ktorý sa začína v Ježišovi a trvá naveky.

Okrem tohto najvzácnejšieho daru sme v balíčku dostali od Boha aj ďalšie dary. Dary Ducha Svätého, ktoré nám dal, aby sme Mu nimi mohli prinášať radosť. Tieto dary nás majú naučiť viac milovať, viac sa radovať, mať viac pokoja, trpezlivosti, láskavosti a dobrotivosti, vernosti, jemnosti a sebakontroly. (Galatňanom 5,22-23)

Ak by sme my mali obdarovať Boha, čo by sme Mu dali? Aký dar by sme Mu ponúkli? Je iba jeden dar, ktorý môžeme dať Bohu a tým je naše srdce.

Drahý Bože, ďakujeme Ti za ten najvzácnejší dar, ktorý si nám dal, za Tvojho Syna Ježiša. V Ňom si nám daroval všetko. Mudrci priniesli Ježišovi dary, čo Mu môžeme dať my? Môžeme Mu dať iba svoje srdce a chvály, ktoré budú vychádzať z našich úst na Božiu slávu. Ukazuj nám, prosím, čo chceš od nás najviac. Amen

**Keď Boh
hľadá niekoho,
koho by
mohol použiť,
tak sa pozerá
na srdce,
nie na
dátum narodenia.**

Hlásaj evanjelium!

Ako počuli o vzkriesení z mŕtvych, niektorí sa posmievali, iní hovorili: „Vypočujeme ťa o tom inokedy.“ Tak Pavol spomedzi nich odišiel. No niektorí muži sa pripojili k nemu a uverili. (Skutky 17,32-34)

Ked' apoštol Pavol na svojej druhej misijnej ceste navštívil Atény, bol prekvapený gréckym kultom bohov, s ktorým sa tam stretol. Mesto Atény je v mnohom podobné prostrediu, v ktorom sa denne pohybuje aj my sami. Aj v našom národe je mnoho ľudí, ktorí nosia vo svojom srdci oltár „Neznámemu Bohu!“

Pred svojim obrátením by Pavol považoval týchto ctiteľov modiel za nečistých, Bohom odsúdených. Teraz ich však pokladal za Božie deti, ktoré čakajú na svetlo pravdy. Oltár s nápisom „Neznámemu bohu“ mu dal príležitosť zvestovať pravého Boha a povedať im evanjelium o Ježišovi Kristovi. Nebol k nim prísny a neodsudzoval ich. V ten deň Pavol nepresvedčil všetkých, ale zopár ľudí ho nasledovalo a zasial semienka u iných, ktorí ho žiadali, aby ho mohli znova počuť.

Myslíš si, že ak by apoštol Pavol dnes navštívil naše mestá, naše dediny, naše domácnosti, že by nebol prekvapený, s čím by sa tu stretol? Našiel by ľudí, ktorí slúžia internetu, televízii, okultizmu, ľudí ktorí žijú vo voľných zväzkoch v smilstve, v cudzoložstve; ľudí, ktorí sa ženu za bohatstvom, kariérou nehľadiac na nič. Divil by sa, čo je to za spoločnosť, ktorá prijíma zákony, ktoré odporujú Božím prikázaniam, zákony, ktoré sa priam vysmievajú Bohu.

Nemusíš mať Pavlovu výrečnosť, aby si mohol šíriť Ježišovo poslanstvo nádeje. Tvoje vlastné slová, ktoré budeš hovoriť s láskou, môžu niekomu zmeniť život, najmä ak sú posilnené svedectvom tvojho života. Mnoho ľudí hľadá cestu a nenájde sa nikto v ich okolí, kto by im o tej ceste povedal. Povedz Bohu, že s ním chceš spolupracovať. Možno použije práve tvoje ústa, aby v pravej chvíli niekoho povzbudil.

Boh nás volá. Sme súčasťou Jeho plánu, aby v srdciach tých, ktoré Ho hľadajú, zapálil oheň Ježišovej lásky. Aj keď len jeden, jediný človek uverí evanjeliu, tak tvoje úsilie nebolo zbytočné.

Drahý Ježišu, pomôž nám, aby sme v Tvojom mene nebojáčne povstali a zanesli evanjelium všetkým tým, ktorí Ťa ešte nepoznajú, aby aj oni mohli prísť k spravodlivosti. Amen

Ježišov učeník

„Či nie, keď lámeš chudobným svoj chlieb, potulných bedárov zavedieš do domu, ak vidíš nahého, zaodeješ ho a pred svojím telom sa neskrývaš? Vtedy ako zora vypukne ti svetlo a uzdravenie ti náhle vyklíči: bude ťa predchádzať tvoja spravodlivosť a Pánova sláva uzavrie tvoje rady.“ (Izaiáš 58,7-8)

Raz sa jeden kresťan takto sťažoval svojmu pastorovi: „Snažím sa svedčiť ľuďom a priviesť ich do kresťanského spoločenstva a tu mi jeden otvorene povedal, že ho nezaujímá náboženstvo. Bol som prekvapený, že sú ľudia, ktorých nezaujímá Boh a Božie Slovo.“ Pastor mu na to odpovedá: „On ti nepovedal, že ho nezaujímá Božie Slovo. On ti povedal, že ho nezaujímá náboženstvo.“

Náboženstvo je súhrn ľudských správaní, noriem a tradícií. Náboženstvo je mŕtve, lebo je spravované ľudskou vôľou a politikou. Svet je sýty náboženstva. Svet chce vidieť živého Ježiša v nás, zjaveného v láske a v skutku. Pán Ježiš nábožným farizejom povedal: „Beda vám...“ Takýto výrok isto nechceš počuť aj ty!

Náboženstvo ľudí nepriťahuje, ale „keď lámeš chudobným svoj chlieb, potulných bedárov zavedieš do domu, ak vidíš nahého, zaodeješ ho a pred svojím telom sa neskrývaš. Vtedy ťa bude predchádzať tvoja spravodlivosť“ a vtedy sa zjaví Pánova sláva a niekoho sa dotkne a on povie: „Aj ja to chcem mať! Chcem byť Ježišov učeník.“

Pane, všade okolo nás je mnoho tých, ktorí potrebujú našu pomoc. Otvor nám srdcia aj peňaženky, nech je v nás túžba pomáhať, aj sa podeliť. Nech Ťa, Pane, v našich dobrých skutkoch spoznajú všetci hladní, aby si ich mohol nasýtiť chlebom večného života. Amen

Chceš zostať v Božej láske?

„Ak budete zachovávať moje prikázania, ostanete v mojej láske.“ (Ján 15,10)

Božia láska je nekonečná a vytrvá naveky. Božia láska je tu pre teba nezáležiac na tom, či ju cítiš alebo necítiš, či si ju zaslúžiš alebo nezaslúžiš. Jednoducho je tu vždy. Čo to pre teba znamená závisí od toho, ako na Jeho lásku zareaguješ.

Chceš milovať Toho, ktorý najprv miloval Teba? Potom dodržiavaj Jeho prikázania. Chceš byť priateľom Toho, kto položil Svoj život za Svojich priateľov? Potom dodržiavaj Jeho prikázania. Chceš zostať v Jeho láske a obdržať všetko, čo Ti láskavo ponúka? Potom dodržiavaj Jeho prikázania.

Pane Ježišu, som Tvojím priateľom a chcem urobiť všetko, čo odo mňa očakávaš. Modlím sa, aby si mi dal silu konať, čo mi prikazuješ, aby som mohol zostať v Tvojej láske. Nech ma plnenie Tvojich príkazov vedie k ešte k hlbšiemu priateľstvu s Tebou. Amen

Hľa, tvoj Kráľ prichádza k tebe

„Majte sa na pozore, aby ste nestratili, na čom sme pracovali, ale aby ste dostali úplnú odmenu.“ (2.Jána 1,8)

V jednom svojom príbehu hovoril nemecký evanjelický farár Wilhelm Busch o neprijemnosti, ktorá sa mu stala, keď navštívil Oslo. Dostal sa až do blízkosti kráľovského zámku. Tam bol čulý ruch. Dôstojníci jazdili sem a tam, vojaci sa zoraďovali, mládež zvedavo pozerala. Chystala sa tam významná udalosť - príchod nórskeho kráľa, ktorý mal prísť v plnej sláve, aby otvoril zasadanie parlamentu. Bežnému človeku sa nestáva v živote príliš často, aby mohol naživo uvidieť kráľa. Aj farár Busch mal veľkú radosť z toho, že sa mu raz naskytla takáto možnosť a že predsa uvidí kráľa pekne zblízka. Zrazu sa niečo stalo. Mládež sa niekam rozbehla. Aj farár Busch sa pustil za nimi. Bol zvedavý, čo sa deje. Zbadal ako sa všetci mladí tlačia okolo nejakej výstredne oblečenej a nalíčenej ženy. Opýtal sa ich: „Kto to je?“ Odpovedali mu, že to je jedná veľká filmová hviezda. Nasledovalo meno, ktoré dnes každý poznal, no možno o tridsať rokov nebude znamenať nič. Farár Busch sa rýchlo ponáhlal

naspäť, pretože chcel predsa vidieť kráľa. Ale neskoro, lebo ten už bol medzitým preč. Prepásol príležitosť vidieť ho!

Z tohto príbehu by sme sa mali poučiť. Dávajme si pozor! Zastavme sa, aby sme nepremeškali okamih, keď príde Kráľ! Keď príde na zem kráľovstvo Božie. „Hľa, môj Kráľ prichádza ku mne“, neprechádza iba okolo! A tu nie je reč o nejakom pozemskom kráľovi, ale o Kráľovi nebies a zeme, ktorý pre nás vykonal viac, než si len dokážeme predstaviť. On za nás položil život. Jeho pohľad oslobodzuje svedomie od každej viny. Ponúka nám večný život, pokoj s Bohom, večnú blaženosť.

Náš Kráľ prichádza! „Hľa, tvoj Kráľ prichádza k tebe...“ (Matúš 21,5) Ale je toho toľko v živote, čo odpútava našu pozornosť. Boh nás však varuje: „Majte sa na pozore, aby ste nestratili, na čom sme pracovali, ale aby ste dostali úplnú odmenu.“ (2.Jána 1,8) Zachovajme si vernosť a bdejme! Stojí to za to: „Ak vytrváme, spolu s ním budeme aj kralovať; ...“ (2.Timotejovi 2,12)

Pane Ježišu Kriste, daj, aby sme nestratili to, na čom sme pracovali. Nech nepremeškáme okamžik, keď prídeš znova na zem v moci a sláve ako Pán pánov a Kráľ kráľov. Daj nám silu vytrvať, aby sme mohli spolu s Tebou kralovať. Amen

Otvor okno a načúvaj

„Aké veľké sú Tvoje skutky, Hospodine, prehlboké sú tvoje myšlienky! Nerozumný človek to nechápe, blázon to nepochopí.“ (Žalm 92,6-7)

Všetky zmysly, ktoré nám Boh dal, nám hovoria o Ňom. Boha môžeme spoznávať v Jeho stvorenstve: „...lebo v ňom bolo stvorené všetko na nebi a na zemi, viditeľné i neviditeľné, tróny aj panstvá, kniežatstvá aj mocnosti. Všetko je stvorené skrze neho a pre neho.“ (Kolosanom 1,16) Žijeme vo svete v ktorom sme obklopení viditeľnými, neviditeľnými, hmotnými a duchovnými zázrakmi. Každá žijúca vec, s ktorou sa stretneš, je svedectvom o Bohu. Len otvor svoje okno, pozeraj a počúvaj. Každý zvuk vtáčika, každá vôňa rozpráva niečo o Bohu. Choď von na slnko alebo do dažďa, do tepla či chladu, vetra či bezvetria a žasni. Žasni a uctievaj Toho, ktorý to celé stvoril a ktorý to celé práve v tejto chvíli udržiava Slovom svojej moci: „On je odlesk jeho slávy a obraz jeho podstaty a udržuje všetko svojím mocným slovom“. (Židom 1,3)

Veľký Boh sa zjavil malým ľuďom, aby sme cez tieto stvorené veci mohli o Ňom niečo vedieť. A nie len vedieť, ale skrze stvorenstvo Ho aj spoznať. Ak

pozoruješ prírodu alebo nekonečný vesmír, iste prídeš k záveru, že za tým všetkým niekto musí stáť, že toto všetko musí mať svojho Autora, Pôvodcu, Stvoriteľa. Je nemožné, aby toto všetko okolo nás vzniklo náhodou. Potom ťa to núti rozmýšľať o zmysle života. Núti ťa to klásť si otázky: „Som len produktom náhody, alebo za mojím životom je niečo viac? Skončí sa môj pozemský život, príde smrť a čo potom?“

Diabol nechce, aby si začal rozmýšľať. Robí všetko preto, aby si ostal otupený a zmyslov zbavený. Nechce aby si otvoril okno a počúval. Diabol ťa chce neustále zamestnávať vecami, ktoré zatemňujú tvoju myseľ. Chce ťa oklamať! Láka ťa internetom, televíziou, obchodnými centrami, užívaním si sveta a zábavou. Len aby si nerozmýšľal. V priebehu dejín „zaslepil mysle“ miliónov ľudí. „Im, neveriacim, boh tohto veku zaslepil mysle, aby im nezažiarilo svetlo evanjelia o Kristovej sláve, ktorý je obrazom Boha.“ (2.Korint'anom 4,4) A až dodnes zväzda celú obývanú zem.

Nedaj sa oklamať! Boh nám dal Bibliu – svoje Slovo. V ňom nám oznamuje svoje myšlienky. Skúmaj Božie Slovo, aby si zistil, čo je pravda. Dozvieš sa tam o Ježišovi Kristovi, ktorý sa stal človekom, aby nám zjavil neviditeľného Boha. A nielen to, ale aj že Ježiš prišiel na svet ako Spasiteľ. On chce pomôcť každému, kto Ho o to prosí.

Očakávaj však boj. Diabol chce, aby si bol hlúpy, aby si sa nechal rozptýliť, aby si sa obával vymyslenej budúcnosti a aby si bol oklamáný jeho virtuálnou, pokrivenou napodobeninou Božieho pravdivého sveta. Ale nenechaj sa oklamať! Ponor sa najskôr do knihy Písem a potom choď von do knihy prírody, alebo otvor okno a načúvaj. Načúvaj ako ti všetko hovorí o sláve Božej.

Bože, Ty si nad všetkým a nad všetkým slávne vládneš. Nebo i zem, aj každé stvorenie svedčí o Tvojej sláve, Ty si mocný Kráľ. Ďakujeme Ti za všetko, čo si stvoril, za všetky dobré veci, ktorými si nás požehnal.
Amen

Raduj sa v Pánovi!

„Dobrý a verný sluha; bol si verný nad málom, ustanovím ťa nad mnohým: vojdí do radosti svojho pána.“ (Matúš 25,21)

Mnohí ľudia, ktorých stretávam v každodennom živote, či už sú to príbuzní, známi alebo kolegovia v práci sa neustále sťažujú. Alebo im chýbajú peniaze, iní sú zase nedocenení, ďalším niekto krivdí alebo im ubližuje, niektorí nemajú šťastie, chýba im láska a mnoho ďalších vecí. Keď je horúco nadávajú, že je horúco, keď je zima, nadávajú, že je zima. Ak neprší, nadávajú, že neprší a ak začne pršať, nadávajú, že prší.

Asi nebudem ďaleko od pravdy, keď poviem, že sa s veľkou pravdepodobnosťou stretol každý človek s takými „sťažovateľmi“. Jeden môj bývalý kolega v práci mi rozprával, že čítal reportáž o ľuďoch, ktorí sú odsúdení na doživotie. Bola im položená otázka, po čom najviac túžia. Odpovede ho veľmi prekvapili. Samozrejme, ak nepočítame túžbu dostať sa von. Túžili po tom, aby ešte mohli vidieť lúky, stromy... Opisujú, že za tých 15 - 20 rokov vôbec necítili, ako na nich padá dážď, nevideli hviezdy alebo Mesiac. Chceli by jesť reďkvičku... Túžili po tých najobyčajnejších veciach, ktoré ak máme, tak si ich vôbec nevážime a považujeme za samozrejmú.

Ak sa nedokážeme radovať zo všetkého, čím nás Boh požehnal a neďakujeme Bohu za to, že patríme medzi 10% vyvolených na tejto zemi, ktorí majú všetko, čo ešte chceme? Nevieme sa tešiť z malých vecí a túžime po veľkých. Božie Slovo nám hovorí: „Radujte sa v nádeji. V súžení buďte trpezliví, v modlitbe vytrvalí.“ (Rimanom 12,12) „Ustavične sa radujte v Pánovi. Opakujem: Radujte sa!“ (Filipanom 4,4)

Až keď prídeme o niektoré „bežné“ veci, tak si uvedomíme, aké vzácne boli, ale my sme ich pre svoju slepotu nevideli. Nepohrdajme malými vecami, ktorými sme boli požehnaní, lebo Boh od nás očakáva vernosť v malých veciach. Veľké veci často začínajú v malom, ale ich úžitok a požehnanie môže byť obrovské. Ak budeme verní v malom, Boh nám dá veľké veci: „dobrý a verný sluha; bol si verný nad málom, ustanovím ťa nad mnohým: vojdí do radosti svojho pána.“ (Matúš 25,21)

Bože, Pane náš, toľko dobrého si stvoril pre človeka. Toľko Tvojich darov sme si užívajú. Toľko úžasnej pestrosti je vôkol nás. Ďakujeme Ti za všetko. Amen

**Vystúp na prvý schod
s vierou.**

**Nemusíš vidieť
celé schodisko,
jednoducho vystúp
na prvý schod.**

V čom je tvoja istota?

„Ježiš Kristus je ten istý včera i dnes a naveky!“ (Židom 13,8)

Niet človeka na svete, ktorý má rád neistotu. Neistota zožiera a trápi. Potrebujeme istotu, niečo spoľahlivé, niečo o čo sa môžeme oprieť. A keď nič také neexistuje, tak sa sami pre seba pokúšame niečo také vytvoriť. Otázkou je: V čom je zakotvená naša istota? Spoliehame sa na nejakú hmotnú oporu, majetok? Potom musíme počítat s tým, že ho môžeme stratiť. Alebo sa spoliehame na svoju dobrotu, na svoj dobrý charakter, na svoju lásku k ľuďom a dobročinnosť? Táto kotva možno vydrží trochu dlhšie, ale aj ona raz padne, keď sa na konci svojho života budeme zodpovedať Bohu. „Lebo niet na svete človeka, ktorý by bol taký spravodlivý, že by konal iba dobré a nedopustil by sa hriechu.“ (Kazateľ 7,20)

Alebo sa spoliehame na svoje náboženstvo, na svoju pobožnosť? Takáto kotva povolí, keď prídu do nášho života búrky. Ani takáto „istota“ neobstojí pred Bohom. Existuje však jedna istota, ktorá je pevná a ktorá obstojí v každom čase. Tou istotou je Ježiš Kristus! On jediný nám môže v tomto svete plnom nepokoja dať skutočnú istotu. Kto uverí v Neho, Spasiteľa hriešnikov, nájde pokoj, odpočinok, bezpečie a istotu. O takej istote hovorí apoštol Pavol: „A som si istý, že ani smrť, ani život, ani anjeli, ani kniežatstvá, ani prítomnosť, ani budúcnosť, ani mocnosti, ani výška, ani hĺbka, ani nijaké iné stvorenie nás nebude môcť odlúčiť od Božej lásky, ktorá je v Kristovi Ježišovi, našom Pánovi.“ (Rimanom 8,38-39)

On je tou istotou vzácnou! Len Kristovi môžeme plne dôverovať v každej situácii a za každých okolností počítat s Jeho láskou a s Jeho súcitom. On nám pomáha niesť každú bolesť a môže porozumieť každému utrpeniu. Vo svojej vernosti sa nikdy nemení, tak v prítomnosti, ale aj keď ide o Jeho prísľub, že nás skoro zoberie z tohto miesta utrpenia a sĺz. Potom budeme večne zakúšať Jeho lásku a večne sa Mu klaňať.

Drahý Bože, iba Ty nám môžeš dať vzácnu istotu, lebo Ty si taký istý včera, dnes aj naveky. Ďakujeme, že Ti môžeme plne dôverovať a tešíme sa na čas, keď sa Ti budeme klaňať a zakúšať Tvoju lásku na mieste večnej radosti. Amen

Pravá zbožnosť

„... Ja som medzi vami Ten, čo obsluhuje“ (Lukáš 22,27).

„Ja som medzi vami Ten, čo obsluhuje.“ Tento výrok Pána Ježiša hovorí o Jeho pokore. „On, hoci má božskú prirodzenosť, nepridŕžal sa svojej rovnosti s Bohom, ale zriekol sa seba samého, vzal si prirodzenosť sluhu.“ (Filipanom 2,7) Pán Ježiš neprišiel na svet na to, aby bol obsluhovaný, ale aby slúžil tým, ktorých prišiel hľadať a spasiť. „Lebo Syn človeka prišiel hľadať a zachrániť, čo sa stratilo.“ (Lukáš 19,10). Jakub hovorí: „Čistá a nepoškvrnená nábožnosť pred Bohom a Otcom je: navštevovať sirotu a vdovu v ich tiesni a zachovať sa nepoškvrneným od tohto sveta.“ (Jakub 1,27)

Ak bol Pán Ježiš ochotný robiť pre svojich nasledovníkov aj špinavú prácu - ako umývanie nôh, ktoré mali bez pochyby ušpinené (Ján 13,1-17) – môžeme aj my bez šomrania pomáhať tým, ktorí to potrebujú. Môže to byť jedinečná príležitosť odzrkadľovať Ježišovo srdce služobníka a Jeho lásku. Ak majú ľudia na nás požiadavky, sú to možnosti, ako sa stať viac podobnými Kristovi, ktorý slúžil svojim nasledovníkom a položil za nich aj svoj život. Ak pomôžeme sirotám, vdovám v ich tiesni alebo navštívime chorých, tak je to v Božích očiach čistá a nepoškvrnená nábožnosť.

Pane, často je ťažké napínať potreby druhých. Pomôž nám stať sa viac podobnými Tebe, aby sme boli ochotní prejavovať Tvoju lásku v službe tým, ktorí to potrebujú. Pomôž nám nájsť si čas pre službu sirotám, vdovám a navštevovať chorých. Nauč nás milovať bezpodmienečne a nečakať nič späť. Amen

Stojíš pri kríži alebo pri Kristovi?

Keď prišli na miesto, ktoré sa volá Lebka, ukrižovali jeho i zločincov: jedného sprava, druhého zľava. Ježiš povedal: „Otče, odpusť im, lebo nevedia, čo robia.“ Potom hodili lós a rozdelili si jeho šaty. Ľud tam stál a díval sa. Poprední muži sa mu posmievali a vraveli: „Iných zachraňoval, nech zachráni aj seba, ak je Boží Mesiáš, ten vyvolenec.“ Aj vojaci sa mu posmievali. (Lukáš 23, 33-36)

Vojaci kričali: „Ty si Kráľ Židov, zachráň sám seba.“ Nábožní vodcovia vraveli: „Zachránil iných, nech zachráni seba.“ Ľudia, ktorí sa prišli pozrieť na ďalšie utrpenie na kríži hovorili: „Ak si Syn Boží, zostúp z kríža.“

Aké ťažké a cynické slová plné nenávisti. Či nestačilo, že bol pribitý na kríž? Či nestačilo, že bol bičovaný a že Mu tnie rozodieralo hlavu? Či nestačilo, že bol považovaný za zlodeja? Niektorým to stále nestačilo a museli Ho raniť ešte aj slovami.

Vojaci hádžu kocky, hrajú o Ježišovo rúcho, zaujímajú sa len o svoj zisk. Krv tečie, žiada sa Mu uhasiť smäd, trpí bolesť... Všetci boli blízko pri kríži a predsa boli tak ďaleko od Krista.” Ale či sme my iní? Všetci stojíme pri kríži, len otázka znie, stojíme aj pri Kristovi?

Hra, ktorú vojaci hrali a hra, ktorú hráme my, je veľmi podobná. Tá podobnosť vzbudzuje hrôzu. Čo si Ježiš myslel? Čo si myslí dnes? Ešte dodnes sa kocka hádže. Stojíš pri Kristovi alebo pri kríži a hráš o Jeho rúcho?

Pane Ježišu, často krát o sebe prehlasujeme, že sme kresťania, ale svojimi hriechmi Ťa znova a znova pribíjame na kríž. Hráme kocky o Tvoje rúcho, privlastňujeme si Tvoje zásluhy, túžime po Tvojej sláve a moci, namiesto toho, aby sme v pokore pokľakli pod Tvoj kríž a vyznávali, že Ty si skutočne Boží Syn, ktorý zomrel za naše hriechy. Odpusť nám to a daj nám silu odolávať pokušeniu diavla. Pomôž nám vzdať sa pýchy a nauč nás žiť v poslušnosti a pokore. Amen

Láska nikdy nezanikne

„Láska nikdy nezanikne.“ (1.Korint'anom 13,8)

Pán Ježiš nás svojim skutkom, obeťou a víťazstvom všetkých vykúpil. Jánovo svedectvo o Ňom hovorí: „Miloval svojich, až do konca ich miloval“ (Ján 13,1). Kristova láska je bezpodmienečná. Nečaká odmenu, ani nevytýka. Ten, kto má zjavenie tejto lásky je skutočné Božie dieťa. Slovo hovorí, „Láska nikdy nezanikne.“ Táto láska je nákazlivá. Kto miluje Boha, túži milovať aj blížneho svojho. V Písme je krásny výrok “navzájom sa milovať“. „ Kto miluje blížneho, naplnil zákon“ (Rimanom 13,8).

Toto je dokonalosť, keď milujeme blížneho. Sudca kladie ruku na ústa a nesúdi ťa. Avšak ak súdime, budeme súdení. Zjavenie Božej lásky je to najväčšie zjavenie a nesie v sebe večný život, pretože láska nikdy nezanikne.

Pane, ďakujeme Ti, že nás miluješ nepodmienečnou láskou. Zjavenie tejto Tvojej lásky je tým najväčším zjavením, ktoré v sebe nesie život. Ty si nám prikázal milovať Boha a milovať blížneho svojho, lebo kto miluje, naplnil zákon. Nauč nás tak milovať, ako Ty miluješ, aby Tvoja láska bola v nás. Amen

**Cieľom prikázania je láska, vychádzajúca z čistého srdca, dobrého svedomia a úprimnej viery.
(1.Timotejovi 1,5)**

Sloboda v Kristovi

„Až keď vás Syn vyslobodí, budete naozaj slobodní.“ (Ján 8,36)

Jedna rozprávka z Blízkeho Východu hovorí o tom, že jedného dňa chudobný sedliak dobehol ku svätému mužovi, ktorý oddychoval v tóni veľkého stromu. „Kameň, kameň, daj mi kameň!“ kričal. „Aký kameň?“ spýtal sa svätý človek. „V noci sa mi prisnilo, že stretnem človeka, ktorý mi dá drahý kameň. Ten kameň ma urobí bohatým. A to navždy.“ - odpovedal. Svätý človek siahol za taškou. Začal sa v nej prehŕňať a po krátkom čase vybral z tašky drahý kameň. „Mal si na mysli tento kameň?“ opýtal sa a podal mu ho. „Našiel som ho na ceste pred určitým časom. Pravdaže ti ho dám.“ Sedliak s údivom obdivoval drahý kameň. Bol to diamant. Najkrajší aký doteraz videl. Hádám najkrajší na celom svete! Zobral si ho a odišiel. V tú noc sedliak prebdel na svojej posteli, nedokázal zaspáť. Nemohol spať ani nasledovné noci. Nakoniec znovu prišiel za svätým človekom a povedal: „Tu máš svoj drahý kameň, a daj mi to, čo ti umožnilo, aby si sa takého kameňa tak ľahko zriekol!“ „Sloboda je možnosť zrieknuť sa“ - povedal svätý človek.

Možno aj ty vlastniš niečo, čo ti nedá spokojne spať. Niečo, čoho si otrokom a nevieš ako sa toho zbaviť. Chceš byť od toho oslobodený? Neži už ďalej v otroctve, ale poď ku Kristovi! Iba On ti môže dať skutočnú slobodu. „Až keď vás Syn vyslobodí, budete naozaj slobodní.“ (Ján 8,36)

Drahý Pane, tam kde je Tvoj Duch, tam je sloboda. Prosíme Ťa, oslobod' nás od všetkých závislostí, ktoré nám spôsobujú trápenia. Oslobod' nás od hriešnych túžob, závislosti na majetku, od túžob po márnostiach, od lásky k peniazom a materiálnym veciam. Prosíme, daj nám spoznať skutočnú slobodu a daj nám silu zrieknuť sa všetkého, čo nás ťaží a čo nám bráni prísť k Tebe, aby sme mohli zažiť, čo znamená byť v Tebe naozaj slobodný. Amen

Vlož svoje starosti do Božích rúk

„O nič nebud'te ustarostení. Ale vo všetkom modlitbou, prosbou a so vzdávaním vďaky prednášajte svoje žiadosti Bohu. A Boží pokoj, ktorý prevyšuje každú chápanosť, uchráni vaše srdcia a vaše mysle v Kristovi Ježišovi.“ (Filipanom 4,6-7)

Ustarostené srdce nám často bráni posudzovať veci správne. Namiesto toho, aby sme dôverovali Bohu, bývame často naplnení nepokojom a úzkosťou. Potom urobíme to prvé, čo nám napadne, to ale zvyčajne nebýva tým najlepším riešením. Oveľa lepšie je zariadiť sa podľa Božej rady a za všetko sa modliť. Môžeme prosiť o najmenšie aj najväčšie veci. Božia starostlivosť zahŕňa naše telesné, duševné aj duchovné potreby. Myslí na všetko. U Boha nie je nič príliš malé, ani príliš veľké.

O nič nebud'me ustarostení, ale všetko v modlitbe, s prosbou a vďakou predkladajme Bohu. A Boží pokoj, ktorý prevyšuje našu chápanosť uchráni naše srdcia a naše mysle v Ježišovi Kristovi.

Drahý Bože, odpusť nám, že v mnohých našich starostiach sa spoliehame príliš na seba a zabúdame na Teba. Naša ustarostenosť nám bráni posudzovať veci správne. Nauč nás viac Ti dôverovať a pochopiť, že na Teba sa môžeme spoliehať v malých aj veľkých veciach, lebo u Teba nie je nič príliš malé alebo veľké. Odpovedz nám, prosíme, na naše modlitby, aby si ochránil naše srdcia a mysle v Ježišovi Kristovi, v ktorom si nám daroval všetko. Daj nám zažiť Boží pokoj, ktorý prevyšuje všetko naše chápanie. Amen

Počuješ Ježišove tiché klopanie?

„Hľa, stojím pri dverách a klopem. Kto počúvne môj hlas a otvorí dvere, k tomu vojdem a budem s ním večerať a on so mnou.“ (Zjavenia 3,20)

Pred 2000 rokmi stáli dvaja chudobní ľudia pri dverách nocľahárne v Betleheme. Hostinský ich však poslal preč. Nebolo už pre nich miesta. A tak sa Pán Ježiš, Boží Syn, ktorý prišiel z neba a stal sa človekom, narodil kdesi v prístrešku pre zvieratá. Nebolo pre Neho miesto. Asi o 30 rokov neskôr klopal Pán Ježiš u ľudí v Jeruzaleme. Nikto však Jeho klopanie nepočul, nikto nevidel, ako nad tým mestom plakal. Z Jeruzalemu Ho vyhodili. Musel nevinne zomrieť potupnou smrťou na kríži Golgoty.

Nezostal však v hrobe, ale vstal z mŕtvych a vrátil sa do neba. Ešte stále klope na zatvorené dvere. Nepočuješ Ho? Je to tiché klopanie na dvere tvojho srdca. Prosí ťa, aby si Ho vpustil. Môžeš Mu odpovedať: „Už je obsadené!“ Môžeš sa k Nemu obrátiť chrbtom a zaoberať sa ďalej pominuteľnými vecami, ktoré ťa priťahujú. Azda Jeho klopanie vôbec nepočuješ, pretože ho prehlasujú iné hlasy a zvuky. A On napriek tomu ešte stále klope, láskavo a naliehavo.

Nechceš Mu dnes otvoriť a pozvať Ho, aby vošiel aj do tvojho srdca a života?

Pane Ježišu, Ty si prišiel na túto zem ako Baránok, ktorý sníma hriechy sveta. Zomrel si na kríži a vstal si z mŕtvych, aby si nás, hriešnych ľudí vykúpil. Aj dnes klopeš na dvere ľudských srdc a čakáš, kto Ti otvorí. Pane Ježišu, náš Spasiteľu, otváraj uši hluchým, aby počuli Tvoje tiché klopanie a otvorili Ti dvere svojho srdca, aby si mohol zachrániť to, čo by bolo zahynulo. Amen

**Želať si zmenu
nič nezmení.
Rozhodnúť sa
teraz hneď k činu,
zmení všetko.**

Ježiš, záchranca hriešnikov

**„Neprišiel som volať spravodlivých, ale hriešnikov, aby sa kajali.“
(Lukáš 5,32)**

Pán Ježiš sa stretával aj s colníkmi a hriešnikmi. Keď farizeji a ich zákonníci šomrali a hovorili jeho učeníkom: „Prečo jete a pijete s mýtnikmi a hriešnikmi?“ Odpovedal im Ježiš: „Lekára nepotrebujú zdraví, ale chorí. Neprišiel som volať spravodlivých, ale hriešnikov, aby sa kajali.“ (Lukáš 5,30-32)

Ježiš je tu pre všetkých, ktorí si uvedomujú svoje chyby a potrebujú pomoc. Colníci a hriešnici viedli nespravodlivý a zlý život a veľmi dobre vedeli, že to nie je v poriadku. Preto boli priťahovaní milosťou, ktorú im Spasiteľ prinášal. V Jeho prítomnosti boli ochotní činiť pokánie zo svojich hriechov a potom zakúsili odpúšťajúcu milosť.

Ako si na tom ty? Až dodnes platia Kristove slová: „Neprišiel som volať spravodlivých, ale hriešnikov, aby sa kajali.“(Lukáš 5,32) Nikto nie je vylúčený z Jeho zachraňujúcej milosti. Každý, kto príde k Ježišovi ,činí pokánie zo svojich hriechov, odsúdi ich ako zlé, je Spasiteľom Ježišom omilostený.

Nakloň, Pane, svoj sluch a vyslyš ma, lebo som hriešny, biedny a chudobný. Počuj moju modlitbu, všimni si hlas mojej úpenlivej prosby. Zmiluj sa nado mnou, očisti ma od všetkých mojich hriechov. Amen

**Kajajte sa teda, obráťte sa, aby sa zotrelí vaše hriechy.
(Skutky 3,19)**

Láska v praxi

„... Nemilujme slovom ani rečou, ale skutkom, opravdivo.“ (1.Jána 3,18)

Prest'ahovanie našej novej kazateľky Svetlany z Veľkých Kapušian do Michaloviec malo vplyv na celú jej rodinu. Dotklo sa aj života ich dcéry Kláriky, pre ktorú bolo treba nájsť novú školu. Vďaka Bohu sa to podarilo a v školskej družine si našla aj dve nové kamarátky – Angeliku a Eriku. Sú to dvojičky plné života a s Klárikou si ihneď „sadli“.

Život sa s nimi nemaznal a ich životná situácia nie je vôbec ľahká. Žijú s mamkou a starými rodičmi vo veľmi skromných podmienkach a dá sa povedať, že nad každým eurom musia veľmi dobré porozmýšľať, na čo ho použijú. Mamka s dcérami prijali naše pozvanie a ak môžu, chodia k nám do zboru. S nimi prišiel do zboru aj nový život a hneď si ich každý oblúbil.

Keďže ich situácia nie je vôbec ľahká, tak sme sa rozhodli, že im pomôžeme. Svetlanin manžel Attila im pozháňal zachovalý nábytok. Odišla im aj chladnička, tak sa urobila zbierka a vyzbieral sa určitý obnos peňazí. Stále to však nestačilo a tak sme sa naďalej v tejto veci modlili a Boh odpovedal. V akcii bola chladnička, na ktorú sa vyzbieralo dosť finančných prostriedkov.

Apoštol Ján hovorí: „Ak však niekto... vidí svojho brata v núdzi, a zatvorí si pred ním srdce, ako v ňom môže byť Božia láska?“ (1.Jánov 3,17). Ak robíme, „čo sa Bohu páči“ môžeme počítať s Jeho prísľubom pomoci. Všetci sme boli šťastní, že sa podarilo nájsť a kúpiť vhodnú chladničku podľa vyzbieraných peňazí. Radosť pri jej odovzdávaní bola obojstranná.

„Nemilujme slovom ani rečou“, ale majme svoje srdcia otvorené pre núdzných, ktorí potrebujú našu pomoc. Naša láska k Bohu sa cez túto pomoc stane skutočnou.

Pane, prosím otvor nám oči, aby sme videli potreby druhých. Otvor naše srdcia pre ľudí a použi naše ruky aj naše prostriedky, aby sme im mohli pomôcť v čase núdze. Amen

Ako spoznať Boha?

„Ja som Pán a iného niet, okrem mňa nieta Boha.“ (Izaiáš 45,5)

Ktosi raz povedal: „Sú dve cesty ako spoznať Boha. Jedna začína u človeka a uvádza dôkazy smerom nahor. Druhá začína u Boha, uvádza dôkazy smerom nadol a zahŕňa Jeho zjavenie nám ľuďom.“

Keď začneme u človeka a argumentujeme smerom nahor, zamestnávame sa ľudskými predstavami o Bohu. Konečným produktom toho je modla – Boh podľa našich predstáv. Mnoho ľudí dáva takému obrazu o Bohu prednosť pred skutočnosťou, pretože chcú mať Boha, ktorý je tolerantný k hriechom v ich živote. Boh však taký nie je! Je to ta istá ilúzia ako myšlienka, že kus dreva alebo kameňa mi môže pomôcť.

Ak chceme skutočne poznať kto je Boh, musíme ísť tou druhou cestou a zamestnávať sa tým, ako sa nám On zjavuje. Poznávame Ho vo stvorení, lebo On stvoril všetko čo je nebi aj na zemi. Mnoho divov prírody nesie pečať Božej múdrosti a všemohúcnosti. Aby sme ešte lepšie mohli spoznať, aký je Boh, prišiel Jeho Syn Ježiš Kristus ako človek na zem, aby nám zjavil neviditeľného Boha. V Ježišovi nám Boh ukázal, že On je svätý a milostivý. Odsudzuje všetko zlé a prevrátené v našom živote, ale omilostňuje každého, kto vyzná svoje hriechy a uverí vo Vykupiteľa Ježiša Krista.

Bože, Ty si Pán a niet iného okrem Teba. Ty si Boh Svätý, Spravodlivý a Milostivý. Ďakujeme, že sme Ťa v Tvojom Synovi Ježišovi mohli spoznať a skrze Neho prijať nezaslúženú milosť. Amen

**Keď Boh
hľadá niekoho,
koho by
mohol použiť,
tak sa pozerá
na srdce,
nie na
dátum narodenia.**

Nebráň sa Božej láske

„... aby ste ... mohli ... poznať Kristovu lásku, ktorá presahuje každé poznanie ...“ (Efežanom 3,19)

Aká je Kristova láska? Predobraz tejto lásky nájdeme vo vzťahu Ozeáša k jeho manželke Gomer. Ona pobehovala od jedného milenca k druhému, zničila jeho život. Bola bez prostriedkov a bola daná na predaj na trhu otrokov. Hádajte, kto ju prišiel kúpiť? Ozeáš, ktorý si nikdy nedal dolu svoj snubný prsteň. (Ozeáš 3,2)

Boh si používa tento príbeh na to, aby ilustroval svoju vytrvalú lásku k nám. Pán riekol: „Choď a miluj ženu, ktorá má milenca a cudzoloží, ako Pán miluje synov Izraela, hoci sa oni obracajú k iným bohom...“ (Ozeáš 3,1).

Božiu lásku si nemôžeš získať tým, že budeš očarujúci, ani ju nemôžeš stratiť tým, že budeš prehrávať. Ale môžeš byť slepý a brániť sa jej. Nerob to!

Drahý Bože, Ty si milosrdný Otec, ktorý miluje každé svoje dieťa, aj keď si to nezasluhuje. Tvoja láska k nám je bezpodmienečná a presahuje každé ľudské poznanie. Otvárame sa tejto láske a chceme zakúsiť Tvoju dobrotu a milosrdenstvo. Nechceme sa už vzdáľovať od Teba, ako sa vzdáľuje márnratný syn z domu svojho otca, ale sa chceme navrátiť k Tebe. Do Tvojich rúk, vkladáme svoju nádej. Len Ty nás môžeš zachrániť pre večný život. Amen

Ale keď sa zjavila dobrota Boha, nášho Spasiteľa, a jeho láska k ľuďom, spasil nás nie pre spravodlivé skutky, ktoré sme my konali, ale zo svojho milosrdenstva, kúpeľom znovuzrodenia a obnovy v Duchu Svätom, ktorého na nás hojne vylial skrze Ježiša Krista, nášho Spasiteľa, aby sme, ospravedlnení jeho milosťou, boli podľa nádeje dedičmi večného života.

(Titovi 3,4-7)

Nebud' kresťanom len podľa mena!

„Ved' boj patrí Hospodinovi...“ (1.Samuelova 17,47)

Jedného dňa bol vojak obvinený z úteku pred nepriateľom, predvedený pred Alexandra Veľkého. Ten sa ho opýtal: „Ako sa voláš?“ Vojak sklonil hlavu a odpovedal: „Alexander“. Alexander Veľký ho schmatol za ramená a povedal vojakovi: „Zmeň svoje správanie alebo zmeň svoje meno!“

Ak si kresťan, tak si bol povolaný k tomu, aby si žil život, ktorý prináša česť Kristovi, ktorého meno nesieš. Musíš zmeniť svoje správanie aj postoj voči každému hriechu. Ani Goliáš nebol vždy obor; musel byť dobre kŕmený a živý, aby sa ním stal. Z malých hriechov, ktoré prehliadame, postupne vyrastú obri, s ktorými si časom nevieme dať rady. Návyk, strach, zmyselnosť, pýcha, závisť alebo zlosť sa stanú bremenami, ktorých sa budeme báť a prinesú strach do nášho života.

Potom to už sami nedokážeme zvládnuť. Tvoj obor ťa porazí, kedykoľvek sa do neho pustíš vo vlastnej sile. Neutekaj preč, nepokúšaj sa vyjednávať, nerob kompromisy a nevyhováraj sa! Daj svojho obra pod Božie svetlo a nedovoľ mu, aby sa vrátil späť do tvojho života. Nepozerať sa na Boha vo svetle svojho obra, ale pozeraj sa na obra v Božom svetle.

Bože, pomôž nám odolať pokušeniam robiť malé hriechy a kompromisy, ktoré sa môžu stať obriami v našich životoch. Zober nás pod svoju ochranu a bojuj proti obrom, ktorí nás už premohli. Bez Teba by sme ich nikdy nedokázali poraziť. Amen

Nezabúdaj na vd'ačnosť!

„Ďakujem Bohu svojmu pri každej spomienke na vás.“ (Filipanom 1,3)

Spisovateľka Barbara Glanz rozpráva o úspešnom podnikateľovi, ktorý si spomenul na svoju učiteľku literatúry z 8. triedy. Napísal jej list a dostal túto odpoveď: „Ani neviete, ako veľa pre mňa Váš list znamená. Mám 83 rokov a žijem sama. Moji priatelia a rodina sú všetci preč. Učila som v škole päťdesiat rokov a Váš list je prvé poďakovanie, ktoré som kedy dostala od študenta. Niekedy si hovorím, čo som urobila so svojim životom? Budem čítať znova a znova Váš list až do dňa, keď zomriem. “

Je iróniou, že bola učiteľkou, o ktorej hovorili jej bývalí študenti na svojich stretnutiach najviac, ale nikto jej nikdy nič nepovedal.

Apštol Pavol vedel o potrebe uznania a vo svojich listoch ďakoval Rimanom, Korinťanom, Efežanom, Filipanom aj Solúnčanom. Zoberme si z toho príklad. V našom zaneprázdnenom - egocentrickom svete musíme pamätať na tých, ktorí spôsobili zmenu v našich životoch, a keď si na nich spomenieme, modlíme sa za nich, hľadajme a nájdime spôsob, ako im za to poďakovať.

Drahý Pane, ďakujeme Ti za všetkých vzácných ľudí v našom živote. Modlíme sa za nich a prosíme, aby si ich požehnal. Chceme sa učiť od Teba, prosíme, vlož nám do úst tie pravé slová poďakovania, aby by sme nimi potešili srdcia našich najdrahších tak, ako Ty potešuješ nás. Amen

**Pán je moja pomoc a môj ochranca. V neho dúfalo moje srdce a prišla mi pomoc; zaplesalo moje srdce a za to mu spevom
ďakujem.
(Žalm 28,7)**

Vidíš, a tak tvoj hriech ostáva

„Keby ste boli slepí, nemali by ste hriech. Vy však hovoríte: »Vidíme.« A tak váš hriech ostáva.“ (Ján 9,41)

Hriech je na počiatku každého zla, ktoré trápi svet. Ale ešte väčším zlom je nepriznať si ho. Pán Ježiš tvrdo vyčítal farizejom, ktorí nevideli svoje hriechy v ktorých žili, že by im bolo lepšie, keby boli slepí. Ak by boli slepí a nepoznali by zákon, nemali by hriechu. Vy však hovoríte „vidíme“, tvrdo im vyčíta Ježiš a tieto slová platia dodnes pre všetkých, ktorí si o sebe myslia, že nemajú hriechy a preto nepotrebujú ani spásu. A pre tých platí aj: „A tak váš hriech ostáva“ (Ján 9,41).

Tak ako kedysi, keď si márnratný syn uvedomil svoju chybu a rozhodol sa vrátiť k otcovi, aby spoznal jeho lásku, rovnako aj od nás Boh očakáva, že si uznáme svoj hriech. V pokore, bez ospravedlňovania a výhovoriek musíme prísť k Otcovi, aby nám mohol vo svojej veľkej láske odpustiť. On na nás čaká, aby sme Mu jednoducho povedali: „Otče, zhrešil som proti nebu i voči tebe. Už nie som hoden volať sa tvojím synom.“ (Lukáš 15,21)

Aj v nás musí byť túžba vrátiť sa do Otcovho domu. Vo svojej slabosti sa musíme zveriť do Božích rúk. On nechce smrť hriešnika, ale chce, aby sa odvrátil od hriechu a žil.

Milosrdný a láskavý Bože, toľko si čakal, či priznám svoj hriech, aby si ma prijal do svojho domu plného lásky. Teraz som tu, uznávam, že som Ťa sklamal a že som sa vzdialil od Teba. Zmiluj sa, Pane, nado mnou, podľa svojho milosrdenstva. Zmy zo mňa moje viny a očisti ma od mojich hriechov. Navráť mi radosť z mojej spásy a posilni ma svojim Duchom. Amen

Dovoľ Bohu preprogramovať tvoju myseľ

„... premeňte sa obnovením mysle ...“ (Rimanom 12,2)

Za všetkým, čo robíš, je myšlienka! Takže ak to myslíš vážne so zmenou svojho života, musíš zmeniť svoje myslenie. Nie je to ľahké a nestane sa to okamžite. Biblia hovorí: „... dovoľ Bohu, aby ťa premenil v nového človeka zmenou tvojho myslenia“. Zmena vždy začína v tvojej myslí! Spôsob tvojho myslenia určujú tvoje pocity a tvoje pocity určujú tvoje konanie. Povieš: „Ako môžem zmeniť spôsob svojho myslenia?“ Naprogramovaním svojej mysle každodenným čítaním Božieho Slova. " Božie Slovo ťa uistuje: „Ako sa mladík na svojej ceste udrží čistým? Tak, že bude zachovávať tvoje slová“. (Žalm 119, 9).

Ak chceš ostať na správnej ceste, dovoľ Bohu, aby viedol tvoje myšlienky.

Drahý Bože, preprogramuj Svojim Slovom moje myšlienky, aby som mohol začať nový život. Nech Tvoje Slovo zmení moje srdce a učiní ma novým človekom. Amen

**A dám vám nové srdce a nového ducha vložím do vás; odstránim z vášho tela kamenné srdce a dám vám srdce z mäsa.
(Ezechiel 36,26)**

**Milovať niekoho
znamená hľadať
pre toho druhého
to najlepšie,
nie pre seba.**

Kto sa neobrátí, nevojde do nebeského kráľovstva

„Veru, hovorím vám: Ak sa neobrátite a nebudete ako deti, nevojdete do nebeského kráľovstva.“ (Matúš 18,3)

Každý z nás potrebuje obrátenie. Viera sa prejavuje v obrátení, ktoré je zmenou života. Podnietení vierou, ktorá nám dáva istotu pre naše víťazstvo nad svetom, zriekame sa každého druhu hriechu, modlárstva a meradiel tohto sveta, aby sme sa úplne podrobili moci evanjelia, ktoré je Božou silou pre všetkých, čo veria. Pri obrátení prijímame Vykupiteľa a ohlasujeme Pána. Vymieňame svoj život s Ježišovým životom. Obraciame chrbát hriechu, ale predovšetkým obraciame tvár k Bohu a obetujeme Mu svoje srdce.

Obrátenie sa neobmedzuje na premenu v morálnom zmysle. Ono je pretvorením. Pretvorením preto, lebo sa neuskutočňuje našimi silami ani našimi rozhodnutiami, ale silou viery, ktorá nás privádza k tomu, aby sme odovzdali svoju hriešnu bytosť Ježišovi a stali sa účastnými na živote Božieho Syna. On začína skrze nás milovať, slúžiť a pôsobiť. Odovzdávame Mu svoju slabosť a zriekame sa každého druhu vzbury, ktorá nás oddeľuje od Boha. Viera a obrátenie sa musia prejavovať v živote, inak nie sú pravé.

Vďaka Ti, Pane Ježišu, že si prišiel na tento svet, nie aby si nás súdil pre naše hriechy, ale aby si nás spasil. Neprišiel si hľadať zdravých, ale chorých, a zanechal si deväťdesiatdeväť oviec a šiel si hľadať mňa, hriešnika, ktorý som žil stratený a bez nádeje. Obetoval si svoj život za mňa, zaplatiac tak cenu môjho vykúpenia. Nielenže si dal svoj život za mňa, ale dokonca namiesto mňa, lebo som si pre svoje hriechy zaslúžil smrť. Ty si svojím životom zaplatil za môj hriech a Boh, bohatý na lásku a milosrdenstvo, mi v tom čase odpustil. Svojím zmŕtvychvstaním si premohol nepremožiteľného nepriateľa, ktorým je smrť, a rozšliapal si hlavu nepriateľa, ktorý nám prekáža žiť ako Božím deťom. Svojím krížom si ma vyviedol z tmy na Tvoje obdivuhodné svetlo. Teraz patrím Tebe, lebo si ma vykúpil cenou predrahej krvi. Už nie som otrokom hriechu ani sluhom Satana, ale som členom Tvojej rodiny. Pane Ježišu, teraz viem, že skrze Teba som dedičom všetkého požehnania. Amen

Jedine Kristus t'a privedie k Bohu!

„Ved' aj Kristus raz navždy trpel za hriechy, spravodlivý za nespravodlivých, aby vás privedol k Bohu.“ (1.Petra 3,18)

Väčšina ľudí žije v presvedčení, že spásu môžu získať svojim vlastným pričinením a to mnohými dobrými skutkami a troškou milosti. Aj nebo si predstavujú ako miesto plné spravodlivých ľudí, ktorí dosiahli minimálne požiadavky, ktoré od nás Boh požaduje. Peklo je potom miestom „jasných“ hriešnikov.

Ďakujme Bohu, že je to len čistá ľudská fantázia! Keby nebo bolo len pre “dobrých“ ľudí, tak by sme aj my zostali vonku. Ak sa porovnáme s inými ľuďmi, možno sa nám bude zdať, že sme na tom celkom fajn. Ale ako obстоjíme pred svätým Bohom, ktorý o nás všetko vie?

Ten, kto si prizná svoj hriešny stav, svoju biedu a svoju bezmocnosť pred Bohom, iba ten smie poznať a vierou uchopiť Božiu milosť. Pán Ježiš povedal, že neprišiel volať spravodlivých, ale hriešnikov, aby sa kajali. (Lukáš 5,32)

Pozrime na zločinca, ktorý visel vedľa Krista na kríži. Akú spravodlivosť mohol tento muž učiť? Aké dobré skutky mohol ešte vykonať? A predsa mu Ježiš sľúbil, že ešte tento deň bude s Ním v raji! Božie Slovo nám dáva uistenie: „Ved' aj Kristus raz navždy trpel za hriechy, spravodlivý za nespravodlivých, aby vás privedol k Bohu.“ (1.Petra 3,18)

Drahý Bože, tak ako prorok Izaiáš, aj ja chcem dnes vyznávať: „Beda mi, lebo som len človek s nečistými perami a žijem uprostred ľudí s nečistými perami“. Ďakujem Ti za Tvoju veľkú milosť, že skrze obet' Pána Ježiša na kríži, môžem aj ja prísť k Tebe do slávy. Amen

Neži sebecky!

„... dobre robte, požičiavajte a nič nečakajte späť.“ (Lukáš 6,35)

Ak to myslíš vážne s tým, že chceš byť podobný Ježišovi, potom si pozorne avšimni Jeho slová: „Ako chcete, aby ľudia robili vám, tak robte aj vy im ... požičiavajte a nič nečakajte späť. A vaša odmena bude hojná ...“ (Lukáš 6,31-35).

Láska je voľba: taká, ktorá niečo stojí! Miluj a nečakaj nič naspäť. Dávaj, aj keď ti nikdy nepoďakujú. Odpusť, aj keď tí iní neodpustia. Príd' skôr, zostaň dlhšie, investuj čo máš, aj keď si to nikto nevyšimne.

Nemôžeš milovať druhých, zatiaľ čo sa budeš stále pozeráť do zrkadla, ani nemôžeš dávať druhým, keď si závislý na tom, čo máš. Láska ťa bude stáť čas aj peniaze. Ak si myslíš, že niekedy ráno pôjdeš do kostola alebo si občas niečo prečítaš z Biblie a očakávaš pritom, že sa s teba stane láskavý človek - tak veľa šťastia! Neexistujú žiadni vopred pripravení svätí. K tomu, aby si miloval, musíš vziať svoj kríž, zaprieť sám seba a postaviť druhých pred seba.

Pamätáš na tú ženu pristihnutú pri cudzoložstve? Ježiš sa k nej sklonil, aby sa jej dotkol, stál pri nej, keď ju chceli ukameňovať, a potom ju poslal domov vykúpenú a zameranú na iné veci. Chceš byť taký ako On? Bež a nájdí ľudí, ktorí sú zranení, bez nádeje a na zlej ceste. Až to urobíš, slúž im, pokiaľ nebudú vykúpení, obnovení a na správnej ceste. Presne to znamená žiť nesebecky!

Pane Ježišu, keď k Tebe volám, neraz prehlasujem, že chcem byť vo všetkom Tebe podobný a zabúdam pritom na Tvoje zlaté pravidlo, že mám robiť ľuďom to, čo chcem, aby oni robili mene. Odpusť mi, ak som príliš zameraný na seba. Milujem a čakám lásku späť, ťažko odpúšťam tým, ktorí mi ublížili, za dobré čakám dobré, za dobrý skutok poďakovanie. Nauč ma byť pokorným, milovať a žiť nesebecky, aby som iných videl väčších od seba. Nauč ma milovať a nečakať za to nič späť, milovať bez podmienok, nech moja láska za niečo stojí. Amen

**Dávaš pozor na to,
čo hľadáš?
Kde hľadáš?
A kde klopeš?**